

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu kahdeksas jaosto)

20 päivänä joulukuuta 2023 *

Talous- ja rahaliitto – Pankkiunioni – Luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten yhteinen kriisinratkaisumekanismi – Yhteinen kriisinratkaisurahasto – Vuoden 2021 ennakkollisten vakausmaksujen laskemista koskeva kriisinratkaisuneuvoston päätös – Perusteluvollisuus – Tehokas oikeussuoja – Yhdenvertainen kohtelu – Suhteellisuusperiaate – Kriisinratkaisuneuvoston harkintavalta – Lainvastaisuusväite – Komission harkintavalta – Tuomion ajallisten vaikutusten rajoittaminen

Asiassa T-389/21,

Landesbank Baden-Württemberg, kotipaikka Stuttgart (Saksa), edustajinaan asianajajat H. Berger, M. Weber ja D. Schoo,

kantajana,

vastaan

Yhteinen kriisinratkaisuneuvosto (SRB), asiamiehinään J. Kerlin, T. Wittenberg ja D. Ceran, avustajinaan asianajajat H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey ja L. Hesse,

vastaajana,

jota tukee

Euroopan komissio, asiamiehinään D. Triantafyllou, A. Nijenhuis ja A. Steiblyté,

väliintulijana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Kornezov sekä tuomarit G. De Baere, D. Petrлік (esittelevä tuomari), K. Kecsmár ja S. Kingston,

kirjaaja: hallintovirkamies S. Jund,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa

ja 7.3.2023 pidetyssä istunnossa esitetyn,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Kantajana oleva Landesbank Baden-Württemberg vaatii SEUT 263 artiklaan perustuvalla kanteellaan, että yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2021 suoritettavien ennakkollisten vakaussmaksujen laskennasta 14.4.2021 tehty yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB, jäljempänä kriisinratkaisuneuvosto) päätös (SRB/ES/2021/22) (jäljempänä riidanalainen päätös) kumotaan kantajaa koskevilta osin.

I Asian tausta

- 2 Kantaja on Saksaan sijoittautunut julkisoikeudellinen luottolaitos. Se kuuluu Sparkassen-Finanzgruppen (säästöpankkien rahoituskonserni, Saksa) laitosten suojajärjestelmään.
- 3 Riidanalaisella päätöksellä kriisinratkaisuneuvosto vahvisti yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismiin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta 15.7.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014 (EUVL 2014, L 225, s. 1) 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteiseen kriisinratkaisurahastoon (jäljempänä kriisinratkaisurahasto) vuodelta 2021 (jäljempänä vakaussmaksukausi 2021) suoritettavat ennakkolliset vakaussmaksut (jäljempänä ennakkolliset vakaussmaksut), jotka kyseisen asetuksen 2 artiklan ja 67 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan kuuluvien laitosten (jäljempänä laitokset), kantaja mukaan luettuna, on maksettava.
- 4 Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (liittovaltion rahoituspalvelujen valvontavirasto, jäljempänä BaFin, Saksa) velvoitti asetuksen N:o 806/2014 3 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa tarkoitettuna kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena 21.4.2021 päivätyllä perintäilmoituksella kantajan suorittamaan kriisinratkaisuneuvoston vakaussmaksukaudelle 2021 vahvistaman ennakkollisen vakaussmaksunsa.

II Riidanalainen päätös

- 5 Riidanalainen päätös koostuu varsinaisesta päätöstekstistä ja kolmesta liitteestä.
- 6 Riidanalaisen päätöksen tekstissä kuvaillaan kaikkiin laitoksiin sovellettavaa prosessia, jossa määritetään ennakkolliset vakaussmaksut vakaussmaksukaudelle 2021.
- 7 Tarkemmin sanoen kriisinratkaisuneuvosto vahvisti kyseisen päätöksen 5 osassa asetuksen N:o 806/2014 yhdenmukaisista soveltamisedellytyksistä yhteiseen kriisinratkaisurahastoon suoritettavien ennakkollisten vakaussmaksujen osalta 19.12.2014 annetun neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/81 (EUVL 2015, L 15, s. 1) 4 artiklassa mainitun vuotuisen tavoitetason vakaussmaksukaudelle 2021 (jäljempänä vuotuinen tavoitetaso).

- 8 Kriisinratkaisuneuvosto selitti, että se oli vahvistanut vuotuiseksi tavoitetasoksi kahdeksasosan 1,35 prosentista neljännesvuosittain lasketusta kaikkien laitosten suojattujen talletusten keskimäärästä vuonna 2020 (jäljempänä suojattujen talletusten keskimäärä vuonna 2020) niiden tietojen perusteella, jotka talletussuojajärjestelmät olivat toimittaneet Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyihin etukäteen suoritettavien rahoitusosuuksien osalta 21.10.2014 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 (EUVL 2015, L 11, s. 44) 16 artiklan mukaisesti.
- 9 Kriisinratkaisuneuvosto kuvaili riidanalaisen päätöksen 6 osassa menetelmää, jolla ennakkolliset vakaumaksut lasketaan vakaumaksukaudelle 2021. Se täsmensi tältä osin kyseisen päätöksen 59 perustelukappaleessa, että kyseisenä kautena 13,33 prosenttia ennakkollisista vakaumaksuista oli laskettu ”kansallisen laitokannan” eli kyseisen osallistuvan jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneiden laitosten toimittamien tietojen (jäljempänä kansallinen laitokanta) perusteella luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU (EUVL 2014, L 173, s. 190) 103 artiklan sekä delegoidun asetuksen 2015/63 4 artiklan mukaisesti. Loput ennakkolliset vakaumaksut (86,67 prosenttia) laskettiin asetuksen N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan sekä täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 4 artiklan mukaisesti ”pankkiunionin laitokannan pohjalta” eli kaikkien yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvien jäsenvaltioiden (jäljempänä osallistuvat jäsenvaltiot) alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten toimittamien tietojen (jäljempänä unionin laitokanta) perusteella.
- 10 Kriisinratkaisuneuvosto selvitti riidanalaisen päätöksen 6 osassa lisäksi, että ennakkollisia vakaumaksuja kerätään lähinnä kahdelta laitosryhmältä. Ensimmäiseen ryhmään kuuluvat laitokset, joiden on suoritettava kiinteämääräinen maksu erityisten ominaispiirteidensä, kuten kokonsa tai toimintansa luonteen, perusteella. Tällaisten laitosten ennakkollisen vakaumaksun laskennasta säädetään delegoidun asetuksen 2015/63 10 ja 11 artiklassa.
- 11 Toiseen ryhmään kuuluvien laitosten on suoritettava riskiprofiilinsa perusteella mukautettu ennakkollinen vakaumaksu, joiden vahvistamisessa kriisinratkaisuneuvosto noudatti seuraavia päävaiheita.
- 12 Ensimmäisessä vaiheessa kriisinratkaisuneuvosto laski asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan a alakohdan mukaisesti kunkin laitoksen vuotuisen perusrahoitusosuuden, joka perustuu kyseisen laitoksen velkojen määrään, pois lukien omat varat ja suojatut talletukset (jäljempänä nettovelat), suhteessa kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten nettovelkoihin. Delegoidun asetuksen 2015/63 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti kriisinratkaisuneuvosto vähensi tiettyntyyppisiä velkoja kyseisen maksun määrittämisessä huomioon otettavista laitoksen nettoveloista.
- 13 Ennakkollisen vakaumaksun laskennan toisessa vaiheessa kriisinratkaisuneuvosto mukautti vuotuista perusrahoitusosuutta kyseisen laitoksen riskiprofiiliin asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti. Se arvioi riskiprofiilin delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklassa mainittujen riski-indikaattoreista koostuvien neljän riskipilarin perusteella. Luokitellessaan laitokset niiden riskitason perusteella kriisinratkaisuneuvosto muodosti aluksi – kaikille vakaumaksukautena 2021 sovelletuille riski-indikaattoreille – niput (bins), joihin laitokset ryhmiteltiin kyseisen delegoidun asetuksen liitteessä I olevan

vaiheen 2 3 kohdan mukaisesti. Samaan nippuun kuuluville laitoksille osoitettiin tietyn riski-indikaattorin yhteinen arvo, niin kutsuttu diskretoitu arvo. Yhdistämällä kunkin riski-indikaattorin diskretoidut arvot kriisinratkaisuneuvosto vahvisti kyseisen laitoksen ”riskikorjauksen kertoimen” (jäljempänä riskikorjauksen kerroin). Kertomalla kyseisen laitoksen vuotuisen perusrahoitusosuuden korjauskertoimella kriisinratkaisuneuvosto sai laitoksen ”riskiprofiiliin mukautetun vuotuisen perusrahoitusosuuden”.

- 14 Seuraavaksi kriisinratkaisuneuvosto lisäsi kaikki riskiprofiiliin mukautetut vuotuiset perusrahoitusosuudet saadakseen ”yhteisen nimittäjän”, jonka avulla laskettiin kunkin laitoksen maksettavaksi tuleva osuus vuotuisesta tavoitetasosta.
- 15 Lopuksi kriisinratkaisuneuvosto laski kunkin laitoksen ennakkollisen vakaumaksun jakamalla vuotuisen tavoitetason kaikkien laitosten kesken riskiprofiiliin mukautetun vuotuisen perusrahoitusosuuden ja yhteisen nimittäjän välisen suhteen perusteella.
- 16 Riidanalaisen päätöksen liitteeseen I sisältyy jokaisen laitoksen, joka on velvollinen maksamaan ennakkollisia vakaumaksuja, myös kantajan, yksilöllinen tietolomake, joka sisältää kunkin laitoksen ennakkollisen vakaumaksun laskennan tulokset (jäljempänä yksilöllinen tietolomake). Kustakin tietolomakkeesta ilmenee asianomaisten laitosten vuotuisen perusrahoitusosuuden määrä ja sen korjauskertoimen arvo sekä unionin laitostekannan että kansallisen laitostekannan perusteella, ja siinä mainitaan kunkin riski-indikaattorin osalta sen nipun numero, johon laitos on osoitettu. Yksilölliseen tietolomakkeeseen sisältyy myös tietoja, joita käytetään kaikkien asianomaisten laitosten ennakkollisten vakaumaksujen laskennassa ja jotka kriisinratkaisuneuvosto on saanut lisäämällä tai yhdistämällä kaikkien näiden laitosten yksilölliset tiedot. Tämä lomake sisältää myös kyseisen laitoksen ilmoituslomakkeessa ilmoittamat ja sen ennakkollisen vakaumaksun laskennassa käytetyt tiedot.
- 17 Riidanalaisen päätöksen liitteeseen II sisältyy tiivistelmänä tai koosteena tilastotietoja, jotka koskevat kunkin osallistuvan jäsenvaltion ennakkollisten vakaumaksujen laskentaa. Kyseisessä liitteessä täsmennetään muun muassa asianomaisten laitosten maksettavaksi tulevien ennakkollisten vakaumaksujen kokonaismäärä kunkin osallistuvan jäsenvaltion osalta. Siinä luetellaan lisäksi kunkin riski-indikaattorin osalta nippujen määrä, kuhunkin nippuun kuuluvien laitosten määrä sekä näiden nippujen vähimmäis- ja enimmäisarvot. Kansalliseen pohjaan liittyvissä nipuissa näitä arvoja pienennetään tai suurennetaan luottamuksellisuussyistä sattumanvaraisella määrällä säilyttämällä laitosten alkuperäinen jako nippuihin.
- 18 Riidanalaisen päätöksen liitteessä III, jonka otsikko on ”Yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2021 suoritettavia ennakkollisia vakaumaksuja koskevan kuulemisen yhteydessä esitettyjen huomautusten arviointi”, tarkastellaan huomautuksia, jotka laitokset esittivät kriisinratkaisuneuvoston riidanalaisen päätöksen tekemistä varten 5.–19.3.2021 toteuttaman kuulemismenettelyn aikana.

III Asianosaisten vaatimukset

- 19 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
 - kumoaa riidanalaisen päätöksen liitteineen kantajaa koskevilta osin
 - toissijaisesti toteaa, että riidanalainen päätös on mitätön kantajaa koskevilta osin

- velvoittaa kriisinratkaisuneuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 20 Kriisinratkaisuneuvosto vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut
 - toissijaisesti siinä tapauksessa, että riidanalainen päätös kumotaan, pysyttää riidanalaisen päätöksen vaikutukset voimassa sen korvaamiseen asti tai vähintään kuuden kuukauden ajan ajankohdasta, jona tuomiosta tulee lainvoimainen.
- 21 Komissio vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
 - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

IV Oikeudellinen arviointi

- 22 Kantaja esitti kanteensa tueksi alun perin kymmenen kanneperustetta, joista
- ensimmäinen koski asetuksen N:o 806/2014 81 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä Euroopan talousyhteisössä käytettäviä kieliä koskevista järjestelyistä 15.4.1958 annetun neuvoston asetuksen N:o 1 (EYVL 1958, 17, s. 385) 3 artiklan kanssa, rikkomista
 - toinen koski SEUT 296 artiklan toisen kohdan sekä Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 41 artiklan 1 kohdan ja 2 kohdan c alakohdan rikkomista riidanalaisen päätöksen riittämättömien perustelujen vuoksi
 - kolmas koski perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa taatun tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista
 - neljännessä esitetään delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklan ja liitteen I lainvastaisuutta koskeva väite, joka perustuu perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa taatun tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaamiseen
 - viidennessä esitetään delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan lainvastaisuutta koskeva väite, joka perustuu direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdan sekä luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 (EUVL 2013, L 176, s. 1) 113 artiklan 7 kohdan rikkomiseen, maksujen laskemista riskiin suhteutettuna koskevan veloitteen laiminlyöntiin sekä oikeusvaltiolle ominaisen täsmällisyysperiaatteen ja tosiseikkojen täysimääräistä huomioon ottamista koskevan periaatteen loukkaamiseen, koska kyseisessä säännöksessä ei voida painottaa riski-indikaattoria ”jäsenyys laitosten suojajärjestelmässä” (jäljempänä laitosten suojajärjestelmää koskeva riski-indikaattori) ottaen huomioon riski-indikaattorit ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet”

- kuudes koski asetuksen N:o 75/2013 113 artiklan 7 kohdan, direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdan ja perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklan rikkomista sekä suhteellisuusperiaatteen ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista
 - seitsemännessä esitetään delegoidun asetuksen 2015/63 6, 7 ja 9 artiklan sekä liitteen I lainvastaisuutta koskeva väite, joka perustuu maksujen laskemista riskiin suhteutettuna koskevan velvoitteen laiminlyöntiin, perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklan rikkomiseen, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen sekä kaikkien tosiseikkojen huomioon ottamista koskevan velvollisuuden laiminlyöntiin
 - kahdeksas koski perusoikeuskirjan 16 ja 52 artiklan rikkomista, koska kantajan ennakollista vakaumaksua ei mukautettu asianmukaisesti sen riskiprofiiliin
 - yhdeksäs koski perusoikeuskirjan 16, 20, 41 ja 52 artiklan rikkomista, koska riidanalaisessa päätöksessä on tehty lukuisia ilmeisiä arviointivirheitä
 - kymmenennessä esitetään delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisen ja toisen virkkeen lainvastaisuutta koskeva väite, joka perustuu direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan rikkomiseen ja maksujen laskemista riskiin suhteutettuna koskevan velvoitteen laiminlyöntiin.
- 23 Kantaja esitti vastauksessaan myös yhdenentoista kanneperusteen, joka koski asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan sekä perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklan rikkomista ja jossa se esitti asetuksen N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan lainvastaisuutta koskevan väitteen, joka perustuu maksujen laskemista riskiin suhteutettuna koskevan velvoitteen laiminlyöntiin, suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, perusoikeuskirjan 16 ja 17 artiklan rikkomiseen, oikeusvaltion vaatimusten sekä 13.6.1958 annetussa tuomiossa Meroni v. korkea viranomainen (10/56, EU:C:1958:8) vahvistettujen periaatteiden loukkaamiseen.
- 24 Aluksi on tarkasteltava kanneperusteita, joissa kantaja vetoaa delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 ja 20 artiklan sekä liitteen I lainvastaisuuteen, ja tämän jälkeen kanneperusteita, jotka koskevat suoraan riidanalaisen päätöksen laillisuutta.

A Delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklan ja 20 artiklan sekä liitteen I lainvastaisuutta koskevat väitteet

1. Neljäs kanneperuste, jossa esitetään delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklan ja liitteen I lainvastaisuutta koskeva väite tehokkaan oikeussuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamisen vuoksi

- 25 Neljäs kanneperuste jakautuu kahteen osaan.
- 26 Aluksi on todettava, että delegoidun asetuksen 2015/63 4 artiklassa säädetään, että kriisinhallintaneuvoston on vahvistettava kunkin laitoksen maksettavaksi tulevat ennakolliset vakaumaksut suhteessa laitoksen riskiprofiiliin niiden tietojen perusteella, jotka laitos toimittaa, ja soveltamalla kyseisen delegoidun asetuksen 4–13 artiklassa säädettyjä menetelmiä.

- 27 Delegoidun asetuksen 2015/63 5 artiklassa, jonka otsikko on ”Vuotuisen perusrahoitusosuuden riskikorjaus”, mainitaan muun muassa velat, jotka on jätettävä pois rahoitusosuuksien laskennassa. Kyseisen delegoidun asetuksen 6 artiklassa luetellaan riskipilarit ja -indikaattorit, jotka kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon arvioidessaan laitosten riskiprofiilia, ja 7 artiklassa täsmennetään kunkin riskipilarin ja -indikaattorin suhteellinen paino, jota kriisinratkaisuneuvoston on sovellettava arvioidessaan kunkin laitoksen riskiprofiilia.
- 28 Delegoidun asetuksen 2015/63 8 artikla koskee riski-indikaattoreiden soveltamista erityistapauksissa.
- 29 Lisäksi delegoidun asetuksen 2015/63 9 artiklassa, jonka otsikko on ”Riskikorjauksen soveltaminen vuotuisen perusrahoitusosuuteen”, säädetään, että kriisinratkaisuneuvoston on vahvistettava riskikorjauksen kerroin kyseisen delegoidun asetuksen 6 artiklassa mainittujen riski-indikaattoreiden perusteella kyseisen delegoidun asetuksen liitteessä I vahvistettujen menettelyjen ja kaavan mukaisesti ja että sen on vahvistettava jokaisen laitoksen vuotuinen rahoitusosuus kullekin vakaumaksukaudelle kertomalla vuotuinen perusrahoitusosuus tällä riskikorjauksen kertoimella liitteessä I vahvistettujen menettelyjen ja kaavan mukaisesti.
- 30 Delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I vahvistetaan laitosten vuotuisen rahoitusosuuksien monivaiheinen laskentamenettely.

a) Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee tehokkaan oikeussuojan periaatteen väitettyä loukkaamista

- 31 Kantaja väittää, että delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklassa ja liitteessä I loukataan perusoikeuskirjan 47 artiklan 1 kohdassa vahvistettua tehokkaan oikeussuojan periaatetta. Kantaja toteaa aluksi, että kyseisillä säännöksillä luodaan läpinäkymätön ennakollisten vakaumaksujen laskentajärjestelmä, koska niissä säädetään liikesalaisuuden piiriin kuuluvien tietojen käytöstä tässä laskennassa, minkä vuoksi kriisinratkaisuneuvosto ei pysty perustelevaan riittävästi päätöksiä, joissa nämä maksut vahvistetaan. Vaikka kunkin laitoksen ennakollisen vakaumaksun määrä riippuu muiden laitosten tiedoista, näiden tietojen luottamuksellisuus nimittäin estää niiden julkistamisen asianomaiselle laitokselle.
- 32 Seuraavaksi kantaja väittää, että kyseisten säännösten mukaiselle ennakollisten vakaumaksujen laskentajärjestelmälle on ominaista, että kriisinratkaisuneuvosto käyttää harkintavaltaa lukuisissa kohdissa, mikä lisää kyseisen järjestelmän läpinäkymättömyyttä.
- 33 Lopuksi kantaja toteaa, ettei unionin yleinen tuomioistuin voi tutkia riidanalaisen päätöksen laillisuutta, koska sillä ei ole kriisinratkaisuneuvoston ennakollisten vakaumaksujen laskennassa käyttämää ohjelmistoa, jota tarvitaan näiden maksujen laskennan tarkistamisessa.
- 34 Kriisinratkaisuneuvosto ja komissio kiistävät nämä väitteet.
- 35 Kuten edellä 26–30 kohdasta ilmenee, delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklassa esitetään säännöt, joita kriisinratkaisuneuvoston on sovellettava vuotuisen perusrahoitusosuuden määrittämisessä ja sen mukauttamisessa laitosten riskiprofiilin perusteella. Nämä säännöt pannaan konkreettisemmin täytäntöön kyseisen delegoidun asetuksen liitteessä I.

- 36 Kyseisten säännösten mukaan kunkin laitoksen vuotuisen perusrahoitusosuuden mukauttaminen sen riskiprofiiliin perustuu kaikkien asianomaisten laitosten yksilöllisten tietojen vertailuun. Kriisinratkaisuneuvoston mielestä kaikki nämä tiedot kuuluvat kuitenkin liikesalaisuuden piiriin, joten se ei voi toimittaa niitä laitoksille, joiden ennakkollinen vakausmaksu lasketaan näiden maksujen vahvistamista koskevassa päätöksessä.
- 37 Perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatun tuomioistuINVALVONNAN tehokkuuden edellytyksenä on, että asianomaisen on voitava saada tieto häntä koskevan päätöksen perusteluista joko suoraan päätöksestä itsestään tai ilmoituksella asianomaisen pyynnöstä, millä ei puututa toimivaltaisen tuomioistuimen oikeuteen vaatia kyseessä olevaa viranomaista ilmoittamaan kyseiset perustelut, jotta asianomainen voi puolustaa oikeuksiaan parhain mahdollisin edellytyksin ja päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko asian saattaminen toimivaltaisen tuomioistuimen käsiteltäväksi tarkoituksenmukaista, ja jotta viimeksi mainittu kykenee täysimääräisesti harjoittamaan kyseessä olevaan päätökseen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa (ks. tuomio 26.4.2018, Donnellan, C-34/17, EU:C:2018:282, 55 kohta ja tuomio 24.11.2020, Minister van Buitenlandse Zaken, C-225/19 ja C-226/19, EU:C:2020:951, 43 kohta).
- 38 Kun otetaan huomioon kontradiktorinen periaate, joka kuuluu perusoikeuskirjan 47 artiklassa mainittuihin puolustautumisoikeuksiin, oikeudenkäynnin kullakin asianosaisella on lisäksi oltava oikeus tutustua kaikkiin tuomioistuimelle toimitettuihin asiakirjoihin ja huomautuksiin, joilla pyritään vaikuttamaan sen ratkaisuun, sekä esittää niistä näkemyksensä. Olisi nimittäin tehokasta muutoksenhakua tuomioistuimessa koskevan perusoikeuden vastaista, että tuomioistuimen päätöstä perusteltaisiin tosiseikoilla ja asiakirjoilla, joihin asianosaiset tai yksi niistä ei ole voinut tutustua ja joihin ne eivät näin ollen voineet ottaa kantaa (ks. tuomio 4.6.2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, 55 ja 56 kohta ja tuomio 23.10.2014, Unitrading, C-437/13, EU:C:2014:2318, 21 kohta).
- 39 Tietyissä poikkeustapauksissa unionin viranomainen voi kuitenkin vastustaa sitä, että asianomaiselle ilmoitetaan täsmällisesti ja täydellisinä ne seikat, joihin sitä koskeva päätös perustuu, vetoamalla luottamuksellisten tietojen suojaan liittyviin syihin. Tällaisessa tapauksessa on käytettävä keinoja ja sovellettava oikeussääntöjä, joiden avulla voidaan sovittaa yhteen yhtäältä tällaisen päätöksen tekemisessä huomioon otetut luottamuksellisten tietojen suoja koskevat legitiimit näkökohdat ja toisaalta tarve taata riittävästi yksityiselle, että hänen menettelyllisiä oikeuksiaan, kuten oikeutta tulla kuulluksi ja kontradiktorista periaatetta, kunnioitetaan (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 115–120 kohta; ks. vastaavasti ja analogisesti myös tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 125 kohta).
- 40 Ennakollisten vakausmaksujen erityisluonteen vuoksi tällaista yhteensovittamista edellytetään myös näiden maksujen laskennassa. Kuten direktiivin 2014/59 johdanto-osan 105–107 perustelukappaleesta ja asetuksen N:o 806/2014 johdanto-osan 41 perustelukappaleesta ilmenee, kyseisillä maksuilla pyritään nimittäin takaamaan vakuuttamisen logiikan mukaisesti, että rahoitusala tuottaa riittävät rahoitusvarat yhteiselle kriisinratkaisumekanismille, jotta se voi täyttää tehtävänsä, ja samalla tarjoamaan asianomaisille laitoksille kannustimia toimia pienemmällä riskillä. Ennakollisten vakausmaksujen laskenta ei siten perustu verokannan soveltamiseen laskentaperustaan vaan direktiivin 2014/59 102 ja 103 artiklan ja asetuksen N:o 806/2014 69 ja 70 artiklan mukaisesti määritettävään lopulliseen tavoitetasoon, joka näiden ennen 31.12.2023 kerättyjen vakausmaksujen yhteenlasketun summan on saavutettava (jäljempänä lopullinen tavoitetaso), ja sen jälkeen määritettävään vuotuisen tavoitetasoon, joka on jaettava

osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden laitosten välillä (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 113 kohta).

- 41 Koska lopulliseksi tavoitetasoksi on määritetty 1 prosentti kaikkien näiden laitosten suojattujen talletusten määrästä ja koska kunkin laitoksen vuotuinen perusrahoitusosuus on sama kuin sen nettovelkojen määrä suhteessa kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten nettovelkojen kokonaismäärään, ennakollisten vakausmaksujen laskentamenetelmän itse periaate, sellaisena kuin se ilmenee direktiivistä 2014/59 ja asetuksesta N:o 806/2014, merkitsee sitä, että kriisinratkaisuneuvosto käyttää liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja (ks. tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 114 kohta).
- 42 Unionin toimielimillä ja laitoksilla on lähtökohtaisesti unionin yleisen oikeusperiaatteen muodostavan liikesalaisuuksien suojaa koskevan periaatteen nojalla, joka on konkreettisesti vahvistettu muun muassa SEUT 339 artiklassa, velvollisuus olla ilmaisematta yksityisen toimijan kilpailijoille tämän toimittamia luottamuksellisia tietoja (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 109 ja 114 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 43 Ottaessaan käyttöön ennakollisten vakausmaksujen laskentajärjestelmän delegoidulla asetuksella 2015/63 ja täytäntöönpanoasetuksella 2015/81 komission ja Euroopan unionin neuvoston oli tässä tilanteessa sovitettava liikesalaisuuden kunnioittaminen yhteen tehokkaan oikeussuojan periaatteen kanssa, joten kyseisen salaisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei voida ilmoittaa asianosaisille eikä etenkin sisällyttää ennakollisten vakausmaksujen määrän vahvistamista koskevien päätösten perusteluihin.
- 44 Tämä ennakollisten vakausmaksujen laskentajärjestelmän ominaispiirre ei kuitenkaan ole esteenä unionin tuomioistuinten harjoittamalle tehokkaalle tuomioistuinvalvonnalle.
- 45 Yhtäältä mikään kantajan lainvastaisiksi väittämässä säännöksissä ei nimittäin ole esteenä sille, että kriisinratkaisuneuvosto luovuttaa asetuksen N:o 806/2014 88 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti ennakollisten vakausmaksujen vahvistamista koskevan päätöksen tehdessään toimintansa yhteydessä saamia luottamuksellisia tietoja sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, ettei niiden perusteella voi tunnistaa kyseessä olevia laitoksia (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 136 kohta).
- 46 Toisaalta, jos tällaisen päätöksen perusteluja on rajattava päätöksessä huomioon otettujen luottamuksellisten tietojen suojaamiseksi, kyseisen päätöksen tekijän tehtävänä on silloin, kun unionin tuomioistuimissa nostetaan kanteita, joilla nämä tiedot kyseenalaistetaan, perustella toimintansa näille tuomioistuimille kyseisen asian käsittelyn yhteydessä (ks. vastaavasti tuomio 1.7.2008, Chronopost ja La Poste v. UFEX ym., C-341/06 P ja C-342/06 P, EU:C:2008:375, 110 kohta ja tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 145 kohta).
- 47 Tarvittaessa unionin tuomioistuimet voivat harjoittaakseen tehokasta tuomioistuinvalvontaa perusoikeuskirjan 47 artiklan vaatimusten mukaisesti pyytää kriisinratkaisuneuvostoa toimittamaan tietoja, joilla voidaan perustella laskelmat, joiden oikeellisuus on riitautettu näissä

tuomioistuimissa, ja tarpeen mukaan varmistaa näiden tietojen luottamuksellisuuden (tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 146 kohta).

- 48 Lisäksi unionin tuomioistuinten asiana on kaikkia kriisinratkaisuneuvoston toimittamia oikeudellisia seikkoja ja tosiseikkoja tutkiessaan tarkistaa, ovatko syyt, joihin se vetoaa ennakkollisen vakaussmaksun laskennassa käytettyjen tietojen toimittamista vastustaakseen, perusteltuja (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 126 kohta).
- 49 Jos osoittautuu, että kriisinratkaisuneuvoston esittämät syyt ovat todellakin esteenä unionin tuomioistuimissa esitettyjen tietojen tai todisteiden toimittamiselle, tehokasta oikeussuojaa koskevaan oikeuteen, erityisesti kontradiktorisen periaatteen noudattamiseen, liittyvät vaatimukset on saatettava asianmukaisesti tasapainoon liikesalaisuuden suojaamisesta johtuvien vaatimusten kanssa (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 18.7.2013, komissio ym. v. Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P ja C-595/10 P, EU:C:2013:518, 128 kohta).
- 50 Edellä esitetystä ilmenee, että ennakkollisten vakaussmaksujen laskenta liikesalaisuuden piiriin kuuluvien tietojen perusteella delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklan ja liitteen I mukaisesti antamatta kyseisiä tietoja asianosaisten saataville ei sellaisenaan tarkoita sitä, että kyseiset säännökset ovat ristiriidassa tehokkaan oikeussuojan periaatteen kanssa.
- 51 Tarkasteltaessa kantajan esittämää kriisinratkaisuneuvoston harkintavaltaa koskevaa argumenttia oikeuskäytännöstä ilmenee, että vaikka unionin toimielimellä tai laitoksella on harkintavaltaa monitahoisia taloudellisia arviointeja edellyttävissä taloudellisissa asioissa, tämä ei tarkoita, että unionin tuomioistuinten on pidättäydyttävä valvomasta sitä, miten kyseinen toimielin tai laitos on tulkinut taloudellisia tietoja. Unionin tuomioistuimen on paitsi tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, sisältävätkö nämä todisteet kaikki ne merkitykselliset seikat, jotka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea niistä tehtyjä päätelmiä (ks. tuomio 10.12.2020, Comune di Milano v. komissio, C-160/19 P, EU:C:2020:1012, 115 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 52 Tässä tilanteessa pelkkä kriisinratkaisuneuvoston harkintavallan olemassaolo ei tarkoita sitä, ettei unionin yleinen tuomioistuin voi kohdistaa riidanalaiseen päätökseen tehokasta tuomioistuinvalvontaa.
- 53 Lopuksi on hylättävä kantajan argumentti, jonka mukaan delegoidulla asetuksella 2015/63 loukataan tehokkaan oikeussuojan periaatetta, koska unionin tuomioistuimet eivät voi tutkia tietyn laitoksen ennakkollisen vakaussmaksun määrän laskennan paikkansapitävyyttä.
- 54 Kantaja väittää tältä osin ilman lisätarkennuksia ainoastaan, että tällainen tutkinta edellyttää sitä, että unionin yleisellä tuomioistuimella on käytössään kriisinratkaisuneuvoston käyttämä ohjelmisto, jota ei kuitenkaan ole asetettu sen saataville. Tämä seikka ei kuitenkaan voi kyseenalaistaa delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklan ja liitteen I laillisuutta. Kyseiset säännökset eivät myöskään ole esteenä sille, että unionin yleinen tuomioistuin toteuttaa erityisesti työjärjestyksessään määrättyistä toimenpiteistä ne, joiden toteuttamista se pitää asianmukaisena, jotta se voi tarkistaa ennakkollisen vakaussmaksun määrän.
- 55 Edellä esitetyn perusteella neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

b) Kanneperusteen toinen osa, joka koskee oikeusvarmuuden periaatteen väitettyä loukkaamista

56 Neljännen kanneperusteen toinen osa sisältää lähinnä kolme väitettä.

1) Ensimmäinen väite, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artikla ja liite I eivät mahdollista sitä, että laitokset voivat laskea ennakolliset vakausmaksunsa etukäteen

57 Kantaja väittää, että delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklassa ja liitteessä I loukataan oikeusvarmuuden periaatetta, koska niissä ei kriisinratkaisuneuvostolle lukuisissa kohdissa myönnetyn harkintavallan vuoksi anneta sille mahdollisuutta laskea etukäteen vakausmaksukaudella maksettavakseen tulevaa ennakollista vakausmaksua. Kantajan mukaan kriisinratkaisuneuvosto käytti tätä harkintavaltaa myös tehdessään sisäisiä päätöksiä, joissa täsmennettiin ennakollisten vakausmaksujen laskennassa noudatettavaa menetelmää (jäljempänä väliratkaisut) mutta joita ei julkaistu eikä asetettu kantajan saataville. Kantajan mielestä tämä osoittaa, ettei kyseisen delegoidun asetuksen riidanalaisten säännösten rakenne osoita ”asianmukaista sääntelytiheyttä”, jolla voitaisiin sulkea pois kyseisten unionin viranomaisten mielivaltainen toiminta.

58 Kriisinratkaisuneuvosto ja komissio kiistävät nämä väitteet.

59 Aluksi on määriteltävä tämän lainvastaisuusväitteen täsmällinen ulottuvuus.

60 Tästä on todettava yhtäältä, että kantajan muotoilemasta lainvastaisuusväitteen otsikosta huolimatta kantajan väitteessä keskitytään siihen, onko delegoidun asetuksen 2015/63 6 ja 7 artikla oikeusvarmuuden periaatteen mukaisia. Kantaja ei sitä vastoin esitä kyseisen delegoidun asetuksen 4, 5, 8 ja 9 artiklan tai sen liitteen I laillisuudesta mitään itsenäistä ja kohdennettua argumenttia, joka ulottuisi sen tämän delegoidun asetuksen 6 ja 7 artiklasta esittämiä väitteitä pitemmälle. Tästä voidaan päätellä, että tämä lainvastaisuusväite koskee tosiasiallisesti delegoidun asetuksen 2015/63 6 ja 7 artiklaa.

61 Toisaalta on todettava, että kyseisten säännösten mukaan kriisinratkaisuneuvoston on mukautettava laitosten vuotuista perusrahoitusosuutta ottamalla huomioon neljä riskipilaria, joista jokainen koostuu riski-indikaattoreista, jotka puolestaan voivat koostua alariski-indikaattoreista.

62 Kantaja ei ole esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle mitään konkreettista seikkaa riitauttaakseen delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa mainittujen kolmen ensimmäisen riskipilarin laillisuuden sillä perusteella, että ne ovat ristiriidassa oikeusvarmuuden periaatteen kanssa. Kantaja ei ole myöskään kyseisen delegoidun asetuksen 6 artiklan 1 kohdan d alakohdassa mainitun riskipilarin ”kriisinratkaisuviranomaisen vahvistamat muut riski-indikaattorit” (jäljempänä neljäs riskipilari) yhteydessä väittänyt, että riski-indikaattori ”aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus”, joka on yksi neljännen riskipilarin riski-indikaattoreista, on epäselvä ja siten kyseisen periaatteen vastainen.

63 Tästä voidaan päätellä, että tämä lainvastaisuusväite koskee neljänteen riskipilariin sisältyvien riski-indikaattoreiden väitettyä yhteensopimattomuutta oikeusvarmuuden periaatteen kanssa lukuun ottamatta riski-indikaattoria ”aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus”.

- 64 Näiden täsmennysten jälkeen on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan oikeusvarmuuden periaate edellyttää yhtäältä, että oikeussäännöt ovat selviä ja täsmällisiä, ja toisaalta, että niiden soveltaminen on yksityisten ennakoitavissa, erityisesti, jos niistä voi aiheutua epäedullisia seurauksia. Mainittu periaate edellyttää erityisesti, että säännösten perusteella ne, joita asia koskee, voivat saada selville tarkasti, minkä laajuisia sillä niille asetetut velvoitteet ovat, ja voivat yksiselitteisesti saada tiedon oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja ryhtyä niiden johdosta asianmukaisiin toimenpiteisiin (tuomio 29.4.2021, Banco de Portugal ym., C-504/19, EU:C:2021:335, 51 kohta ja tuomio 16.2.2022, Puola v. parlamentti ja neuvosto, C-157/21, EU:C:2022:98, 319 kohta).
- 65 Näitä vaatimuksia ei kuitenkaan voida ymmärtää siten, että ne olisivat esteenä sille, että unionin toimielin käyttää antamansa oikeussäännön yhteydessä abstraktia oikeudellista käsitettä, eikä myöskään siten, että ne edellyttäisivät, että tällaisessa abstraktissa oikeussäännössä mainitaan ne eri konkreettiset tilanteet, joissa sitä voidaan soveltaa, koska toimielin ei voi määrittää etukäteen kaikkia tällaisia tilanteita (ks. analogisesti tuomio 20.7.2017, Marco Tronchetti Provera ym., C-206/16, EU:C:2017:572, 39 ja 40 kohta ja tuomio 16.2.2022, Puola v. parlamentti ja neuvosto, C-157/21, EU:C:2022:98, 320 kohta).
- 66 Näin ollen unionin säädöksen säännöksellä loukataan sen epäselvyyden vuoksi oikeusvarmuuden periaatetta vain, jos se on niin epäselvä, että se estää sen, että oikeussubjektit voisivat poistaa riittävän varmasti mahdolliset epäilyt tämän säännöksen ulottuvuudesta tai merkityksestä (ks. vastaavasti tuomio 14.4.2005, Belgia v. komissio, C-110/03, EU:C:2005:223, 31 kohta ja tuomio 22.5.2007, Mebrom v. komissio, T-216/05, EU:T:2007:148, 108 kohta).
- 67 Lisäksi se, että unionin säädöksellä annetaan sen täytäntöönpanosta vastaaville viranomaisille harkintavaltaa, ei itsessään ole ristiriidassa ennakoitavuuden vaatimuksen kanssa edellyttäen, että tällaisen harkintavallan laajuus ja sen käyttämistapa määritellään riittävän selvästi, kun otetaan huomioon kyseessä oleva hyväksyttävä tavoite, jotta mielivaltaisilta toimilta voidaan antaa asianmukaista suojaa (ks. tuomio 16.2.2022, Puola v. parlamentti ja neuvosto, C-157/21, EU:C:2022:98, 321 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 68 Näiden näkökohtien kannalta on tutkittava, onko ennakkolisten vakausmaksujen laskentamenetelmä, siltä osin kuin neljäs riskipilari vaikuttaa siihen, määritelty riittävän täsmällisesti, jotta oikeussubjektit voivat poistaa riittävän varmasti mahdolliset epäilyt tätä riskipilaria koskevien säännösten ulottuvuudesta tai merkityksestä.
- 69 Kantaja ei väitä tässä yhteydessä, että delegoidun asetuksen 2015/63 6 ja 7 artiklassa käytetyt käsitteet ovat niin epäselviä, ettei se voi poistaa riittävän varmasti mahdollisia epäilyjä niiden ulottuvuudesta tai merkityksestä.
- 70 Erityisesti delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdassa käytetyistä käsitteistä on todettava, että kantaja myönsi istunnossa olennaisilta osin ymmärtävänsä kyseisten termien merkityksen. Kantaja ei tulkitse kaikkia näitä käsitteitä, etenkin käsitettä ”yleinen liiketoimintamalli”, samalla tavoin kuin kriisinratkaisuneuvosto, mutta ei ole kiistänyt sitä, että niiden merkitys voidaan määrittellä, joten niiden ulottuvuutta tai merkitystä koskevat mahdolliset epäilyt voitiin poistaa riittävän varmasti.

- 71 Näin on etenkin, kun useimmat delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdassa käytetyt käsitteet määriteltiin riidanalaisen päätöksen 98 perustelukappaleessa ja alaviitteissä 36–40, joissa viitataan useisiin sovellettavan säännösten säännöksiin. Kantaja ei ole kuitenkaan väittänyt, etteivät nämä määritelmät käy ilmi kyseisistä säännöksistä.
- 72 On sen sijaan todettava kantajan tavoin, että delegoidun asetuksen 2015/63 6 ja 7 artiklassa myönnetään kriisinratkaisuneuvostolle harkintavalta.
- 73 Delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan neljäs riskipilari koostuu nimittäin kolmesta riski-indikaattorista, jotka ovat ensinnäkin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet”, toiseksi ”jäsenyys laitosten suojajärjestelmässä” ja kolmanneksi ”aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus”.
- 74 Delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaan kriisinratkaisuneuvoston on näitä riski-indikaattoreita vahvistaessaan otettava huomioon, ”miten todennäköisesti laitos joutuu kriisinratkaisuun ja miten todennäköisesti sen jälkeen käytetään kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä, jos laitoksen kriisinratkaisu toteutetaan”.
- 75 Delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan sanamuodosta ilmenee, että kyseisessä säännöksessä myönnetään kriisinratkaisuneuvostolle harkintavalta sen osalta, millä tavoin sen on näitä riski-indikaattoreita vahvistaessaan ”otettava huomioon”, ”miten todennäköisesti laitos joutuu kriisinratkaisuun ja miten todennäköisesti sen jälkeen käytetään kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä, jos laitoksen kriisinratkaisu toteutetaan”, sillä kriisinratkaisuneuvoston on täsmennettävä kyseisessä päätöksessä mainittuja kriteerejä, jotta niitä voidaan soveltaa yksittäistapaukseen.
- 76 Neljänten riskipilariin kuuluvasta ensimmäisestä riski-indikaattorista, joka koskee kaupankäyntiä, taseen ulkopuolisia vastuita, johdannaisia, monitahoisuutta ja purkamismahdollisuuksia, on todettava, että delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdassa säädetään useista seikoista, jotka kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon tätä indikaattoria vahvistaessaan ja joista jotkin voivat johtaa asianomaisen laitoksen riskiprofiilin nousuun ja toiset sen madaltumiseen.
- 77 Neljä seikkaa, jotka voivat johtaa tämän riskiprofiilin nousuun, ovat ensinnäkin ”kaupankäynnin merkitys suhteessa taseen suuruuteen, omien varojen tasoon, vastuiden riskialttiuteen ja yleiseen liiketoimintamalliin”, toiseksi ”taseen ulkopuolisten vastuiden merkitys suhteessa taseen suuruuteen, omien varojen tasoon ja vastuiden riskialttiuteen”, kolmanneksi ”johdannaisten määrän merkitys suhteessa taseen suuruuteen, omien varojen tasoon, vastuiden riskialttiuteen ja yleiseen liiketoimintamalliin” ja neljänneksi ”se, missä määrin laitoksen liiketoimintamalli ja organisaatorakenne katsotaan – – monitahoisiksi”.
- 78 Seikkoja, jotka voivat johtaa laitoksen riskiprofiilin madaltumiseen, on kaksi, nimittäin ”niiden johdannaisten absoluuttinen ja suhteellinen määrä, jotka määritetään keskusvastapuolen välityksellä”, ja ”se, missä määrin laitoksen kriisinratkaisu voidaan – – toteuttaa nopeasti ja ilman oikeudellisia esteitä”.

- 79 Delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdan sanamuodosta ilmenee, että kyseisessä säännöksessä myönnetään kriisinratkaisuneuvostolle harkintavalta sen osalta, millainen ”merkitys” kriisinratkaisuneuvoston on annettava kaupankäynni[lle], ”taseen ulkopuolis[ille] vastui[lle]” ja ”johdannaisten määrä[lle]”, sekä kyseisessä säännöksessä mainittujen eri seikkojen välisessä suhteessa.
- 80 Delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdasta ilmenee, että ensimmäisen kyseisessä säännöksessä mainitun alariski-indikaattorin mukaan ”kaupankäynnin” merkitystä on vertailtava suhteessa taseen suuruuteen, omien varojen tasoon, vastuiden riskialttiuteen ja yleiseen liiketoimintamalliin, mutta kyseiseen säännökseen ei sisälly tarkempia tietoja tämän vertailun konkreettisesta toteuttamisesta.
- 81 Sama pätee delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdan a alakohdan ii ja iii alakohdassa säädettyihin toiseen ja kolmanteen alariski-indikaattoriin.
- 82 Lisäksi delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 7 kohdasta ilmenee laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin vahvistamisesta, että kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon, onko viipymättä käytettävissä olevien varojen määrä riittävä verrattuna niiden varojen määrään, jotka tarvitaan sen varmistamiseen, ”että [asianomainen laitos] saa uskottavaa ja vaikuttavaa tukea”, ja missä määrin on oikeudellista tai sopimusperusteista varmuutta siitä, että nämä varat ”käytetään kokonaan ennen poikkeuksellisen julkisen tuen pyytämistä”.
- 83 Edellä mainitun säännöksen sanamuodosta ilmenee, että kriisinratkaisuneuvostolla on harkintavaltaa niiden tässä säännöksessä säädettyjen edellytysten täyttymisessä, jotka liittyvät asianomaisen laitosten suojajärjestelmän käytettävissä olevien varojen riittävyyteen suhteessa kyseisen laitoksen rahoitukseen tarvittaviin varoihin sekä siihen, missä määrin näistä varoista on oikeudellista tai sopimusperusteista varmuutta.
- 84 Sama pätee delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdassa säädettyyn eri riski-indikaattoreiden painoon neljännessä riskipilarissa.
- 85 Vaikka delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdassa mainitaan selvästi edellä 73 kohdassa mainittujen neljännen riskipilarin muodostavien kolmen riski-indikaattorin suhteelliset painot, kyseisestä säännöksestä ei nimittäin ilmene, miten eri alariski-indikaattoreita on painotettava kahdessa ensimmäisessä riski-indikaattorissa. Kyseisessä säännöksessä ei etenäkään täsmennetä, onko tämä paino jaettava näiden alariski-indikaattoreiden välillä suhteellisesti. Kriisinratkaisuneuvostolle myönnetään delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdassa harkintavalta vahvistettaessa paino nämä riski-indikaattorit muodostaville eri alariski-indikaattoreille, jotka on otettava huomioon delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5–7 kohdan mukaisesti.
- 86 Tässä tilanteessa on tutkittava, voidaanko delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5–7 kohtaa ja 7 artiklan 4 kohtaa pitää edellä 67 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti säännöksinä, joissa kriisinratkaisuneuvostolle myönnetyn harkintavallan laajuus ja käyttämistapa määritellään riittävän selvästi, kun otetaan huomioon kyseessä oleva hyväksyttävä tavoite, jotta mielivaltaisilta toimilta voidaan antaa asianmukaista suojaa ja jotta oikeussubjektit voivat poistaa riittävän varmasti mahdolliset epäilyt kyseisten säännösten ulottuvuudesta tai merkityksestä.

- 87 Jos säännöksessä myönnetään unionin toimielimille tai elimille toimivalta määrätä maksuja, kaikki merkitykselliset näkökohdat huomioon ottaen on selvitettävä, määritelläänkö siinä tällaisen harkintavallan laajuus ja sen käyttämistapa riittävän selvästi, jotta oikeussubjektit voivat ennakoida tällaisen maksun määräämisolosuhteet (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 16.2.2022, Puola v. parlamentti ja neuvosto, C-157/21, EU:C:2022:98, 319–321 kohta).
- 88 On etenkin arvioitava, voiko asiantunteva toimija tarvittaessa oikeudelliseen ja taloudelliseen neuvonantajaan turvautuen ennakoida riittävän täsmällisesti tällaisten maksujen laskentatavan ja suuruusluokan, jolloin se, ettei tämä toimija voi tietää etukäteen täsmällisesti unionin toimielimen tai elimen kussakin tapauksessa määräämien maksujen tasoa, ei voi olla oikeusvarmuuden periaatteen vastaista (ks. vastaavasti ja analogisesti tuomio 17.6.2010, Lafarge v. komissio, C-413/08 P, EU:C:2010:346, 95 kohta ja tuomio 18.7.2013, Schindler Holding ym. v. komissio, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 58 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 89 Tässä yhteydessä on muun muassa arvioitava, ohjaavatko unionin toimielintä tai elintä niiden harkintavallan käytössä tietyt objektiiviset seikat, joiden avulla oikeussubjektit voivat ennakoida riittävän täsmällisesti määrättävien maksujen laskentatavan ja suuruusluokan. Näihin seikkoihin sisältyvät erityisesti komission itselleen tällä alalla asettamat käytännesäännöt, jotka rajoittavat sen harkintavaltaa (ks. vastaavasti tuomio 17.6.2010, Lafarge v. komissio, C-413/08 P, EU:C:2010:346, 95 kohta). Tällaiset seikat voivat kuitenkin johtua myös kyseisen toimielimen tai elimen vakiintuneesta hallintokäytännöstä, joka on tiedossa ja johon on mahdollista tutustua (ks. vastaavasti tuomio 12.12.2012, Ecka Granulate ja non ferrum Metallpulver v. komissio, T-400/09, ei julkaistu, EU:T:2012:675, 31 kohta).
- 90 Myös sovellettavaan säännöstöön sisältyvä saavutettavan tuloksen selkeä määritelmä voi olla merkityksellinen seikka, jonka avulla oikeussubjektit voivat ennakoida, miten unionin toimielin tai elin käyttää harkintavaltaansa (ks. analogisesti tuomio 4.5.2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, 100 kohta). Näin on etenkin silloin, kun konkreettisesta tavasta tai menetelmästä tämän tuloksen saavuttamiseksi säädetään kyseessä olevassa säännöstössä (ks. vastaavasti tuomio 4.5.2016, Pillbox 38, C-477/14, EU:C:2016:324, 101 kohta).
- 91 Käsiteltävässä asiassa on todettava ensinnäkin, että sovellettavassa säännöstössä säädetään saavutettavasta tuloksesta, jonka mukaan kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevien varojen lopullinen tavoitetaso on saavutettava 1.1.2016 alkaneen kahdeksan vuoden alkuvaiheen (jäljempänä alkuvaihe) päättyessä, ja tämän tuloksen saavuttamiseksi sovellettavasta menetelmästä, mikä pienentää kriisinratkaisuneuvoston ennakkollisten vakausmaksujen vahvistamisessa käyttämän harkintavallan vaikutusta. Yhtäältä kunkin laitoksen ennakkollisen vakausmaksun määrä riippuu vuotuisen tavoitetason määrästä, jonka kriisinratkaisuneuvosto vahvistaa arvioimalla määrän, joka on asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla 31.12.2023 vähintään 1 prosentti kaikissa osallistuvissa jäsenvaltioissa olevien suojattujen talletusten määrästä.
- 92 Toisaalta, kuten edellä 12 kohdasta ilmenee, kunkin laitoksen ennakkollisen vakausmaksun vahvistamisessa käytetään perustana muun muassa vuotuista perusrahoitusosuutta, joka lasketaan kyseisten laitosten nettovelkojen määrien perusteella. Kriisinratkaisuneuvostolla ei ole kuitenkaan mitään harkintavaltaa näiden määrien vahvistamisessa. Lisäksi kyseinen laitos tietää nettovelkojensa määrän ja voi saada tietoonsa muiden laitosten nettovelkojen kokonaismäärän, mutta ei voi liikesalaisuuden suojan vuoksi vaatia oikeutta tutustua muiden laitosten

luottamuksellisiin yksilöllisiin tietoihin tarkistaakseen näiden määrien laskennan (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 114–125 kohta).

- 93 Toiseksi vuotuista perusrahoitusosuutta mukautetaan asianomaisen laitoksen riskiprofiiliin, jolloin riskikorjauksen kertoimen on delegoidun asetuksen 2015/63 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti oltava 0,8:n ja 1,5:n välillä.
- 94 Tämä mukautus lasketaan arvioimalla delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklassa mainittuja neljää riskipilaria. Kuten edellä 62 kohdassa todettiin, kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle mitään seikkaa osoittaakseen kolmen ensimmäisen riskipilarin epäselvyyden. Näissä pilareissa vahvistetaan kyseisen delegoidun asetuksen 7 artiklan 1 kohdan nojalla 80 prosenttia kunkin laitoksen riskiprofiilista.
- 95 Kantaja ei ole myöskään riitauttanut neljänteen riskipilariin kuuluvan riski-indikaattorin ”aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus” epäselvyyttä. Delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaan tämän riski-indikaattorin paino kyseisessä pilarissa on 10 prosenttia.
- 96 Riski-indikaattorit, joiden epäselvyyden kantaja riitauttaa ja joissa kriisinratkaisuneuvostolla on tiettyä harkintavaltaa, vaikuttavat siten laitoksen riskiprofiiliin alle 20 prosenttia. Näiden indikaattoreiden vaikutusta ennakkollisen vakaumaksun lopulliseen määrään vähentää myös se, ettei kriisinratkaisuneuvostolla ole mitään harkintavaltaa vuotuisen perusrahoitusosuuden määrää vahvistettaessa ja että kyseistä osuutta laitoksen riskiprofiiliin mukautettaessa kertoimen on oltava selkeästi etukäteen vahvistetulla vaihteluvälillä 0,8–1,5, kuten edellä 93 kohdassa todetaan.
- 97 Tässä tilanteessa ei voida katsoa, ettei kriisinratkaisuneuvostolle delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5–7 kohdassa ja 7 artiklan 4 kohdassa myönnetyn harkintavallan laajuutta ja sen käyttämistapaa ole rajattu riittävästi tai ettei niitä ole määritelty riittävän selvästi, kun otetaan huomioon kyseessä oleva hyväksyttävä tavoite, ja etteivät ne siksi tarjoa asianmukaista suojaa mielivaltaisista toimia vastaan.
- 98 Näin on etenkin, kun kantaja on asiantunteva toimija, joka voi oikeudelliseen ja taloudelliseen neuvonantajaan turvautuen ennakoida riittävän täsmällisesti ennakkollisen vakaumaksunsa laskentatavan ja suuruusluokan.
- 99 Tätä päätelmää ei kyseenalaisteta kantajan argumentilla, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 6 ja 7 artiklassa loukataan oikeusvarmuuden periaatetta, koska kriisinratkaisuneuvosto on käyttänyt kyseisissä säännöksissä myönnettyä harkintavaltaa sellaisten väliratkaisujen kautta, joita ei ole julkaistu tai asetettu muuten saataville.
- 100 Tällaisten ratkaisujen mahdollinen antaminen tai se, ettei niitä aseteta saataville, on nimittäin luettava kriisinratkaisuneuvoston syyksi, eikä tällaisesta säädetä delegoidun asetuksen 2015/63 6 ja 7 artiklassa.
- 101 Edellä esitetyn perusteella on todettava, ettei kantaja ole osoittanut, että delegoidun asetuksen 2015/63 6 ja 7 artiklassa loukataan oikeusvarmuuden periaatetta.
- 102 Neljännen kanneperusteen toisen osan ensimmäinen väite on siten hylättävä.

2) Toinen väite, jonka mukaan komissio olisi voinut vahvistaa muun ennakkollisten vakauserämaksujen laskentamenetelmän

- 103 Kantaja väittää, että komissio olisi voinut vahvistaa sellaisen ennakkollisten vakauserämaksujen laskentamenetelmän, jossa otetaan huomioon ainoastaan asianomaisen laitokset tiedot, jolloin ei tarvitsisi käyttää muiden laitosten luottamuksellisia tietoja. Tällaisen laskentamenetelmän ansiosta kantaja voisi siis ymmärtää paremmin velvoitteidensa laajuuden, minkä vuoksi laskentamenetelmällä ei loukattaisi oikeusvarmuuden periaatetta.
- 104 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 105 Aluksi on muistutettava, että SEUT 290 artiklassa tarkoitettun siirretyn toimivallan yhteydessä komissiolla on sen käyttäessä sille myönnettyä toimivaltaa laaja harkintavaltaa erityisesti silloin, kun sen on suoritettava monitahoisia arvioita (ks. vastaavasti tuomio 11.5.2017, Dyson v. komissio, C-44/16 P, EU:C:2017:357, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 106 Näin on silloin, kun ennakkollisten vakauserämaksujen mukauttamista riskiprofiiliin koskevia kriteerejä vahvistetaan direktiivin 2014/59 artiklan 7 kohdan nojalla.
- 107 Tässä yhteydessä on muistutettava, että näiden maksujen erityisluonne johtuu siitä, että niillä pyritään direktiivin 2014/59 johdanto-osan 105–107 perustelukappaleen ja asetuksen N:o 806/2014 johdanto-osan 41 perustelukappaleen mukaan takaamaan vakuuttamisen logiikan mukaisesti, että rahoitusala tuottaa riittävät rahoitusvarat yhteiselle kriisinratkaisumekanismille, jotta se voi täyttää tehtävänsä, ja samalla tarjoamaan asianomaisille laitoksille kannustimia toimia pienemmällä riskillä (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 113 kohta).
- 108 Kuten direktiivin 2014/59 johdanto-osan 114 perustelukappaleesta ilmenee, unionin lainsäätävä on tässä yhteydessä antanut komission tehtäväksi määrittää delegoidulla säädöksellä, miten laitosten rahoitusosuuksia kriisinratkaisun rahoitusjärjestelyistä on mukautettava suhteessa niiden riskiprofiiliin.
- 109 Kyseisen direktiivin johdanto-osan 107 perustelukappaleessa täsmennetään lisäksi, että jotta voidaan varmistaa ennakkollisten vakauserämaksujen oikeudenmukainen laskeminen ja tarjota kannustimia toimia pienemmällä riskillä, näissä maksuissa olisi otettava huomioon laitoksille aiheutuva luotto-, maksuvalmius- ja markkinariski.
- 110 Edellä esitetyn perusteella komission oli laadittava sääntöjä, jotka koskevat ennakkollisten vakauserämaksujen mukauttamista laitosten riskiprofiiliin, noudattamalla kahta toisiinsa liittyvää tavoitetta, nimittäin yhtäältä varmistamalla laitosten pankkitoiminnasta tai laajemmin rahoitustoiminnasta aiheutuvien eri riskien huomioon ottaminen ja toisaalta kannustamalla kyseisiä laitoksia toimimaan pienemmällä riskillä.
- 111 Kuten delegoidun asetuksen 2015/63 antamiseen liittyvistä asiakirjoista, erityisesti asiakirjoista ”JRC technical work supporting Commission second level legislation on risk based contributions to the (single) resolution fund” (JRC:n tekninen tutkimus (yhteiseen) kriisinratkaisurahastoon suoritettavia riskiin perustuvia maksuja koskevien komission johdetun oikeuden säädösten tukemiseksi, jäljempänä JRC:n tekninen tutkimus) ja ”Commission Staff Working Document: estimates of the application of the proposed methodology for the calculation of contributions to resolution financing arrangements” (Komission yksiköiden valmisteluasiakirja: kriisinratkaisun

rahoitusjärjestelyyn suoritettavien rahoitusosuuksien laskentaan ehdotetun menetelmän soveltamista koskevat arvioinnit), ilmenee, komissio teki tällaisia sääntöjä laatiessaan monitahoisia arviointeja, koska sen oli tutkittava eri näkökohtia, joiden perusteella pankki- ja rahoitusalan eri riskityypit laaditaan.

- 112 Tässä tilanteessa unionin tuomioistuinten tehtävänä on direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan nojalla tehtävää vuotuisten perusrahoitusosuuksien mukauttamista koskevan menetelmän yhteydessä valvoa ainoastaan, ettei komissiolle myönnettyä harkintavaltaa käytettäessä ole tehty ilmeistä virhettä, ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin tai ettei komissio ole selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajoja (ks. vastaavasti tuomio 21.7.2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, 60 kohta).
- 113 Käsiteltävässä asiassa on todettava yhtäältä, ettei kantaja selitä, miten pelkästään siitä, että komissio olisi voinut vahvistaa ennakollisten vakaussmaksujen laskentaan muun kuin delegoidulla asetuksella 2015/63 käyttöön otetun menetelmän, seuraa, että kyseisessä delegoidussa asetuksessa on tehty tällainen ilmeinen virhe tai käytetty harkintavaltaa väärin, että siinä ylitetään selvästi komissiolle myönnetyn harkintavallan rajat tai ettei siinä noudateta edellä 64 kohdassa mainittuja oikeusvarmuuden periaatteen vaatimuksia.
- 114 Toisaalta pitää paikkansa, että koska kantajalla ei ole muita laitoksia koskevia tietoja, jotka kuuluvat liikesalaisuuden piiriin ja joita ei siksi voida antaa tiedoksi kantajalle, se ei voi etukäteen laskea maksettavakseen tulevien ennakollisten vakaussmaksujen tarkkaa määrää.
- 115 Kuten edellä 41 kohdassa todettiin, ennakollisten vakaussmaksujen laskentamenetelmää koskeva periaate, sellaisena kuin se ilmenee direktiivistä 2014/59 ja asetuksesta N:o 806/2014 ja jonka pätevyyttä ei ole kiistetty, merkitsee kuitenkin sitä, että kriisinratkaisuneuvosto käyttää liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja.
- 116 Tässä tilanteessa pelkästään sillä, että komissio olisi voinut soveltaa muuta ennakollisten vakaussmaksujen laskentamenetelmää, ei loukata oikeusvarmuuden periaatetta.
- 117 Käsiteltävä väite on siten hylättävä.

3) Kolmas väite, joka koskee asetuksen 2016/1011 12 artiklan rikkomista

- 118 Kantaja väittää, etteivät delegoidun asetuksen 2015/63 6 ja 7 artikla täytä rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta 8.6.2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/101 (EUVL 2016, L 171, s. 1) 12 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädettyä vaatimusta. Kyseisen säännöksen mukaan rahoitusmarkkinoiden sääntelyn alalla vertailuarvon määrittämiseen on käytettävä menetelmiä, ”joiden selvien sääntöjen avulla tunnistetaan, miten ja milloin vertailuarvon määrittämisessä voidaan käyttää harkintavaltaa”.
- 119 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 120 On todettava, että kuten jo asetuksen 2016/1011 nimikkeestä käy ilmi, kyseinen asetus koskee rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettäviä indeksejä.

121 Asetusta 2016/1011 ei siksi sovelleta ennakkolisten vakausmaksujen vahvistamiseen. Kantaja ei voi siten väittää, ettei delegoitu asetus 2015/63 täytä asetuksen 2016/1011 12 artiklasta johtuvia avoimuutta ja tarkkuutta koskevia vaatimuksia.

122 Käsiteltävä väite on siten hylättävä.

c) Neljättä kanneperustetta koskeva päätelmä

123 Edellä esitetyn perusteella neljäs kanneperuste on hylättävä.

2. Viides kanneperuste, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta on lainvastainen, koska siinä rikotaan useita ylemmäntasoisia normeja

124 Viides kanneperuste jakautuu neljään osaan.

a) Kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta on ristiriidassa direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdan ja asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan kanssa

125 Kantaja väittää, että delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta on ristiriidassa direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdan ja asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan kanssa siltä osin kuin siinä säädetään laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin osalta suhteellisesta painosta, jossa tehdään ero samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvien laitosten välillä, koska kriisinratkaisuneuvoston on otettava tässä painotuksessa huomioon riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” suhteellinen paino.

126 Kantaja väittää etenkin, että laitosten suojajärjestelmän suojavaikutus ulottuu asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan mukaisesti kattavasti ja yhdenvertaisesti kaikkiin tämän järjestelmän jäseninä oleviin laitoksiin. Lisäksi on tae siitä, että laitosten suojajärjestelmän varat käytetään kokonaan, ennen kuin poikkeuksellista julkista rahoitustukea voidaan hakea asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti.

127 Jos tässä tilanteessa samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvien laitosten välillä tehdään ero riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” perusteella delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan nojalla, ei noudateta tällaisen laitosten suojajärjestelmän kaikkien jäsenten yhdenvertaista ja johdonmukaista kohtelua, josta säädetään direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 artiklan h alakohdassa ja asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdassa.

128 Kriisinratkaisuneuvosto ja komissio kiistävät nämä väitteet.

129 Delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaan kriisinratkaisuneuvoston on laitosten suojajärjestelmää koskevaa riski-indikaattoria soveltaessaan otettava huomioon riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” suhteellinen paino.

- 130 Jos useampi laitos kuuluu samaan laitosten suojajärjestelmään, laitoksille, joille osoitetaan parempi riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” paino verrattuna muihin kyseisen laitosten suojajärjestelmän jäseniin, voidaan näin ollen osoittaa laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin yhteydessä edullisempi paino verrattuna näihin muihin jäseniin.
- 131 Tässä yhteydessä direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdasta ilmenee, että komissiolle siirretään valta antaa delegeoituja säädöksiä, joissa määritetään käsite ”[vuotuisten perusrahoitusosuuksien mukauttaminen] laitosten riskiprofiiliin” ”ottaen huomioon” laitoksen kuulumisen laitosten suojajärjestelmään.
- 132 Direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdassa eikä kyseisen artiklan muissakaan kohdissa ei kuitenkaan täsmennetä, millä tavoin komission on otettava tämä laitosten suojajärjestelmään kuulumisen huomioon. Ei siis ole säädetty, että komission on osoitettava sama paino kaikille samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluville laitoksille.
- 133 Kuten edellä 107–111 kohdasta ilmenee, komissiolla on laaja harkintavalta myös direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan nojalla tehtävää vuotuisten perusrahoitusosuuksien mukauttamista koskevassa menetelmässä, johon sisältyy myös laitosten suojajärjestelmään kuulumista koskevan kriteerin vahvistaminen. Unionin tuomioistuinten tehtävänä on siten valvoa ainoastaan, ettei tätä harkintavaltaa käytettäessä ole tehty ilmeistä virhettä, ettei harkintavaltaa ole käytetty väärin tai ettei komissio ole selvästi ylittänyt harkintavaltansa rajoja.
- 134 Ensinnäkin kriisinratkaisuneuvosto ja komissio ovat todenneet tästä kenenkään tätä toteamusta kiistämättä, ettei sen kaltaisten laitosten suojajärjestelmän, johon kantaja kuuluu, jäsenillä ole ehdotonta oikeutta saada kyseiseltä laitosten suojajärjestelmältä kaikki sen sitoumukset kattavaa tukea vaan että laitosten suojajärjestelmällä on tiettyä harkintavaltaa päätettäessä, pitäisikö jotakin sen jäsentä tukea.
- 135 Seuraavaksi kriisinratkaisuneuvosto ja komissio ovat huomauttaneet, että jos laitos, jolla on laaja ja monimutkainen tase, olisi kykenemätön jatkamaan toimintaansa, tällaisen laitosten suojajärjestelmän varat voisivat kuluu loppuun. Kantaja ei ole esittänyt mitään seikkoja kiistääkseen tämän väitteen.
- 136 Kantaja ei ole myöskään esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle mitään konkreettista seikkaa sen kyseenalaistamiseksi, että riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” perusteella voidaan arvioida, onko laitoksella laaja ja monimutkainen tase.
- 137 Kantaja ei näin ollen ole osoittanut, että delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa on tehty ilmeinen virhe tai käytetty harkintavaltaa väärin tai että siinä ylitetään selvästi komissiolle direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdassa myönnetyn harkintavallan rajat.
- 138 Lainvastaisuusväitteestä, jona mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta on ristiriidassa asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan kanssa, on lopuksi todettava, että viimeksi mainitussa säännöksessä vahvistetaan vakavaraisuushallinnassa käytettävien laitosten suojajärjestelmien hyväksymisedellytykset, mutta ei ennakollisten vakausmaksujen laskentaa.

- 139 Kriisinratkaisuneuvosto voi direktiivin 2014/59 2 artiklan 1 kohdan 8 alakohdan mukaan ottaa huomioon ainoastaan sellaiset laitosten suojajärjestelmät, jotka ovat saaneet toimiluvan asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Mikään kyseisen asetuksen 113 artiklan 7 kohdan sanamuodossa ei kuitenkaan ole esteenä sille, että ennakkolisten vakauserämaksujen laskennassa tehdään ero samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvien laitosten välillä.
- 140 Vaikka asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan b alakohdassa säädetään, että jotta laitosten suojajärjestelmä voidaan hyväksyä vakavaraisuushallintaa varten, sen on voitava myöntää jäsenilleen tarvittaessa tukea sen saatavilla olevista sitoumuksista, kyseisessä säännöksessä ei aseteta niin laajaa edellytystä, että laitosten suojajärjestelmällä on oltava riittävät varat, jotta voidaan välttää kaikkien sen jäsenten, myös suurten laitosten, joutuminen kriisinratkaisuun.
- 141 Vakavaraisuushallinnassa käytettävien laitosten suojajärjestelmien hyväksyttävyyssarvioinneista, joita kansalliset toimivaltaiset viranomaiset suorittavat asetuksen N:o 575/2013 mukaisesti, 4.11. 2016 annettujen Euroopan keskuspankin (jäljempänä EKP) suuntaviivojen (EU) 2016/1994 (EUVL 2016, L 306, s. 37) 5 artikla, johon kantaja vetoaa, ei horjuta tätä päätelmää. Myöskään kyseisessä säännöksessä, joka sisältää asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan b alakohdan täytäntöönpanoa koskevia suuntaviivoja, ei säädetä, että laitosten suojajärjestelmällä on oltava riittävät varat, jotta yksikään sen jäsen ei joutuisi kriisinratkaisuun.
- 142 Edellä esitetyn perusteella viidennen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

b) Kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna ja loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta

- 143 Viidennen kanneperusteen toinen osa sisältää lähinnä kaksi väitettä.
- 1) Ensimmäinen väite, jonka mukaan velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna on laiminlyöty*
- 144 Kantaja väittää, että delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa laiminlyödään maksujen laskemista riskiin suhteutettuna koskevaa velvoitetta, joka johtuu perusoikeuskirjan 16, 17 ja 52 artiklassa vahvistetusta suhteellisuusperiaatteesta, asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdasta sekä direktiivin 2014/59 103 artiklan 2 ja 7 kohdasta.
- 145 Kantajan mielestä tämän velvoitteen kannalta ei ole selvää ja eikä voida täsmentää, miten riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” perusteella voidaan päätellä kantajan delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettu riski joutua kriisinratkaisuun.
- 146 Kantaja katsoo, ettei delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetyn riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” ja saman asetuksen 7 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyn riski-indikaattorin ”jäsenyys laitosten suojajärjestelmässä” välillä ole myöskään riittävän objektiivista yhteyttä, joka oikeuttaisi viimeksi mainitun indikaattorin suhteellisen painon.

- 147 Koska delegoidussa asetuksessa 2015/63 luodaan yhteys näiden kahden riski-indikaattorin välille, kantajan mukaan asetuksessa otetaan nimittäin kahteen kertaan huomioon ensin mainittu riski-indikaattori, joka on kyseisen delegoidun asetuksen 6 artiklan 5 kohdan a alakohdan nojalla otettu jo huomioon ennakkollisen vakaumaksun laskennassa.
- 148 Kriisinratkaisuneuvosto ja komissio kiistävät nämä väitteet.
- 149 Kantajan viidennen kanneperusteen toisen osan ensimmäinen väite on ymmärrettävä siten, että siinä väitetään lähinnä, että delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa on tehty ilmeinen arviointivirhe, koska se estää kriisinratkaisuneuvostoa mukauttamasta vuotuisia perusrahoitusosuuksia asianmukaisesti laitosten todelliseen riskiprofiiliin, eikä ole tarpeen tutkia, asetetaanko direktiivissä 2014/59 tai jossain muussa unionin oikeussäännössä velvoite laskea maksut riskiin suhteutettuna.
- 150 Edellä 107–111 kohdasta ilmenee ensinnäkin tältä osin, että komissiolla on laaja harkintavalta direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdan täytäntöönpanossa.
- 151 Seuraavaksi on todettava, ettei kantaja ole esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle mitään konkreettista seikkaa kiistääkseen kriisinratkaisuneuvoston väitteen, jonka mukaan riski-indikaattori ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” on objektiivinen kriteeri, jonka avulla delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan yhteydessä voidaan arvioida, miten todennäköisesti laitos pyytää laitosten suojajärjestelmältä tukea, jota se ei voi myöntää, jolloin kyseinen laitos voi joutua kriisinratkaisuun. Mikään ei siten viittaa siihen, ettei delegoidun asetuksen 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa sallita ennakkollisen vakaumaksun mukauttamista asianomaisen laitoksen todelliseen riskiprofiiliin.
- 152 Lopuksi, toisin kuin kantaja väittää, delegoidun asetuksen 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa säädetty menetelmä ei johda siihen, että riski-indikaattori ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” otetaan huomioon kahteen kertaan.
- 153 Yhtäältä riski-indikaattoria ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” sovelletaan nimittäin delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5 kohdan a alakohdan nojalla kaikkiin laitoksiin, joiden ennakkollista vakaumaksua mukautetaan niiden riskiprofiilin perusteella. Kyseisen delegoidun asetuksen 7 artiklan 4 kohdan toista alakohtaa sovellettaessa kyseistä riski-indikaattoria sovelletaan sitä vastoin ainoastaan laitosten suojajärjestelmään kuuluviin laitoksiin. Toisaalta riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” tavoitteena on delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdan mukaan arvioida kyseessä olevan laitoksen riskit erityisesti sen taseen varojen, liiketoimintamallin ja organisaatorakenteen perusteella. Jos tätä riski-indikaattoria sovelletaan sen sijaan kyseisen delegoidun asetuksen 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan yhteydessä, sitä käytetään painottamaan laitosten suojajärjestelmää koskevaa riski-indikaattoria, ja sen tavoitteena on arvioida riskit, jotka laitosten suojajärjestelmään kuuluvasta laitoksesta aiheutuvat kyseisen laitosten suojajärjestelmän kyvyille tukea jäseniään. Kuten edellä 163 ja 164 kohdassa todetusta ilmenee, kyseistä riski-indikaattoria soveltamalla arvioidut riskit voivat nimittäin vaihdella laitoksesta toiseen ja olla jopa niin suuria, ettei laitosten suojajärjestelmä pysty kattamaan niitä, jos siihen kuuluva laitos on kykenemätön jatkamaan toimintaansa.

154 Delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa ei siten ole tehty ilmeistä arviointivirhettä, kun siinä säädetään, että riski-indikaattori ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” on otettava huomioon laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin vahvistamisprosessissa.

155 Edellä esitetyn perusteella viidennen kanneperusteen toisen osan ensimmäinen väite on hylättävä.

2) Toinen väite, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista

156 Kantaja väittää, että laitosten suojajärjestelmälle on nimenomaan luonteenomaista suojella kaikkia jäseniään riippumatta niiden konkreettisesta riskitilanteesta, joten yksittäinen laitos ei voi joutua erikseen kriisinratkaisuun niin kauan kuin laitosten suojajärjestelmä on olemassa ja täyttää tehtävänsä. Laitosten suojajärjestelmään kuulumisen vuoksi kaikki asianomaiset laitokset ovat siten rinnastettavissa toisiinsa.

157 Koska delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa sallitaan eron tekeminen näiden laitosten välillä, siinä loukataan kantajan mielestä perusoikeuskirjan 20 artiklassa vahvistettua yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Kantajan mukaan ei nimittäin ole mitään objektiivista kriteeriä, jolla tämä erilainen kohtelu voitaisiin oikeuttaa. Delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa säädetyllä kriteerillä, nimittäin sillä, ”miten todennäköisesti laitos joutuu kriisinratkaisuun”, ei ole objektiivista yhteyttä kyseisen delegoidun asetuksen 7 artiklan 4 kohdassa tosiasiallisesti sovellettuun kriteeriin, joka liittyy laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin, nimittäin riski-indikaattoriin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet”, painottamiseen.

158 Kriisinratkaisuneuvosto ja komissio kiistävät nämä väitteet.

159 Perusoikeuskirjan 20 artiklassa vahvistetaan yhdenvertaisen kohtelun periaate, joka edellyttää, että toisiinsa rinnastettavia tilanteita ei kohdella eri tavalla eikä erilaisia tilanteita kohdella samalla tavalla, ellei tällaista kohtelua voida objektiivisesti oikeuttaa (tuomio 3.2.2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, 95 kohta).

160 Tässä yhteydessä on aluksi tutkittava, voidaanko kantajan kaltaisen laitosten suojajärjestelmään kuuluvan laitoksen tilanne rinnastaa muiden samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvien laitosten tilanteeseen.

161 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan erilaisten tilanteiden rinnastettavuutta on arvioitava kaikkien näille tilanteille ominaisten seikkojen kannalta. Nämä seikat on muun muassa määritettävä ja niitä on arvioitava unionin sen toimen kohteen ja päämäärän valossa, jolla kyseinen erottelu otetaan käyttöön. On myös otettava huomioon sen alan periaatteet ja tavoitteet, johon kyseinen toimi kuuluu (ks. tuomio 3.2.2021, Fussl Modestraße Mayr, C-555/19, EU:C:2021:89, 99 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

162 Alan, johon delegoitu asetus 2015/63 kuuluu, periaatteista ja tavoitteista on muistutettava, että ennakkollisten vakaussmaksujen erityisluonne johtuu siitä, että niillä pyritään direktiivin 2014/59 johdanto-osan 105–107 perustelukappaleen ja asetuksen N:o 806/2014 johdanto-osan 41 perustelukappaleen mukaan takaamaan vakuuttamisen logiikan mukaisesti, että rahoitusala tuottaa riittävät rahoitusvarat yhteiselle kriisinratkaisumekanismille, jotta se voi täyttää

tehtävänsä, ja samalla tarjoamaan asianomaisille laitoksille kannustimia toimia pienemmällä riskillä (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 113 kohta).

- 163 Näistä periaatteista ja tavoitteista on todettava, että toisin kuin kantaja väittää, kaikkien laitosten suojajärjestelmään kuuluvien laitosten tilanteita ei välttämättä eikä pelkästään laitosten suojajärjestelmään kuulumisen vuoksi voida rinnastaa toisiinsa. Kuten kriisinratkaisuneuvosto huomauttaa kantajan tätä kiistämättä, sen kaltaisen laitosten suojajärjestelmän, johon kantaja kuuluu, jäsenillä ei nimittäin ole ehdotonta oikeutta saada laitosten suojajärjestelmältä kaikki sen sitoumukset kattavaa tukea, koska laitosten suojajärjestelmällä on tiettyä harkintavaltaa päätettäessä, tukeeko se jäsentä.
- 164 Seuraavaksi on todettava, että kriisinratkaisuneuvoston ja komission mukaan laitosten suojajärjestelmän varat voisivat kulua loppuun, jos laitos, jolla on laaja ja monimutkainen tase, olisi kykenemätön jatkamaan toimintaansa, toisin kuin siinä tapauksessa, että laitokset, joilla on suppeampi ja yksinkertaisempi tase, olisivat tällaisessa tilanteessa. Kantaja ei ole esittänyt mitään seikkoja tämänkään väitteen kiistämiseksi.
- 165 Lopuksi, kuten edellä 151 kohdasta ilmenee, riski-indikaattori ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” on objektiivinen kriteeri arvioitaessa, mitkä laitosten suojajärjestelmään kuuluvat laitokset saattavat pyytää siltä tukea, jota se ei voi myöntää. Tämä indikaattori on siten objektiivinen kriteeri arvioitaessa, mitkä laitokset ovat tällaisen riskin osalta toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa. Näin on etenkin, kun kyseinen kriteeri näyttää olevan sopusoinnussa yhden yhteisen kriisinratkaisumekanismin päätavoitteen kanssa, nimittäin sen kanssa, että laitoksille pyritään tarjoamaan kannustimia toimia pienemmällä riskillä.
- 166 Viidennen kanneperusteen toisen osan toinen väite on siten hylättävä, koska kantaja ei voi perustellusti väittää, että kaikkien samaan laitosten suojajärjestelmään kuuluvat laitokset ovat toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa.

c) Kanneperusteen kolmas osa, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa loukataan oikeusvarmuuden periaatetta

- 167 Kantaja väittää, ettei delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta täytä oikeusvarmuuden periaatteesta johtuvia vaatimuksia. Kantajan mukaan kyseisessä säännöksessä ei etenkään selitetä selvästi, miten kriisinratkaisuneuvoston on otettava huomioon ”indikaattorin [’kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet’] suhteellinen paino”. Säännös on siinä määrin epämääräinen, että kriisinratkaisuneuvosto olisi voinut jakaa laitokset myös kahteen tai useampaan kuin kolmeen nippuun.
- 168 Lisäksi kyseisessä säännöksessä jätetään kriisinratkaisuneuvostolle vapaus päättää, minkä tekijöiden perusteella se katsoo asianmukaiseksi jakaa laitokset eri nippuihin, joten mielivaltaista toimintaa ei voida sulkea pois.
- 169 Kriisinratkaisuneuvosto ja komissio kiistävät nämä väitteet.

- 170 Yhtäältä delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisesta alakohdasta käy riittävän selvästi ilmi, että kriisinratkaisuneuvosto on laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin yhteydessä velvollinen sijoittamaan laitokset nippuihin soveltamalla painoa, jossa otetaan huomioon riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” alariski-indikaattorit.
- 171 Toisaalta edellä 68–85 kohdassa todettiin, että delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdassa ja 7 artiklan 4 kohdassa myönnetään kriisinratkaisuneuvostolle harkintavalta riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” vahvistamisessa ja laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painottamisessa.
- 172 Kuten edellä 86–97 kohdassa todettiin, delegoidusta asetuksesta 2015/63 kuitenkin ilmenee, että tämän harkintavallan laajuus ja sen käyttämistapa määritellään riittävän selvästi, jotta laitokset voivat ennakoida riittävän täsmällisesti riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” vahvistamisen menetelmän.
- 173 Viidennen kanneperusteen kolmas osa on siksi hylättävä.

d) Kanneperusteen neljäs osa, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa laiminlyödään velvollisuutta ottaa tosiseikat huomioon täysimääräisesti

- 174 Kantaja väittää, että delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa laiminlyödään velvollisuutta ottaa tosiseikat huomioon täysimääräisesti. Sitä, miten todennäköisesti laitos, joka on laitosten suojajärjestelmän jäsen, joutuu kriisinratkaisuun, ei nimittäin voida määrittää pelkästään riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” perusteella. Kantajan mukaan huomioon on otettava myös muita olennaisia tekijöitä, joiden perusteella kriisinratkaisuun joutumisen todennäköisyyttä koskeva riskiprofiili määräytyy.
- 175 Kriisinratkaisuneuvosto ja komissio kiistävät nämä väitteet.
- 176 Siltä osin kuin kantaja vetoaa siihen, että velvollisuutta ottaa tosiseikat huomioon täysimääräisesti on laiminlyöty, tämä väite on ymmärrettävä viittauksena perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettuun hyvän hallinnon periaatteeseen, jossa unionin toimielimet ja elimet veloitetaan tutkimaan huolellisesti ja puolueettomasti kaikki niiden käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat (ks. vastaavasti tuomio 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 kohta ja tuomio 23.9.2009, Viro v. komissio, T-263/07, EU:T:2009:351, 99 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 177 Kantaja väittää tässä yhteydessä kuitenkin ainoastaan, että komissio jätti delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohtaa laatiessaan huomiotta tiettyjä ”olennaisia tekijöitä”, jotka voivat vaikuttaa laitosten suojajärjestelmään kuuluvan laitoksen todennäköisyyteen joutua kriisinratkaisuun, mutta kantaja ei kuitenkaan täsmentänyt, mitä nämä tekijät ovat ja miksi komissio oli velvollinen ottamaan ne huomioon.
- 178 Viidennen kanneperusteen neljäs osa on siten hylättävä.

e) Viidettä kanneperustetta koskeva päätelmä

179 Edellä esitetyn perusteella viides kanneperuste on hylättävä.

3. Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 6, 7 ja 9 artikla sekä liite I ovat lainvastaisia, koska niissä rikotaan useita ylemmäntasoisia normeja

180 Kantaja väittää, että delegoidun asetuksen 2015/63 6, 7 ja 9 artiklassa sekä liitteessä I laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna, rikotaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklaa, loukataan suhteellisuusperiaatetta sekä laiminlyödään velvollisuutta ottaa tosiseikat huomioon täysimääräisesti, koska kyseisissä säännöksissä vahvistetaan riskipilareita ja -indikaattoreita sekä niiden yhdistämiseen sovellettavia menettelyjä ja kaavoja ”sellaisen idealistisen kuvan perusteella, joka ei vastaa todellisuutta ja kaikkien [riskiprofiiliinsa mukautettuja ennakkollisia vakaumaksuja maksamaan velvoitettujen] laitosten tosiasiallista tilannetta”.

181 Riski-indikaattoreiden painotus ja niiden täytäntöönpano delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I johtavat nimittäin nippujen muodostamiseen ja yksittäisten laitosten sijoittamiseen näihin nippuihin siten, että kantajan kaltaisille laitoksille aiheutuu objektiivisesti epäoikeudenmukainen, kohtuuton ja syrjivä rasite.

182 Kuten riidanalaisen päätöksen liitteestä II kantajan mukaan ilmenee, etenkin delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 2 soveltaminen johtaa liian laajaan arvojen vaihteluväliin ensimmäisessä ja viimeisessä nipussa. Esimerkiksi neljänteen riskipilariin kuuluvassa riski-indikaattorissa ”markkinariskin perusteella painotetut varat jaettuna varojen kokonaismäärällä” kantaja kuuluu unionin laitostekannan perusteella lasketun ennakkollisen vakaumaksun osalta arvolla [luottamuksellinen]¹ prosenttia [luottamuksellinen] nippuun, [luottamuksellinen], ja se asetetaan samaan asemaan kuin laitos, jonka arvo on [luottamuksellinen] kertaa suurempi, nimittäin [luottamuksellinen] prosenttia, kun taas [luottamuksellinen]. Sama pätee tämän riski-indikaattorin kansallisen laitostekannan perusteella laskettuun osaan sekä muihin riski-indikaattoreihin, kuten indikaattoriin ”johdannaisvastuut jaettuna ydinpääomalla”.

183 Kantajan mukaan riidanalaisen päätöksen liitteestä II käy lisäksi ilmi, että kuudessa delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa mainituista yhdeksästä neljännen riskipilarin riski-indikaattorista on useampi nippu, johon ei ole sijoitettu laitoksia, kun taas ensimmäisiin nippuihin on sijoitettu erittäin paljon laitoksia, mikä ei ole kyseisen delegoidun asetuksen liitteen I sanamuodon mukaista, sillä sen mukaan kriisinratkaisuneuvoston on sijoitettava kuhunkin nippuun yhtä monta laitosta. Kantajan mielestä tämä osoittaa, että komission perustama sääntely johtaa epäjohdonmukaisiin tuloksiin, jotka eivät kuvasta ennakkollisten vakaumaksujen maksamiseen velvollisten laitosten riskiprofiilia.

184 Kriisinratkaisuneuvosto ja komissio kiistävät nämä väitteet.

185 Ensinnäkin on tutkittava delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 2 yhteensoveltuvuutta perusoikeuskirjan 20 artiklassa vahvistetun yhdenvertaisen kohtelun periaatteen kanssa.

¹ Luottamukselliset tiedot on poistettu.

- 186 Edellä 159 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella on aluksi arvioitava, ovatko nämä laitokset toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa.
- 187 Delegoidun asetuksen 2015/63 63 liitteessä I olevan vaiheen 2 mukaan kriisinratkaisuneuvoston on ensimmäiseksi laskettava nippujen lukumäärä, jotta se vertailla laitoksia eri riski-indikaattoreiden ja alariski-indikaattoreiden perusteella. Toiseksi kriisinratkaisuneuvoston on lähtökohtaisesti sijoitettava jokaiseen nippuun yhtä monta laitosta siten, että ensimmäiseen nippuun sijoitetaan laitokset, joilla on pienimmät alustavan indikaattorin arvot. Kolmanneksi kriisinratkaisuneuvoston on annettava kaikille tiettyyn nippuun kuuluville laitoksille sama ”diskretoiduksi indikaattoriksi” kutsuttava arvo, joka sen on otettava huomioon niiden riskikorjauksen kertoimen muussa laskennassa.
- 188 Ei ole suljettu pois sitä, että tämän delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevassa vaiheessa 2 käyttöön otetun jaottelumenetelmän (binning) soveltaminen voi johtaa tosiasiallisesti tilanteisiin, joissa laitoksia, joiden tietyn riski-indikaattorin arvot ovat lähellä edelliseen nippuun sijoitettujen laitosten arvoja, sijoitetaan kuitenkin seuraavaan nippuun, johon kuuluvien laitosten saman riski-indikaattorin arvot voivat olla toisinaan huomattavasti suurempia. Tämä johtuu delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 2 3 kohtaan sisältyvästä säännöstä, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvoston on lähtökohtaisesti sijoitettava jokaiseen nippuun yhtä monta laitosta.
- 189 Tutkittaessa, ovatko laitokset, jotka on sijoitettu samaan nippuun mutta joiden saman riski-indikaattorin arvoissa on huomattavia eroja, toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa, edellä 161 ja 162 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan on otettava huomioon yhteisen kriisinratkaisumekanismin tavoitteet, erityisesti se, että laitoksille pyritään tarjoamaan kannustimia toimia pienemmällä riskillä.
- 190 On todettava, että koska yksi yhteisen kriisinratkaisumekanismin päätavoitteista on kannustaa asianomaisia laitoksia toimimaan pienemmällä riskillä, laitokset, jotka on sijoitettu samaan nippuun mutta joiden saman riski-indikaattorin arvoissa on huomattavia eroja, eivät ole toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa, koska niillä on tämän indikaattorin perusteella mitatun riskitason osalta erilaiset ominaispiirteet.
- 191 Kuten edellä 187 kohdasta ilmenee, tällaisia laitoksia kohdellaan kuitenkin yhdenvertaisesti, koska ne sijoitetaan kyseisen riski-indikaattorin osalta samaan nippuun ja niille osoitetaan siksi sama diskretoitu indikaattori, jonka kriisinratkaisuneuvosto ottaa huomioon riskikorjauksen kertoimen laskennassa.
- 192 Silloin, kun erilaisissa tilanteissa olevia henkilöitä kohdellaan samalla tavoin, yhdenvertaisen kohtelun periaatetta ei kuitenkaan ole loukattu, jos tällainen kohtelu on asianmukaisesti oikeutettua (ks. tuomio 7.3.2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, 52 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 193 Näin on silloin, kun tämä kohtelu vastaa toimella, josta tällainen kohtelu seuraa, oikeudellisesti hyväksyttävästi tavoiteltua tavoitetta ja kohtelu on oikeassa suhteessa tähän tavoitteeseen nähden (ks. tuomio 7.3.2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, 53 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 194 Unionin tuomioistuin on tunnustanut tässä yhteydessä lailliseksi tavoitteen, jossa on kyse siitä, että unionin toimielin vahvistaa sellaisia yleisiä sääntöjä, joita toimivaltaiset viranomaiset voivat helposti soveltaa ja valvoa (ks. vastaavasti tuomio 24.2.2015, Sopora, C-512/13, EU:C:2015:108, 33 kohta ja tuomio 7.3.2017, RPO, C-390/15, EU:C:2017:174, 60 kohta).

- 195 Käsiteltävässä asiassa on todettava, että delegoitu asetus 2015/63 on tämän tavoitteen mukainen.
- 196 Delegoidussa asetuksessa 2015/63 säädetään nimittäin menetelmästä, jolla ennakkollisia vakauseräyksiä mukautetaan laitosten riskiprofiilin perusteella ja jossa niiden riskiprofiileja vertaillaan laitoksille osoitettujen useamman riski-indikaattorin arvojen perusteella.
- 197 Edellä 187 kohdassa kuvaillun jaottelumenetelmän avulla kriisintarkkailuneuvosto voi käsitellä tehokkaasti suuren määrän tietoja, jotka sen on otettava huomioon edellä 196 kohdassa mainitussa vertailussa, ja välttää mahdollisimman pitkälti sen, että niin kutsutut ääriarvot eli keskiarvosta huomattavasti poikkeavat arvot vääristävät vertailuja.
- 198 Kuten muun muassa delegoitua asetusta 2015/63 koskevasta JRC:n teknisestä tutkimuksesta ilmenee, yksi jaottelumenetelmän tavoitteista on nimittäin säätää yksinkertaisesta menetelmästä, jolla voidaan vertailla suurta määrää laitosten, joiden ennakkollista vakauseräyksiä mukautetaan niiden riskiprofiiliin, ilmoittamia tietoja. Tällä menetelmällä voidaan myös estää se, että laitokset, joilla on tietyissä riski-indikaattoreissa erityisen negatiivisia arvoja, saavat niissä silti pieneen riskiprofiiliin viittaavan arvosanan, koska tietyillä laitoksilla on ääriarvoja.
- 199 Tarkasteltaessa jaottelumenetelmän oikeasuhteisuutta kyseessä olevan sääntelyn tavoitteen kannalta on seuraavaksi muistutettava, että kuten edellä 107–111 kohdasta ilmenee, komissiolla on laaja harkintavalta direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan täytäntöönpanossa.
- 200 Tässä tilanteessa ja oikeuskäytännön mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio 16.6.2015, Gauweiler ym., C-62/14, EU:C:2015:400, 80, 81 ja 91 kohta; tuomio 30.11.2022, Trasta Komercbanka ym. v. EKP, T-698/16, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2022:737, 221 ja 222 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 21.12.2022, Firearms United Network ym. v. komissio, T-187/21, ei julkaistu, valitus vireillä, EU:T:2022:848, 122 ja 123 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen) unionin yleisen tuomioistuimen on suhteellisuusperiaatteen noudattamista valvoessaan tutkittava ainoastaan, onko jaottelumenetelmä ilmeisen soveltumaton komission tavoitteeseen nähden, ylittääkö se selvästi sen, mikä on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi, tai aiheutuuko siitä tavoitteeseen nähden selvästi suhteettomia haittoja.
- 201 Siitä, voidaanko jaottelumenetelmällä saavuttaa 197 ja 198 kohdassa esitetty tavoiteltu päämäärä, on huomautettava, että tämä menetelmä on yleinen tilastomenetelmä, kuten erityisesti JRC:n teknisestä tutkimuksesta ilmenee. Kyseisessä menetelmässä ennakkollisten vakauseräyksiä vahvistamisessa käytetään lisäksi objektiivisia kriteerejä, nimittäin muun muassa delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 2 2 kohdassa säädettyä matemaattista kaavaa.
- 202 Jaottelumenetelmän avulla voidaan myös vertailla helposti suurta määrää laitosten tietoja sekä laskea niiden ennakkolliset vakauseräykset tehokkaasti ja objektiivisesti.
- 203 Kyseisellä menetelmällä voidaan siten saavuttaa tavoiteltu päämäärä eli vahvistaa yksinkertainen ja helposti valvottavissa oleva menetelmä, jolla voidaan vertailla suurta määrää tietoja ennakkollisten vakauseräyksiä laskentaa varten.
- 204 Kantaja ei ole myöskään osoittanut, että jaottelumenetelmä ylittää selvästi sen, mikä on tarpeen tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi. Se ei ole etenkään osoittanut, että jostakin muusta laitosten riskiprofiilien vertailumenetelmästä kuin jaottelumenetelmästä aiheutuisi niille selvästi vähemmän haittoja ja että tavoiteltu päämäärä voitaisiin saavuttaa tällä toisella menetelmällä yhtä tehokkaasti.

- 205 Lopuksi pitää paikkansa, että tämä tilastomenetelmä voi – kuten edellä 188 kohdassa todettiin – johtaa todellisuudessa siihen, että laitokset, joiden arvot poikkeavat huomattavasti toisistaan, päätyvät tietyissä tapauksissa samaan nippuun, kuten riidanalaisen päätöksen liitteestä II ilmenee. Tätä ei kuitenkaan voida pitää ilmeisen kohtuuttomana haittana kyseisellä asetuksella tavoitellun päämäärän kannalta.
- 206 Ensimmäiseksi on nimittäin todettava, että ennakkollisia vakausmaksuja voidaan delegoidun asetuksen 2015/63 9 artiklan 3 kohdan nojalla mukauttaa vain kertoimella, joka on 0,8:n ja 1,5:n välillä. Vuotuinen perusrahoitusosuus on siten edelleen ratkaiseva seikka vahvistettaessa ennakkollinen vakausmaksu laitosten riskiprofiiliin perusteella.
- 207 Toiseksi, kuten ennen delegoidun asetuksen 2015/63 antamista toteutetusta empiirisestä tutkimuksesta, jonka tulokset koottiin JRC:n tekniseen tutkimukseen, ilmenee, edellä 188 ja 205 kohdassa todettu tilastoilmiö on siinä määrin rajallinen, että sitä esiintyy ennen kaikkea vain viimeisissä eikä useimmissa nipuissa.
- 208 Kolmanneksi on kiistatonta, että näihin viimeisiin nippuihin sijoitetuilla laitoksilla on kyseisessä riski-indikaattorissa suurempia arvoja kuin alempiin nippuihin sijoitetuilla laitoksilla.
- 209 Neljänneksi menetelmässä, jolla ennakkollisia vakausmaksuja mukautetaan riskiprofiiliin, otetaan huomioon useita riski-indikaattoreita, kuten delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklasta ilmenee. Laitos sijoitetaan siksi kaiken kaikkiaan useisiin nippuihin sen kutakin riski-indikaattoria koskevien omien arvojen ja muiden laitosten arvojen perusteella.
- 210 Kuten edellä 207 kohdassa mainitusta JRC:n teknisestä tutkimuksesta ilmenee, laitokset sijoitetaan yleensä eri riski-indikaattoreissa eri nippuihin. Jos laitos kuuluu tietyssä riski-indikaattorissa viimeiseen nippuun, jolloin se asetetaan samaan asemaan niiden laitosten kanssa, joilla on huomattavasti suurempia arvoja, tilanne on yleensä toinen muissa riski-indikaattoreissa, mikä mahdollistaa asianomaisten laitosten kokonaisvertailun.
- 211 Tässä tilanteessa on todettava, ettei kantaja ole osoittanut perusoikeuskirjan 20 artiklan ja suhteellisuusperiaatteen olevan esteenä jaottelumenetelmän soveltamiselle.
- 212 Edellä 209 ja 210 kohdassa kuvailtua ilmiötä havainnollistetaan lisäksi laskemalla kantajan ennakkollinen vakausmaksu vakausmaksukaudelle 2021, kuten sen yksilöllinen tietolomake osoittaa. Unionin laitoskannan perusteella lasketusta kantajan ennakkollisen vakausmaksun osasta on nimittäin todettava, että kantaja on [luottamuksellinen] osalta [luottamuksellinen] nipussa. Kantaja ei sitä vastoin ole missään riskipilariin [luottamuksellinen] kuuluvassa riski-indikaattorissa [luottamuksellinen] nipussa, vaikka [luottamuksellinen].
- 213 Kansallisen laitoskannan perusteella lasketussa kantajan ennakkollisen vakausmaksun osassa on samanlainen tilanne. Sen yksilöllisestä tietolomakkeesta käy ilmi, että kantaja kuuluu [luottamuksellinen] osalta [luottamuksellinen] nippuun. Se ei sen sijaan ole missään riskipilariin [luottamuksellinen] kuuluvassa riski-indikaattorissa [luottamuksellinen] nipussa.
- 214 Toiseksi tarkasteltaessa väitettä, jonka mukaan velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna on laiminlyöty, ei ole tarpeen lausua siitä, asetetaanko unionin oikeudessa tällainen velvoite. Tämä väite voidaan ymmärtää siten, että kantaja väittää tosiasiallisesti komission tehneen ilmeisen

arviointivirheen, kun se sääti jaottelumenetelmästä, koska se estää kriisinratkaisuneuvostoa mukauttamasta vuotuisia perusrahoitusosuuksia asianmukaisesti laitosten todellisen riskiprofiilin perusteella.

- 215 Kun otetaan huomioon edellä 201–211 kohdassa esitetyt toteamukset, kantaja ei voi kuitenkaan väittää, että komissio teki ilmeisen arviointivirheen, kun se otti käyttöön jaottelumenetelmän.
- 216 Kolmanneksi tarkasteltaessa sitä, onko jaottelumenetelmä sopusoinnussa perusoikeuskirjan 16 artiklan ja tosiseikkojen täysimääräistä huomioon ottamista koskevan velvollisuuden kanssa, kantaja ei esitä mitään itsenäistä ja kohdennettua argumenttia tämän artiklan rikkomisesta ja tämän velvollisuuden laiminlyönnistä vaan ainoastaan vetoaa niiden rikkomiseen ja laiminlyöntiin.
- 217 Oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksenä on, että ne olennaiset tosiseikat ja oikeudelliset seikat, joihin kanne perustuu, käyvät ilmi ainakin pääpiirteittäin itse kannekirjelmästä, kunhan ne on esitetty johdonmukaisesti ja ymmärrettävästi, jotta taataan oikeusvarmuus ja hyvän oikeudenkäyttö. Kanneperuste, jota ei ole perusteltu riittäväällä tavalla kannekirjelmässä, on siten jätettävä tutkimatta. Vastaavat vaatimukset koskevat väitettä, joka esitetään kanneperusteen tueksi. Unionin tuomioistuinten on tutkittava tämä ehdoton prosessinedellytys viran puolesta (ks. tuomio 30.6.2021, Italia v. komissio, T-265/19, ei julkaistu, EU:T:2021:392, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 7.7.2021, Bateni v. neuvosto, T-455/17, EU:T:2021:411, 135 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 218 Edellä 216 kohdassa mainitut väitteet on jätettävä tutkimatta, koska ne eivät täytä näitä vaatimuksia.
- 219 Lopuksi on todettava, ettei kantaja esitä kannekirjelmässään delegoidun asetuksen 2015/63 6, 7 ja 9 artiklan tai liitteen I muiden kuin vaiheeseen 2 sisältyvien osien väitetyistä lainvastaisuudesta mitään itsenäistä ja kohdennettua argumenttia, jossa mentäisiin edellä tarkasteltua argumenttia pitemmälle.
- 220 Näitä säännöksiä koskeva lainvastaisuusväite on siksi hylättävä.
- 221 Edellä esitetyn perusteella seitsemäs kanneperuste on hylättävä.

4. Kymmenes kanneperuste, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke ovat lainvastaisia, koska niissä rikotaan direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna

- 222 Kantaja väittää, että delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke ovat lainvastaisia sillä perusteella, että koska kriisinratkaisuneuvosto voi kyseisen säännöksen nojalla olla ennakkollisia vakausmaksuja laskiessaan soveltamatta yhtä tai useampaa riski-indikaattoria rajoittamattoman ajanjakson ajan, jos kyseistä indikaattoria koskevat tiedot eivät ole saatavilla, komissio ei ole noudattanut direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohtaa, jonka mukaan sen oli delegoitua asetusta 2015/63 antaessaan otettava huomioon kaikki kyseisessä säännöksessä säädetyt seikat.

- 223 Kantaja toteaa konkreettisemmin, että delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisestä ja toisesta virkkeestä seuraa, että vakaussmaksukauden 2021 osalta kriisinsuoritusneuvosto ei ole ottanut riskipilarissa ”riskialttius” huomioon riski-indikaattoria ”omat varat ja hyväksyttävät velat, jotka laitoksella on omien varojen ja hyväksyttävien velkojen vähimmäisvaatimuksen lisäksi”, riskipilarissa ”rahoituslähteiden vakuus ja monipuolisuus” riski-indikaattoria ”pysyvän varainhankinnan vaatimus” eikä neljännessä riskipilarissa riski-indikaattoreita ”monitahoisuus” ja ”purkamismahdollisuudet”.
- 224 Samoista syistä delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä ja toisessa virkkeessä laiminlyödään kantajan mukaan veloitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna.
- 225 Kriisinsuoritusneuvosto ja komissio kiistävät nämä väitteet.
- 226 Aluksi on täsmennettävä yhtäältä, että kantaja esittää kymmenennessä kanneperusteessa ainoastaan delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdan lainvastaisuutta koskevan väitteen.
- 227 Toisaalta kantajan väite veloitteesta laskea maksut riskiin suhteutettuna on ymmärrettävä siten, että siinä väitetään lähinnä, että delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdassa on tehty ilmeinen arviointivirhe, koska kyseinen säännös estää kriisinsuoritusneuvostoa mukauttamasta vuotuisia perusrahoitusosuuksia asianmukaisesti laitosten todelliseen riskiprofiiliin, eikä ole tarpeen tutkia, asetetaanko tämä velvoite direktiivissä 2014/59 tai jossain muussa unionin oikeussäännössä.
- 228 Tämän täsmennyksen jälkeen on todettava, että delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan, jonka otsikko on ”Siirtymäsäännökset”, 1 kohdan mukaan riski-indikaattoria ei sovelleta, jos tiettyyn kyseisen delegoidun asetuksen liitteessä II mainittuun indikaattoriin tarvittavat tiedot eivät sisälly saman delegoidun asetuksen 14 artiklassa mainittuun valvontatietojen raportointivaatimukseen, nimittäin asetuksen N:o 575/2013 mukaisista laitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää raportointia koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista 16.4.2014 annetussa komission täytäntöönpanoasetuksessa N:o 680/2014 (EUVL 2014, L 191, s. 1) tai tarvittaessa jäsenvaltioiden tasolla säädettyihin vakavaraisuusraportointia koskeviin vaatimuksiin.
- 229 Tässä yhteydessä on muistutettava, että delegoitu asetus 2015/63 annettiin direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan perusteella, ja komissio on kyseisen säännöksen nojalla velvollinen ottamaan huomioon kaikki sen a–h alakohdassa luetellut seikat käsitettä ”rahoitusosuuksien mukauttaminen laitosten riskiprofiiliin” määrittäessään.
- 230 Kriisinsuoritusneuvosto voi delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdan nojalla jättää kuitenkin tilapäisesti soveltamatta joitakin näistä seikoista, jotka ilmenevät kyseisessä delegoidussa asetuksessa säädetyissä riski-indikaattoreissa.
- 231 Tässä yhteydessä on korostettava, että direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdassa komissio veloitetaan ”ottamaan huomioon” kaikki direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan a–h alakohdassa luetellut seikat, mutta kyseisessä säännöksessä ei täsmennetä, millä tavoin sen on otettava nämä seikat huomioon. Kuten edellä 107–111 kohdassa todettiin, komissiolla on laaja harkintavalta tämän säännöksen täytäntöönpanossa.

- 232 Tällainen harkintavalta voi kuitenkin johtaa siihen, että on säädettävä direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan a–h alakohdassa lueteltujen seikkojen soveltamista koskevista siirtymäkausista etenkin siksi, ettei näihin seikkoihin perustuvien riski-indikaattoreiden laskennassa tarvittavia tietoja ole saatavilla.
- 233 Delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdassa otetaan käyttöön tällainen siirtymäkausi, sillä kriisinratkaisuneuvosto ei voi kyseisen säännöksen nojalla soveltaa joitakin näistä seikoista ajallisesti rajoituksetta vaan ainoastaan tilapäisesti, kuten kyseisen delegoidun asetuksen 20 artiklan otsikosta ja 1 kohdan soveltamisedellytyksistä ilmenee.
- 234 Kriisinratkaisuneuvoston ja komission tavoin on lisäksi todettava, että kyseisessä säännöksessä säädetyn siirtymäkauden oikeutus liittyy läheisesti siihen, että vakavaraisuusvaatimusten ja niihin liittyvien raportointivaatimusten täytäntöönpanomenettely toteutetaan vaiheittain. Kuten muun muassa direktiivin 2014/59 johdanto-osan kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, delegoidun asetuksen 2015/63 antamisajankohtana näitä vaatimuksia ei nimittäin ollut vielä vahvistettu lopullisesti tai niitä vielä mukautettiin. Kantaja ei ole tältä osin kiistänyt vakavasti kriisinratkaisuneuvoston väitettä, jonka mukaan toimivaltaiset viranomaiset vahvistavat vaiheittain joitakin näistä vaatimuksista, jotka puolestaan vaikuttavat tietoihin, joiden pitäisi olla saatavilla delegoidussa asetuksessa 2015/63 säädettyjä riski-indikaattoreita laskettaessa. Tästä seuraa, että tällaiset joidenkin näiden riski-indikaattoreiden laskennassa tarpeelliset tiedot eivät mahdollisesti olleet kaikkien asianomaisten laitosten tai ainakaan kaikkien laitosten, joilla on kotipaikka jäsenvaltiossa, saatavilla ainakaan koko alkuvaiheen ajan, koska näitä tietoja ei unionin tai mahdollisesti kansallisen oikeuden mukaan voitu ilmoittaa vakavaraisuusraportoinnissa.
- 235 Tässä yhteydessä delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdalla pyritään estämään se, että laitoksille aiheutuu ennakkolisten vakausmaksujen laskennan vuoksi mahdollisesti kohtuuttomia tai syrjiviä rasitteita nimenomaan tämän vakavaraisuusvaatimusten ja niihin liittyvien raportointivaatimusten vaiheittaisen täytäntöönpanon vuoksi. Tämä laskenta edellyttää nimittäin vertailuun perustuvaa menettelytapaa. Kriisinratkaisuneuvosto selitti tästä lähinnä, eikä tätä ole kiistetty, että jos kaikki laitokset tai ainakin kaikki laitokset, joilla on kotipaikka jäsenvaltiossa, eivät ilmoittaisi vakavaraisuusraportoinnissa tietoja, jotka ovat välttämättömiä tiettyjen riski-indikaattoreiden laskennassa, se joutuisi ottamaan huomioon tietoja, jotka koskevat tällaisia indikaattoreita mutta eivät ole toisiinsa rinnastettavissa.
- 236 Lopuksi pitää paikkansa, että delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdassa säädetty poikkeus voi johtaa tilanteeseen, jossa tiettyjä kyseisen delegoidun asetuksen 6 artiklassa säädettyjä riski-indikaattoreita ei sovelleta koko alkuvaiheen aikana. Yhtäältä tämä johtuu kuitenkin edellä 234 kohdassa todetusta vakavaraisuusvaatimusten vaiheittaisesta täytäntöönpanosta. Kuten asetuksen N:o 806/2014 71 artiklasta ilmenee, kyseisiä riski-indikaattoreita on toisaalta tarkoitus soveltaa myös alkuvaiheen jälkeen.
- 237 Kun otetaan huomioon edellä 231 kohdassa esitetyt toteamukset, kantaja ei näin ollen ole osoittanut, että delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdassa on tehty ilmeinen arviointivirhe tai käytetty harkintavaltaa väärin tai että siinä ylitetään selvästi komissiolle direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdassa myönnetyn laajan harkintavallan rajat.
- 238 Kymmenes kanneperuste on siten hylättävä.

B Riidanalaisen päätöksen laillisuutta koskevat kanneperusteet

1. Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 806/2014 81 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1 3 artiklan kanssa, on rikottu

- 239 Asiakirja-aineistosta ilmenee, että 21.4.2021 päivättyyn BaFinin perintäilmoitukseen oli liitetty riidanalaisen päätöksen englanninkielinen versio liitteineen sekä tämän päätöksen ja sen liitteiden vapaa saksankielinen käännös. Perintäilmoituksen mukaan ainoastaan riidanalaisen päätöksen englanninkielinen versio on todistusvoimainen.
- 240 Kantaja väittää, että riidanalaisessa päätöksessä rikotaan asetuksen N:o 806/2014 81 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1 3 artiklan kanssa, koska sen mukaan ainoastaan englanninkielinen versio on todistusvoimainen, vaikka se oli nimenomaan valinnut saksan hallinnollisessa menettelyssä sovellettavaksi viralliseksi kieleksi. Koska kantaja ei ole nimenomaisesti luopunut oikeudestaan siihen, että viestintä kriisinratkaisuneuvoston kanssa tapahtuu saksan kielellä, sillä, että kriisinratkaisuneuvosto on laatinut riidanalaisesta päätöksestä myös epävirallisen saksankielisen version, ei voida korjata tätä puutetta etenkään, kun saksankielinen versio poikkeaa olennaisesti riidanalaisen päätöksen englanninkielisestä versiosta.
- 241 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 242 Asetuksen N:o 806/2014 81 artiklan 1 kohdan mukaan kriisinratkaisuneuvostoon sovelletaan asetusta N:o 1.
- 243 Asetuksen N:o 1 3 artiklasta ilmenee, että unionin toimielinten ja elinten jäsenvaltiolle tai jäsenvaltion lainkäyttövaltaan kuuluvalle henkilölle osoittamat asiakirjat on laadittava kyseisen jäsenvaltion kielellä.
- 244 Asetuksen N:o 806/2014 81 artiklan 4 kohdan mukaan kriisinratkaisuneuvosto voi kuitenkin sopia kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa kielestä, jolla niille lähetettävät tai niiden lähettämät asiakirjat laaditaan, joten tämä säännös on erityissäännös asetuksen N:o 1 3 artiklaan nähden.
- 245 Kriisinratkaisuneuvosto on pannut tämän 81 artiklan 4 kohdan täytäntöön tekemällä kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa tehtävän yhteistyön käytännön menettelyjä koskevan sopimuksen, joka vahvistettiin asiakirjassa ”Decision of the Single Resolution Board of 17 December 2018 establishing the framework for the practical arrangements for the cooperation within the Single Resolution Mechanism between the Single Resolution Board and National Resolution Authorities” (puitteiden vahvistamisesta yhteisessä kriisinratkaisumekanismissa tehtävän kriisinratkaisuneuvoston ja kriisinratkaisuviranomaisten välisen yhteistyön käytännön menettelyille 17.12.2018 tehty kriisinratkaisuneuvoston päätös SRB/PS/2018/15, jäljempänä kriisinratkaisuneuvoston ja kriisinratkaisuviranomaisten välinen sopimus).
- 246 Näin ollen on tutkittava, noudatettiinko riidanalaisessa päätöksessä kyseisessä sopimuksessa määrättyjä menettelyjä.

- 247 Kriisinratkaisuneuvoston ja kriisinratkaisuviranomaisten välisen sopimuksen 4 artiklan 6 kohdan mukaan kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille kansallisen oikeuden nojalla täytäntöön pantaviksi osoitettavat kriisinratkaisuneuvoston säädökset laaditaan englannin kielellä, jolloin kyseinen säädösten kieliversio on oikeudellisesti sitova.
- 248 Täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 5 artiklan 1 kohdasta ilmenee tältä osin, että kriisinratkaisuneuvoston on annettava ennakkolisten vakaussmaksujen laskentaa koskevat päätöksensä tiedoksi asiaankuuluville kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille.
- 249 Kriisinratkaisuneuvosto täsmensi tämän säännöksen mukaisesti riidanalaisen päätöksen päätösoosan 2 kohdassa, että kyseinen päätös annetaan tiedoksi muiden kansallisten kriisinratkaisuviranomaisten ohella sen adressaattina olevalle Saksan kansalliselle kriisinratkaisuviranomaiselle.
- 250 Riidanalainen päätös kuuluu näin ollen kriisinratkaisuneuvoston ja kriisinratkaisuviranomaisten välisen sopimuksen 4 artiklan 6 kohdan soveltamisalaan.
- 251 Kriisinratkaisuneuvostolla oli siten asetuksen N:o 806/2014 81 artiklan 4 kohdan nojalla oikeus laatia riidanalainen päätös englannin kielellä. Tässä tilanteessa kantaja ei voi väittää, että kriisinratkaisuneuvosto rikkoi kyseisen asetuksen 81 artiklan 1 kohtaa tai asetuksen N:o 1 3 artiklaa.
- 252 Kantajan väitteet eivät horjuta tätä päätelmää.
- 253 Aluksi on hylättävä kantajan argumentti, jonka mukaan se päätti vastaanottaa kriisinratkaisuneuvoston asiakirjat hallinnollisessa menettelyssä saksan kielellä, minkä vuoksi kriisinratkaisuneuvoston olisi pitänyt antaa sille riidanalainen päätös tiedoksi kyseisellä kielellä.
- 254 Vaikka kannekirjelmän liitteessä A.10 esitetystä lomakkeesta ilmenee, että kantaja teki tällaisen valinnan, tämä valinta koskee ainoastaan kriisinratkaisuneuvoston ja sen välistä asiakirjojen vaihtoa eikä voi koskea ennakkolisista vakaussmaksuista tehtyjä päätöksiä, koska kriisinratkaisuneuvosto osoittaa tällaiset päätökset kansallisille kriisinratkaisuviranomaisille.
- 255 Seuraavaksi on todettava, että myöskään kantajan argumentti, jonka mukaan riidanalainen päätös koskee sitä suoraan ja erikseen, minkä vuoksi sillä on oikeus saada virallinen jäljennös saksan kielellä, ei voi menestyä.
- 256 Yhtäältä tässä argumentissa ei noudateta asetuksen N:o 806/2014 81 artiklan 4 kohdan, luettuna yhdessä täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 5 artiklan 1 kohdan sekä kriisinratkaisuneuvoston ja kriisinratkaisuviranomaisten välisen sopimuksen 4 artiklan 6 kohdan kanssa, sanamuotoa.
- 257 Toisaalta oikeuskäytännöstä ilmenee, ettei unionin oikeuteen sisälly yleistä periaatetta, jolla jokaiselle taataan oikeus siihen, että kaikki asiakirjat, jotka saattavat vaikuttaa hänen etuihinsa, on kaikissa tilanteissa laadittava hänen äidinkielellään ja jonka mukaan unionin elimet ovat velvollisia käyttämään kaikissa tilanteissa kaikkia virallisia kieliä ilman, että tähän voidaan myöntää poikkeuksia (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2019, Espanja v. parlamentti, C-377/16, EU:C:2019:249, 37 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 258 Ensimmäinen kanneperuste on siten hylättävä.

2. Toinen kanneperuste, joka koskee perustelujen puutteellisuutta

259 Toinen kanneperuste jakautuu seitsemään osaan.

a) Alustavat huomautukset

- 260 SEUT 296 artiklan toisessa kohdassa määrätään, että säädökset on perusteltava. Myös perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettuun hyvää hallintoa koskevaan oikeuteen sisältyy unionin toimielinten, elinten ja laitosten velvollisuus perustella päätöksensä.
- 261 Unionin toimielimen, elimen tai laitoksen päätöksen perusteluilla on erityisen suuri merkitys, koska niiden avulla asianomainen voi päättää kaikista asiaan vaikuttavista seikoista tietoisena, onko tästä päätöksestä syytä nostaa kanne, ja toimivaltainen tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa, ja perustelujen esittäminen on siten yksi perusoikeuskirjan 47 artiklassa taatun tuomioistuinvalvonnan tehokkuuden edellytyksistä (ks. tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 103 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 262 Perusteluvelvollisuus määräytyy kyseisen toimen luonteen ja sen asiayhteyden mukaan, jossa se on annettu. Perusteluissa ei tältä osin tarvitse esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa sitä, ovatko perustelut riittäviä, on otettava huomioon niiden sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt sekä erityisesti se tarve, joka niillä, joita toimi koskee, voi olla saada selvennystä tilanteeseen. Asianomaiselle vastainen toimi on näin ollen riittävästi perusteltu silloin, kun se on tehty asianomaiselle tutussa asiayhteydessä, jonka vuoksi hän pystyy ymmärtämään itseensä kohdistuvan toimenpiteen ulottuvuuden (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 104 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 263 Tutkittaessa sitä, ovatko ennakollisten vakaussmaksujen vahvistamista koskevan päätöksen perustelut riittäviä, on ensinnäkin muistutettava, ettei unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä voida päätellä, että unionin toimielimen, elimen tai laitoksen jokaisen päätöksen, jossa yksityinen toimija veloitetaan suorittamaan tietty rahasumma, on välttämättä sisällettävä kaikki seikat, joiden perusteella se, jolle päätös on osoitettu, voi tarkistaa tätä rahasummaa koskevan laskelman oikeellisuuden (ks. tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 105 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 264 Toiseksi unionin toimielimillä, elimillä ja laitoksilla on lähtökohtaisesti unionin yleisen oikeusperiaatteen muodostavan liikesalaisuuksien suojaa koskevan periaatteen nojalla, joka on konkreettisesti vahvistettu muun muassa SEUT 339 artiklassa, velvollisuus olla ilmaisematta yksityisen toimijan kilpailijoille tämän toimittamia luottamuksellisia tietoja (ks. tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 109 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 265 Kolmanneksi, jos katsottaisiin, että laitosten on välttämättä voitava kriisinratkaisuneuvoston tekemän ennakollisten vakaussmaksujen vahvistamista koskevan päätöksen perustelujen perusteella tarkistaa ennakollisen vakaussmaksunsa laskelman oikeellisuus, tämä merkitsisi välttämättä sitä, että unionin lainsäätäjää kiellettäisiin vahvistamasta tälle maksulle sellaisia tietoja käsittävää laskentatapaa, joiden luottamuksellisuutta unionin oikeudessa suojataan, ja sitä,

että laajaa harkintavaltaa, joka unionin lainsäätäjällä on tässä tarkoituksessa oltava, rajoitettaisiin liiallisesti, kun sitä muun muassa estettäisiin valitsemasta menetelmää, jolla varmistetaan yhteisen kriisinratkaisurahaston rahoituksen mukauttaminen dynaamisesti rahoitusalan kehitykseen ottamalla erityisesti huomioon kunkin yhteiseen kriisinratkaisurahastoon osallistuvan jäsenvaltion alueella toimiluvan saaneen laitoksen rahoitustilanne muihin laitoksiin verrattuna (tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 118 kohta).

- 266 Neljänneksi, vaikka edellä esitetystä seuraa, että kriisinratkaisuneuvostolle asetettua perusteluvelvollisuutta on yhteisen kriisinratkaisurahaston rahoitusjärjestelmän ja unionin lainsäätäjän vahvistaman laskentatavan logiikan vuoksi punnittava yhdessä asianomaisten laitosten liikesalaisuuksien kunnioittamista koskevan kriisinratkaisuneuvoston velvollisuuden kanssa, tätä viimeksi mainittua velvollisuutta ei kuitenkaan voida tulkita niin laajasti, että sillä poistettaisiin perusteluvelvollisuuden olennainen sisältö (tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 120 kohta).
- 267 Punnittaessa perusteluvelvollisuutta yhdessä liikesalaisuuksien suoja koskevan periaatteen kanssa ei kuitenkaan voida katsoa, että se, että päätös, jolla yksityinen toimija veloitetaan maksamaan rahasumma, perustellaan ilmoittamatta tälle kaikkia seikkoja, joiden perusteella tätä rahasummaa koskeva laskelma voidaan tarkistaa täsmällisesti, merkitsisi kaikissa tapauksissa välttämättä perusteluvelvollisuuden olennaiseen sisältöön puuttumista (tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 121 kohta).
- 268 On katsottava, että kriisinratkaisuneuvoston tekemässä ennakollisten vakaussmaksujen vahvistamista koskevassa päätöksessä on noudatettu perusteluvelvollisuutta, kun niillä, joita tämä päätös koskee, on – vaikka niille ei toimiteta liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja – käytettävissään kriisinratkaisuneuvoston käyttämä laskentamenetelmä ja riittävät tiedot voidakseen ymmärtää, miten niiden yksilöllinen tilanne on otettu huomioon niiden ennakollisen vakaussmaksun laskennassa suhteessa kaikkien muiden asianomaisten laitosten tilanteeseen (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 122 kohta).
- 269 Tällaisessa tapauksessa nämä henkilöt voivat nimittäin tarkistaa, onko niiden ennakollinen vakaussmaksu vahvistettu mielivaltaisesti ottamatta huomioon niiden todellista taloudellista tilannetta tai käyttämällä muuta rahoitusala koskevia tietoja, jotka eivät ole luotettavia. Kyseiset henkilöt voivat näin ollen ymmärtää ennakollisten vakaussmaksujensa vahvistamista koskevan päätöksen syyt ja arvioida, onko tästä päätöksestä tarkoituksenmukaista nostaa kante, minkä vuoksi olisi ylimitoitettua vaatia kriisinratkaisuneuvostoa ilmoittamaan jokainen luku, johon kunkin asianomaisen laitoksen vakaussmaksun laskelma perustuu (tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 123 kohta).
- 270 Edellä esitetyn perusteella kriisinratkaisuneuvosto ei ole etenkin velvollinen toimittamaan laitokselle tietoja, joiden perusteella tämä voisi tarkistaa täysin riskikorjauksen kertoimen arvon oikeellisuuden, sillä tämä tarkistus edellyttäisi kunkin asianomaisen laitoksen taloudellisesta tilanteesta tietoja, jotka kuuluvat liikesalaisuuden piiriin (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 135 kohta).

- 271 Kriisinratkaisuneuvoston on sen sijaan julkaistava tai toimitettava asianomaisille laitoksille koosteena ja anonymisoidusti näitä laitoksia koskevat tiedot, joita on käytetty tämän vakaumaksun laskemiseen, siltä osin kuin nämä tiedot voidaan toimittaa liikesalaisuuksia loukkaamatta (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 166 kohta).
- 272 Niihin tietoihin, jotka on näin annettava laitosten saataville, kuuluvat muun muassa kunkin nipun ja niihin liittyvien riski-indikaattoreiden raja-arvot, joiden perusteella laitosten ennakkollinen vakaumaksu on mukautettu niiden riskiprofiiliin (ks. vastaavasti tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 167 kohta).
- 273 Kantajan toisen kanneperusteen yhteydessä esittämiä argumentteja on tarkasteltava näiden toteamusten perusteella.

b) Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee riidanalaisen päätöksen todistusvoimaisen version kieltä

- 274 Kantaja väittää, ettei riidanalaista päätöstä ole olemassa sen asetuksen N:o 806/2014 81 artiklan 1 kohdan nojalla nimenomaisesti valitsemalla kielellä, nimittäin saksaksi. Lisäksi riidanalaisen päätöksen todistusvoimainen englanninkielinen versio poikkeaa merkittävästi osin sen saksankielisestä käännöksestä.
- 275 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 276 Yhtäältä on todettava, että väite, jonka mukaan riidanalaista päätöstä ei ole olemassa kantajan valitsemalla kielellä, on olennaisilta osin päällekkäinen ensimmäisen kanneperusteen kanssa, joten se on hylättävä edellä 242–257 kohdassa esitetyistä syistä. Toisaalta väitteestä, joka koskee kyseisen päätöksen kieliversioiden välisiä eroja, on todettava, että kantaja mainitsee ainoastaan yhden kyseisen päätöksen kohdan, jossa todistusvoimainen englanninkielinen versio eroaa sen saksankielisestä käännöksestä, nimittäin 114 perustelukappaleen, joka koskee kolmen laitosten suojajärjestelmää koskevaan riski-indikaattoriin liittyvän nipun perustamista. Vaikka tällainen kielellinen ero olisi olemassa, kantaja ei kuitenkaan selitä, millä tavoin tämä ero esti sitä ymmärtämästä syitä, miksi kriisinratkaisuneuvosto perusti kolme laitosten suojajärjestelmää koskevaan riski-indikaattoriin liittyvää nippua.
- 277 Toisen kanneperusteen ensimmäinen osa on siksi hylättävä.

c) Kanneperusteen toinen osa, joka koskee ennakkollisen vakaumaksun laskennan perustelujen monitahoisuutta

- 278 Kantaja väittää ensinnäkin, että kriisinratkaisuneuvoston riidanalaisessa päätöksessä antamat selitykset, jotka sisältyvät neljään eri asiakirjaan, ovat liian monitahoisia ja läpinäkymättömiä.
- 279 Kantaja toteaa seuraavaksi, ettei kriisinratkaisuneuvoston vakaumaksujen laskennassa käyttämä laskentatyökalu ole kantajan eikä unionin yleisen tuomioistuimen saatavilla.
- 280 Kantaja toteaa lopuksi, että riidanalaisen päätöksen perustelujen puutteellisuuden vahvistaa myös se, että kriisinratkaisuneuvosto esitti syvällisemmät perustelut päätöksessä, joka koski ennakkollisten vakaumaksujen vahvistamista vakaumaksukaudelle 2022.

- 281 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 282 Kantaja ei ensinnäkään esitä oikeudellisesti riittävällä tavalla, millä tavoin riidanalaisen päätöksen jakautuminen neljään asiakirjaan tekee tästä päätöksestä käsittämättömän ja siten perusteluista puutteellisia.
- 283 Lisäksi kantaja väittää, että asiakirjat, joista riidanalainen päätös koostuu, liittyvät toisiinsa lukuisten viittausten ja ristiviittausten kautta, minkä vuoksi jokaista laskelmaan liittyvää seikkaa on mahdotonta ymmärtää täysin, mutta se ei kuitenkaan esitä mitään esimerkkiä tällaisesta seikasta, jota on tästä syystä mahdotonta ymmärtää.
- 284 Kriisinratkaisuneuvoston vakaussmaksujen laskennassa käyttämästä laskentatyökalusta on seuraavaksi todettava, että kantajan väite koskee sen istunnossa esittämien selvennysten mukaan ohjelmistoa, joka oli kriisinratkaisuneuvoston sisäisessä käytössä sen laskiessa kaikkien laitosten ennakkolliset vakaussmaksut vakaussmaksukaudelle 2021.
- 285 Kantaja ei voi kuitenkaan moittia kriisinratkaisuneuvostoa siitä, ettei tämä asettanut tällaista työkalua sen saataville, koska kantaja ei ole esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle mitään konkreettista seikkaa, joka selittäisi, miksi kyseisen työkalun saataville asettaminen oli välttämätöntä, jotta edellä 268, 271 ja 272 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä asetetut vaatimukset täyttyvät.
- 286 Lopuksi pelkästään sillä, että kriisinratkaisuneuvoston väitetään esittäneen syvällisemmät perustelut päätöksessä, joka koski ennakkollisten vakaussmaksujen vahvistamista vakaussmaksukaudelle 2022, ei ole merkitystä arvioitaessa, onko riidanalaisesta päätöstä perusteltu riittävästi. Riidanalaisen päätöksen perusteluja ei nimittäin voida tarkastella noin vuotta myöhemmin annetun säädöksen perusteella.
- 287 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen toinen osa on hylättävä.

d) Kanneperusteen kuudes osa, joka koskee muiden laitosten tietojen salassapitoa

- 288 Kantajan mukaan riidanalaisesta päätöstä ei ole perusteltu riittävästi, koska kriisinratkaisuneuvosto ei luovuttanut muiden laitosten tietoja, joiden perusteella ennakkolliset vakaussmaksut laskettiin, minkä vuoksi kantaja ei voinut olla varma, oliko sen ennakkollinen vakaussmaksu laskettu oikein. Kantaja väittää, ettei kriisinratkaisuneuvosto ole siten luonut asianmukaista tasapainoa perusteluvollisuuden ja liikesalaisuuden välille.
- 289 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 290 Riidanalaisen päätöksen 88 perustelukappaleessa kriisinratkaisuneuvosto huomautti, että ”laitosten liikesalaisuuksia – eli kaikkia laitosten liiketoimintaa koskevia tietoja, joiden luovuttaminen kilpailijalle ja/tai laajalle yleisölle saattaisi vahingoittaa vakavasti laitosten etuja – pidetään luottamuksellisina tietoina”. Se totesi lisäksi, että ”ennakkollisia vakaussmaksuja laskettaessa – – laitosten [ilmoitus]lomakkeissaan ilmoittamia yksilöllisiä tietoja – –, joita käytetään niiden ennakkollisen vakaussmaksun laskennassa, pidetään liikesalaisuuksina”.
- 291 Kriisinratkaisuneuvosto totesi lisäksi riidanalaisen päätöksen 90–92 perustelukappaleessa, että se ei saanut ”julkistaa [kyseisessä päätöksessä] laitosten tietopisteitä, joihin laskelmat perustuivat”, mutta sillä oli oikeus ”julkistaa yhteiset tietopisteet koosteena, koska nämä tiedot ovat

kumulatiivisia”. Kyseisen päätöksen mukaan laitokset pystyivät siis ”saamaan täysin selville [vuotuisen perusrahoitusosuutensa] laskelman ja riskikorjauksen kertoimensa” delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I määritellyissä tämän osuuden laskennan vaiheissa, nimittäin ”alustavien indikaattoreiden laskennassa” (vaihe 1), ”indikaattoreiden uudelleenskaalauksessa” (vaihe 3) ja ”yhdistelmäindikaattorin laskennassa” (vaihe 5). Laitoksilla oli mahdollisuus saada myös ”yhteisiä tietopisteitä, joita kriisinratkaisuneuvosto käyttää samalla tavoin kaikkien sellaisten laitosten kohdalla, joiden maksua mukautetaan niiden riskiprofiiliin”, laskennan vaiheissa, jotka koskevat ”indikaattoreiden diskreetointia” (vaihe 2), ”jaetun merkin sisällyttämistä” (vaihe 4) ja ”vuotuisten rahoitusosuuksien laskentaa” (vaihe 6).

- 292 Tässä yhteydessä on ensinnäkin muistutettava, että ennakkollisten vakauserämaksujen laskentamenetelmän itse periaate, sellaisena kuin se ilmenee direktiivistä 2014/59 ja asetuksista N:o 806/2014, merkitsee sitä, että kriisinratkaisuneuvosto käyttää liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja, joita ei voida toistaa riidanalaisen päätöksen perusteluissa (tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 114 kohta).
- 293 Toiseksi, toisin kuin kantaja väittää, perusteluvollisuus ei tarkoita sitä, että kriisinratkaisuneuvoston on sisällytettävä riidanalaiseen päätökseen yksityiskohtaisia toteamuksia, joista ilmenee jokaisen laitosten toimittamien tietojen luokan luottamuksellisuus.
- 294 Kuten edellä 262 kohdasta ilmenee, perusteluissa ei nimittäin tarvitse tältä osin esittää kaikkia asiaan liittyviä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja koskevia yksityiskohtia, koska tutkittaessa sitä, ovatko perustelut riittäviä, on otettava huomioon niiden sanamuodon lisäksi myös asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt sekä erityisesti se tarve, joka niillä, joita toimi koskee, voi olla saada selvennystä tilanteeseen.
- 295 Yhtäältä riidanalaisen päätöksen 88 perustelukappaleessa esitetystä toteamuksesta ilmenee, että kriisinratkaisuneuvosto katsoi, että kaikki kunkin laitoksen ilmoittamat tiedot kuuluvat kokonaisuudessaan liikesalaisuuden piiriin, koska niiden luovuttaminen kilpailijalle tai laajalle yleisölle saattaisi vahingoittaa vakavasti kyseisen laitoksen etuja.
- 296 Koska kantaja toimitti omat tietonsa ennakkollisten vakauserämaksujen laskentaa varten delegoidun asetuksen 2015/63 14 artiklan mukaisesti, se oli toisaalta täysin tietoinen kunkin näiden tietojen luokan luonteesta ja yleisistä ominaispiirteistä. Se pystyi siten arvioimaan etenkin sitä, missä määrin yksittäiset tietoluokat saattoivat sisältää luottamuksellisia tietoja.
- 297 Näin ollen kantajalla oli käytettävissään riittävästi tietoja, jotta se saattoi ymmärtää ja tarvittaessa riitauttaa syyt, joiden vuoksi kriisinratkaisuneuvosto katsoi, että muiden laitosten yksilölliset tiedot kuuluivat liikesalaisuuden piiriin. Se saattoi etenkin riitauttaa kaikkien näiden tietoluokkien luonteen ja yleisten ominaispiirteiden perusteella riidanalaisen päätöksen 88 perustelukappaleessa esitetyn kriisinratkaisuneuvoston arvioinnin, jonka mukaan kyseiset tiedot ovat salaisia ja niiden luovuttaminen saattaisi vahingoittaa vakavasti kyseisen laitoksen etuja. Kantajalla oli siis käytettävissään kaikki tarvittavat tiedot voidakseen riitauttaa sen, ettei kriisinratkaisuneuvosto noudattanut edellä 268, 271 ja 272 kohdassa mainittuja unionin tuomioistuimen asettamia vaatimuksia, jotka koskevat perusteluvollisuuden punnitsemista yhdessä liikesalaisuuksien suoja koskevan periaatteen kanssa.
- 298 Kantaja ei ole kuitenkaan esittänyt mitään sellaista seikkaa, jolla voitaisiin kyseenalaistaa kriisinratkaisuneuvoston arviointi, jonka mukaan muiden laitosten yksilölliset tiedot kuuluvat liikesalaisuuden piiriin.

- 299 Edellä esitetyn perusteella kantaja ei voi väittää, ettei riidanalaista päätöstä ole perusteltu riittävästi, koska siihen ei sisälly muiden laitosten yksilöllisiä tietoja, joiden avulla sen ennakkollisen vakaussmaksun laskelma voitaisiin tarkistaa.
- 300 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa kantajan argumentilla, jonka mukaan perusteluvollisuuden noudattaminen edellyttää, että kriisintarkistuneuvosto toimittaa sille anonymisoidusti luettelon sen kanssa samaan nippuun kuuluvien laitosten kaikista tiedoista.
- 301 Yhtäältä asettamalla kriisintarkistuneuvostolle tällainen vaatimus ylitettäisiin edellä 268, 271 ja 272 kohdassa mainitut oikeuskäytännössä asetetut vaatimukset.
- 302 Toisaalta kriisintarkistuneuvosto väitti, eikä tätä ole vakavasti kiistetty, että pankkialan taloudelliset toimijat, jotka ovat hyvin perillä olevia toimijoita, saattavat saada tiettyjen laitosten liikesalaisuuksia tietoonsa myös tiettyä nippua koskevien anonymisoitujen tietojen luettelosta. Kantaja ei ole tältä osin kiistänyt etenkään sitä, että tällaiset toimijat tietävät, millä laitoksilla on yleensä suuret arvot tietyissä riski-indikaattoreissa. Jos ne kuitenkin saisivat joka vuosi tällaisia tietoja sisältäviä luetteloita, ne voisivat seurata näiden laitosten riski-indikaattoreiden kehitystä, vaikka ne koostuvat kaupallisesti arkaluonteisista tiedoista. Tällainen riski on olemassa erityisesti suurilla laitoksilla ja sellaisiin jäsenvaltioihin sijoittautuneilla laitoksilla, joissa on vain vähän ennakkollisen vakaussmaksun maksavia laitoksia. Ei ole nimittäin pois suljettua, että tällaisissa tapauksissa hyvin perillä oleva toimija pystyy päättelemään tällaisten laitosten nimen, vaikka ne olisi anonymisoitu. Kriisintarkistuneuvostoa ei voida siksi moittia siitä, ettei se laatinut luetteloa samaan nippuun kuuluneiden laitosten kaikista anonymisoiduista tiedoista.
- 303 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen kuudes osa on hylättävä.

e) Kanneperusteen kolmas osa, joka koskee vuotuisen tavoitetason perusteluja

- 304 Kantajan mukaan vuotuisen tavoitetason määrittämistä ei ole perusteltu asianmukaisesti riidanalaisessa päätöksessä. Kriisintarkistuneuvoston olisi etenkin pitänyt selittää, missä määrin se otti huomioon myötäsyyklisen rahoitusosuuksien mahdollisen vaikutuksen asianomaisten laitosten rahoitusasemaan. Kantajan mukaan kriisintarkistuneuvosto ei ollut ilmoittanut ennustettua lopullista tavoitetasoa eikä tulkintaansa asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa mainitusta ylärajasta. Kuten päätös, joka koski ennakkollisten vakaussmaksujen vahvistamista vakaussmaksukaudelle 2022, osoittaa, kriisintarkistuneuvosto katsoi, että sillä on valtuudet korottaa vapaasti vuotuista tavoitetasoa soveltamalla kerrointa, josta ei ole säädetty sovellettavassa lainsäädännössä, ja aiheuttaa siten laitoksille kohtuuton rasite.
- 305 Kriisintarkistuneuvosto vastaa, että riidanalaisen päätöksen 35–48 perustelukappaleesta ilmenee, että se on noudattanut perusteluvollisuuttaan vuotuisen tavoitetason määrittämisessä vakaussmaksukaudelle 2021.
- 306 Kriisintarkistuneuvoston mukaan erityisesti riidanalaisen päätöksen 43–48 perustelukappaleesta käy ilmi, että se otti covid-19-pandemian huomioon analysoidessaan suhdannevaiheen ja rahoitusosuuksien mahdollisia myötäsyyklisiä vaikutuksia rahoitusosuuksia suorittavien laitosten taloudelliseen asemaan. Kriisintarkistuneuvosto toteaa selittäneensä tässä yhteydessä, että se odotti talouden elpymisen vuoden 2021 aikana, vaikka elpymistä oli vielä vaikea ennakoita.

- 307 Kriisinratkaisuneuvosto huomauttaa lisäksi, että se julkaisi ennustetun lopullisen tavoitetason verkkosivustollaan, mikä oli kantajan tiedossa. Väite, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvoston tulkintaa asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdassa mainitusta 12,5 prosentin ylärajasta ei annettu tiedoksi, ei kriisinratkaisuneuvoston mukaan vaikuta riidanalaisen päätöksen perustelujen laillisuuteen.
- 308 Aluksi on muistutettava, että asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdan mukaan yhteisen kriisinratkaisurahaston käytettävissä olevien varojen on alkuvaiheen päättyessä saavutettava lopullinen tavoitetaso, joka on vähintään 1 prosentti kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten suojattujen talletusten määrästä.
- 309 Asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 2 kohdan mukaan ennakolliset vakaumaksut on jaksotettava alkuvaiheen aikana ajallisesti mahdollisimman tasaisesti, kunnes edellä 308 kohdassa mainittu lopullinen tavoitetaso saavutetaan, ottaen kuitenkin asiaankuuluvasti huomioon suhdannevaiheen ja vakaumaksujen myötäsyklisyyden mahdollisen vaikutuksen laitosten rahoitusasemaan.
- 310 Asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdassa täsmennetään, että kunakin vuonna kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten maksettavat rahoitusosuudet eivät saa ylittää 12,5:tä prosenttia lopullisesta tavoitetasosta.
- 311 Delegoidun asetuksen 2015/63 4 artiklan 2 kohdassa säädetään ennakollisten vakaumaksujen laskentatavasta, että kriisinratkaisuneuvoston on vahvistettava niiden määrä vuotuisen tavoitetason perusteella ottaen huomioon lopullisen tavoitetason ja käyttäen vahvistamisen perustana neljännesvuosittain laskettua kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten suojattujen talletusten keskimäärää edellisenä vuonna.
- 312 Täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 4 artiklan mukaan kriisinratkaisuneuvoston on laskettava kullekin laitokselle ennakollinen vakaumaksu vuotuisen tavoitetason perusteella, ja vuotuinen tavoitetaso on vahvistettava lopullisen tavoitetason perusteella ja delegoidussa asetuksessa 2015/63 säädetyn menetelmän mukaisesti.
- 313 Kuten riidanalaisen päätöksen 48 perustelukappaleesta ilmenee, käsiteltävässä asiassa kriisinratkaisuneuvosto vahvisti vakaumaksukauden 2021 vuotuisen tavoitetason määräksi 11 287 677 212,56 euroa.
- 314 Riidanalaisen päätöksen 36 ja 37 perustelukappaleessa kriisinratkaisuneuvosto selitti lähinnä, että vuotuinen tavoitetaso on vahvistettava käyttäen perustana analyysia, joka koskee suojattujen talletusten kehitystä edellisinä vuosina ja kaikkea taloudellisen tilanteen merkityksellistä kehitystä, sekä analyysia, jossa tarkastellaan suhdannevaihetta ja vakaumaksujen myötäsyklisyyden vaikutuksia laitosten rahoitustilanteeseen. Kriisinratkaisuneuvosto katsoi siksi asianmukaiseksi vahvistaa kertoimen, joka perustui tähän analyysiin ja yhteisessä kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevien varojen määrään (jäljempänä kerroin). Kriisinratkaisuneuvosto määrittäi vuotuisen tavoitetason soveltamalla tätä kerrointa kahdeksasosaan suojattujen talletusten keskimäärästä vuonna 2020.
- 315 Kriisinratkaisuneuvosto esitti kertoimen vahvistamismenettelyn riidanalaisen päätöksen 38–47 perustelukappaleessa.

- 316 Kriisinratkaisuneuvosto totesi riidanalaisen päätöksen 38 perustelukappaleessa, että kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden laitosten suojatut talletukset lisääntyvät jatkuvasti. Näiden talletusten neljännesvuosittain laskettu keskimäärä oli 6,689 biljoonaa euroa vuonna 2020.
- 317 Riidanalaisen päätöksen 40 ja 41 perustelukappaleessa kriisinratkaisuneuvosto esitti suojattujen talletusten ennustetun kehityksen alkuvaiheen kolmena jäljellä olevana vuonna eli vuosina 2021–2023. Se arvioi, että suojattujen talletusten määrä lisääntyy vuosittain 4–7 prosenttia alkuvaiheen loppuun mennessä.
- 318 Riidanalaisen päätöksen 42–45 perustelukappaleessa kriisinratkaisuneuvosto esitti arvioinnin suhdannevaiheesta ja ennakkollisten vakauseräyksen mahdollisesta myötäsykkisestä vaikutuksesta laitosten rahoituslaitteeseen. Se totesi ottaneensa siinä huomioon useita indikaattoreita, kuten bruttokansantuotteen kasvua koskevan komission ennusteen ja tätä koskevat EKP:n ennusteet tai yksityisen sektorin luottovirrat suhteessa bruttokansantuotteeseen.
- 319 Kriisinratkaisuneuvosto päätteli riidanalaisen päätöksen 46 perustelukappaleessa, että suojattujen talletusten kasvun odotetaan jatkuvan pankkiunionissa, mutta kasvuvauhti on hitaampaa kuin vuonna 2020. Kriisinratkaisuneuvosto totesi riidanalaisen päätöksen 47 perustelukappaleessa omaksuneensa varovaisen lähestymistavan arvioidessaan suojattujen talletusten kasvuvauhtia tulevina vuosina vuoteen 2023 saakka.
- 320 Näiden toteamusten perusteella kriisinratkaisuneuvosto vahvisti riidanalaisen päätöksen 48 perustelukappaleessa kertoimeksi 1,35 prosenttia. Se laski seuraavaksi vuotuisen tavoitetason määrän kertomalla suojattujen talletusten keskimäärän vuonna 2020 tällä kertoimella ja jakamalla tämän laskelman tuloksen kahdeksalla kyseisen päätöksen 48 perustelukappaleessa esitetyn seuraavan matemaattisen kaavan mukaisesti:
- $$\text{”Tavoite}_0 \text{ [vuotuisen tavoitetason määrä]} = \text{suojattujen talletusten kokonaismäärä}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8}$$
- $$= 11\,287\,677\,212,56 \text{ €}.”$$
- 321 Kriisinratkaisuneuvosto ilmoitti kuitenkin istunnossa määrittäneensä vakauseräyksen 2021 vuotuisen tavoitetason seuraavasti.
- 322 Ensinnäkin kriisinratkaisuneuvosto vahvisti ennusteen perusteella, että kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten suojattujen talletusten määrä on alkuvaiheen päättymisajankohtana noin 7,5 biljoonaa euroa. Tämän määrän selvittämiseksi kriisinratkaisuneuvosto otti huomioon, että suojattujen talletusten keskimäärä oli 6,689 biljoonaa euroa vuonna 2020, että suojatut talletukset lisääntyivät vuosittain 4 prosenttia ja että alkuvaiheen aikana oli jäljellä kolme vakauseräyksen aikautta.
- 323 Toiseksi kriisinratkaisuneuvosto laski asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 1 kohdan mukaisesti 1 prosentin näistä 7,5 biljoonasta eurosta ja sai näin lopullisen tavoitetason arvioiduksi määräksi, joka on saavutettava 31.12.2023, noin 75 miljardia euroa.
- 324 Kolmanneksi kriisinratkaisuneuvosto vähensi tästä määrästä yhteisessä kriisinratkaisurahastossa vuonna 2021 jo käytettävissä olleet rahoitusvarat eli noin 42 miljardia euroa ja sai näin määrän, joka oli kerättävä alkuvaiheen aikana vielä jäljellä olevina vakauseräyksen aikautena eli vuosina 2021–2023. Tämä määrä oli noin 33 miljardia euroa.

- 325 Neljänneksi kriisinratkaisuneuvosto jakoi viimeksi mainitun määrän kolmella ja jakoi sen tasaisesti jäljellä olevien kolmen vakaussmaksukauden kesken. Vakaussmaksukauden 2021 vuotuiseksi tavoitetasoksi vahvistettiin siten edellä 313 kohdassa mainittu määrä eli noin 11,287 miljardia euroa.
- 326 Kriisinratkaisuneuvosto väitti istunnossa lisäksi julkaisseensa tietoja, joihin edellä 322–325 kohdassa kuvailtu menetelmä oli perustunut ja joiden avulla kantaja pystyi ymmärtämään menetelmän, jolla vuotuinen tavoitetaso oli määritetty. Se täsmensi erityisesti julkaisseensa toukokuussa 2021 eli riidanalaisen päätöksen tekemisen jälkeen mutta ennen käsiteltävänä olevan kanteen nostamista verkkosivustollaan Fact Sheet 2021 -nimisen tiedotteen (jäljempänä tiedote), jossa ilmoitettiin lopullisen tavoitetaso arvioitu määrä. Kriisinratkaisuneuvoston mukaan myös yhteisessä kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevien varojen määrä oli saatavilla sen verkkosivustolla ja muiden virallisten lähteiden kautta ja vieläpä hyvissä ajoin ennen riidanalaisen päätöksen tekemistä.
- 327 Jotta voidaan tutkia, onko kriisinratkaisuneuvosto noudattanut perusteluvollisuuttaan vuotuisen tavoitetaso määrittämisessä, aluksi on huomautettava, että perustelujen puuttumista tai niiden riittämättömyyttä on pidettävä sellaisena oikeusjärjestyksen perusteisiin kuuluvana perusteena, jonka unionin tuomioistuimet voivat ottaa tai niiden pitää ottaa huomioon omasta aloitteesta (ks. tuomio 2.12.2009, komissio v. Irlanti ym., C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin voi ottaa tai sen pitää ottaa huomioon myös muita perustelujen puuttumisia kuin ne, joihin kantaja vetoaa, etenkin, jos niitä tulee ilmi menetelmän aikana.
- 328 Tätä tarkoitusta varten asianosaisia kuultiin asian käsittelyn suullisessa vaiheessa kaikista riidanalaisen päätöksen mahdollisista vuotuisen tavoitetaso määrittämisestä koskevien perustelujen puutteista. Kun kriisinratkaisuneuvostolta oli nimenomaisesti pyydetty tätä useaan otteeseen, se etenkin kuvaili vaihe vaiheelta edellä 321–325 kohdassa esitetyn menetelmän, jota noudattamalla se oli tosiasiallisesti määrittänyt vuotuisen tavoitetaso vakaussmaksukaudelle 2021.
- 329 Seuraavaksi oikeuskäytännöstä ilmenee perusteluvollisuuden sisällöstä, ettei unionin toimielimen tai elimen tekemän päätöksen perusteluihin saa muun muassa sisältyä ristiriitoja, jotta ne, joita päätös koskee, voivat saada tietää päätöksen todelliset perustelut voidakseen puolustaa oikeuksiaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa ja jotta tämä tuomioistuin voi harjoittaa valvontaansa (ks. vastaavasti tuomio 10.7.2008, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen; tuomio 22.9.2005, Suproco v. komissio, T-101/03, EU:T:2005:336, 20 ja 45–47 kohta ja tuomio 16.12.2015, Kreikka v. komissio, T-241/13, EU:T:2015:982, 56 kohta).
- 330 Lisäksi silloin, kun riidanalaisen päätöksen tekijä antaa päätöksen perusteluja koskevia tiettyjä selityksiä unionin tuomioistuimissa vireillä olevan menettelyn aikana, näiden selitysten on oltava sopusoinnussa kyseisessä päätöksessä esitettyjen toteamusten kanssa (ks. vastaavasti tuomio 22.9.2005, Suproco v. komissio, T-101/03, EU:T:2005:336, 45–47 kohta ja tuomio 13.12.2016, Printeos ym. v. komissio, T-95/15, EU:T:2016:722, 54 ja 55 kohta).
- 331 Jos riidanalaisessa päätöksessä esitetyt toteamukset eivät ole sopusoinnussa tällaisten tuomioistuinmenettelyssä annettujen selitysten kanssa, kyseisen päätöksen perustelut eivät nimittäin täytä edellä 261 ja 262 kohdassa mainittuja tehtäviä. Erityisesti tällainen epä johdonmukaisuus estää yhtäältä niitä, joita päätös koskee, saamasta ennen kanteen

nostamista tietoonsa päätöksen todellisia perusteluja ja valmistelemasta niiden osalta puolustustaan sekä toisaalta unionin tuomioistuimia yksilöimistä kyseisen päätöksen tosiasiallisena oikeudellisena perustana olleita perusteluja ja tutkimasta, ovatko ne sovellettavien oikeussääntöjen mukaisia.

- 332 Lopuksi on muistutettava, että kun kriisinratkaisuneuvosto tekee ennakkolisten vakauserämaksujen vahvistamista koskevan päätöksen, sen on ilmoitettava asianomaisille laitoksille näiden maksujen laskentamenetelmä (ks. tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 122 kohta).
- 333 Saman on pädeävä vuotuisen tavoitetason määrittämismenetelmään, koska sen määrällä on olennainen merkitys tällaisen päätöksen systematiikassa. Kuten täytäntöönpanoasetuksen 2015/81 4 artiklasta ilmenee, ennakkolisten vakauserämaksujen laskentamenetelmässä kyseinen määrä nimittäin jaetaan kaikkien asianomaisten laitosten välillä, joten jos tätä määrää suurennetaan tai pienennetään, kunkin laitoksen ennakkollinen vakauserämaksu vastaavasti suurenee tai pienenee.
- 334 Edellä esitetyn perusteella kriisinratkaisuneuvosto on velvollinen antamaan laitoksille riidanalaisessa päätöksessä vuotuisen tavoitetason määrittämismenetelmää koskevia selityksiä, mutta niiden on oltava sopusoinnussa kriisinratkaisuneuvoston tuomioistuinmenettelyn aikana antamien tosiasiallisesti sovellettua menetelmää koskevien selitysten kanssa.
- 335 Näin ei kuitenkaan ole käsiteltävässä asiassa.
- 336 Aluksi on nimittäin todettava, että riidanalaisen päätöksen 48 perustelukappaleessa esitetään matemaattinen kaava, jolla vuotuinen tavoitetaso on määritetty. Käy kuitenkin ilmi, ettei tämä kaava sisällä istunnossa selvitetyn, kriisinratkaisuneuvoston tosiasiallisesti soveltaman menetelmän osatekijöitä. Kuten edellä 322–325 kohdasta ilmenee, kriisinratkaisuneuvosto selvitti nimittäin tällä menetelmällä vuotuisen tavoitetason määrän vähentämällä lopullisesta tavoitetasosta yhteisessä kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevat varat voidakseen laskea määrän, joka alkuvaiheen loppuun mennessä oli vielä kerättävä, ja jakamalla tämän määrän kolmella. Näitä kahta laskuvaihetta ei kuitenkaan esiinny kyseisessä matemaattisessa kaavassa.
- 337 Käsiteltävää kanneperustetta koskevista kantajan lausumista ilmenee, että se tiesi tiedotteesta ja siten siinä ilmoitetusta mahdollisten lopullisen tavoitetason määrien vaihteluvälistä. Vaikka kantaja olisi tiennyt myös yhteisessä kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevien varojen määrän, se ei olisi pystynyt kuitenkaan pelkästään näiden olosuhteiden perusteella ymmärtämään, että kriisinratkaisuneuvosto oli tosiasiallisesti suorittanut edellä 336 kohdassa mainitut kaksi laskutoimitusta, kun niitä ei edes mainittu riidanalaisen päätöksen 48 perustelukappaleessa ilmoitetussa matemaattisessa kaavassa.
- 338 Samanlaisia epä johdonmukaisuuksia on myös 1,35 prosentin kertoimen vahvistamistavassa, vaikka sillä on keskeinen merkitys edellä 337 kohdassa mainitussa matemaattisessa kaavassa. Tämä kerroin voitiin nimittäin ymmärtää siten, että se perustuu muiden parametrien ohella suojattujen talletusten ennustettuun kasvuun jäljellä olevina alkuvaiheen vuosina. Kuten kriisinratkaisuneuvosto myönsi istunnossa, tämä kerroin vahvistettiin kuitenkin siten, että vuotuisen tavoitetason määrän laskutulos voitiin perustella, eli sen jälkeen, kun kriisinratkaisuneuvosto oli laskenut tämän määrän soveltamalla edellä 322–325 kohdassa

esitettyjä neljää vaihetta erityisesti jakamalla kolmella määrän, joka oli saatu vähentämällä yhteisessä kriisinratkaisurahastossa käytettävissä olevat varat lopullisesta tavoitetasosta. Tämä menettelytapa ei kuitenkaan käy millään tavoin ilmi riidanalaisesta päätöksestä.

- 339 Lisäksi on muistutettava, että arvioitu lopullisen tavoitetaso määrä oli tiedotteen mukaan 70–75 miljardia euroa. Tämä vaihteluväli on kuitenkin ristiriidassa riidanalaisen päätöksen 41 perustelukappaleessa mainitun suojattujen talletusten kasvuvauhdin vaihteluvälin (4–7 prosenttia) kanssa. Kriisinratkaisuneuvosto nimittäin totesi istunnossa, että se otti vuotuisen tavoitetaso määräämisessä huomioon suojattujen talletusten 4 prosentin kasvuvauhdin eli jälkimmäisen vaihteluvälin pienimmän luvun ja sai näin arvioiduksi lopulliseksi tavoitetasoksi 75 miljardia euroa, joka oli ensin mainitun vaihteluvälin suurin arvo. Näin kahden vaihteluvälin välillä näyttää siten olevan ristiriita. Yhtäältä suojattujen talletusten kasvuvauhdin vaihteluväli kattaa nimittäin myös neljää prosenttia suuremmat arvot, mutta niitä soveltamalla lopullisen tavoitetaso arvioitu määrä olisi ollut suurempi kuin tätä tavoitetasoa koskevaan vaihteluväliin sisältyvät määrät. Toisaalta kantaja ei pysty ymmärtämään, miksi kriisinratkaisuneuvosto sisällytti tämän tavoitetaso vaihteluväliin alle 75 miljardin euron määriä. Niihin päätymiseksi olisi nimittäin täytynyt soveltaa alle 4 prosentin määrää, joka ei kuitenkaan sisälly suojattujen talletusten kasvuvauhdin vaihteluväliin. Tässä tilanteessa kantaja ei pystynyt määräämään, millä tavoin kriisinratkaisuneuvosto oli käyttänyt suojattujen lainojen kasvuvauhtia koskevaa vaihteluväliä arvioidun lopullisen tavoitetaso laskennassa.
- 340 Vuotuisen tavoitetaso määräämisestä on todettava, ettei istunnossa selvitetty kriisinratkaisuneuvoston tosiasiallisesti soveltama menetelmä siis vastaa riidanalaisessa päätöksessä kuvailtua menetelmää, joten tämän tavoitetaso vahvistamisen todelliset syyt eivät selvinneet riidanalaisen päätöksen perusteella laitoksille eivätkä unionin yleiselle tuomioistuimelle.
- 341 Edellä esitetyn perusteella on katsottava, että riidanalainen päätös on perusteltu puutteellisesti vuotuisen tavoitetaso määräämisen osalta.
- 342 Toisen kanneperusteen kolmas osa on siten hyväksyttävä. Kun otetaan huomioon käsiteltävän asian oikeudellinen ja taloudellinen merkitys, hyvän oikeudenkäytön varmistamiseksi on kuitenkin tutkittava myös muut kanneperusteet.

f) Kanneperusteen neljäs osa, joka koskee vuotuisen perusrahoitusosuuden riittämättömiä perusteluja

- 343 Kantaja väittää, ettei kriisinratkaisuneuvosto ole ilmoittanut kantajan osalta kaikkia vuotuisen perusrahoitusosuuden laskelman konkreettisia osatekijöitä. Yksilölliseen tietolomakkeeseen ei sisälly etenkin tähän rahoitusosuuteen sovellettavaa nimittäjää, nimittäin delegoidun asetuksen 2015/63 5 artiklan mukaisesti mukautettua kaikkien asianomaisten laitosten nettovelkojen määrää eikä ”kantajan perusrahoitusosuuden määrää [riidanalaisessa] päätöksessä mainitun kaavan soveltamisen jälkeen”.
- 344 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 345 Aluksi on muistutettava, että kun on kyse laitoksista, joiden on suoritettava riskiprofiiliinsa mukautettu ennakollinen vakausmaksu, tämä maksu lasketaan pääasiallisesti kahdessa vaiheessa.

- 346 Ensimmäisessä vaiheessa kriisinratkaisuneuvosto laskee vuotuisen perusrahoitusosuuden asianomaisen laitoksen nettovelkojen perusteella asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 1 kohdan ja direktiivin 2014/59 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Delegoidun asetuksen 2015/63 5 artiklan nojalla näistä nettoveloista vähennetään tietyt velat.
- 347 Toisessa vaiheessa kriisinratkaisuneuvosto mukauttaa vuotuista perusrahoitusosuutta asianomaisen laitoksen riskiprofiiliin perusteella asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdan ja direktiivin 2014/59 103 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.
- 348 Toisen kanneperusteen neljäs osa koskee ennakollisten vakaussmaksujen laskennan ensimmäistä vaihetta.
- 349 Riidanalaisen päätöksen 62–65 perustelukappaleessa kriisinratkaisuneuvosto selitti tämän laskennan perustana käytettävien osoittajan ja nimittäjän määrittämismenetelmää.
- 350 Lisäksi kriisinratkaisuneuvosto esitti yksilöllisen tietolomakkeen sivulla 1 otsikon ”Vuotuinen perusrahoitusosuus: osoittaja” alla osoittajan arvon, joka oli otettu huomioon kantajan vuotuisen perusrahoitusosuuden laskennassa, ja tiedot, joiden perusteella tämä arvo oli laskettu.
- 351 Lisäksi riidanalaisessa päätöksessä esitettiin yksilöllisen tietolomakkeen sivulla 2 otsikon ”Bruttomaksun laskenta ([delegoidun asetuksen 2015/63] liitteessä 1 oleva vaihe 6)” alla tässä laskennassa huomioon otettu nimittäjän arvo.
- 352 Kantajalla oli siten edellä 268 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti käytettävissään riittävästi tietoja, jotta se saattoi ymmärtää, millä tavoin sen yksilöllinen tilanne oli otettu huomioon.
- 353 Pitää paikkansa, ettei kriisinratkaisuneuvosto jakanut itse riidanalaisessa päätöksessä eikä sen liitteissä vuotuisen perusrahoitusosuuden nimittäjää osiin sen perusosatekijöiden, nimittäin delegoidun asetuksen 2015/63 5 artiklan mukaisesti mukautetun kaikkien asianomaisten laitosten nettovelkojen määrän, perusteella.
- 354 Kuten kantaja myönsi istunnossa, nämä osatekijät sisältävät kuitenkin kaikkien asianomaisten laitosten yksilöllisiä tietoja.
- 355 Tällaiset osatekijät eivät ole kuitenkaan välttämättömiä, jotta kantaja voi ymmärtää olennaisilta osin, millä tavalla sen yksilöllinen tilanne otettiin huomioon sen ennakollisen vakaussmaksun laskennassa kaikkien muiden asianomaisten laitosten tilanteeseen nähden.
- 356 Jos kriisinratkaisuneuvosto velvoitettaisiin ilmoittamaan kyseiset osatekijät, mentäisiin siis edellä 268, 271 ja 272 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä asetettuja vaatimuksia pitemmälle.
- 357 Toisen kanneperusteen neljäs osa on siten hylättävä.

g) Kanneperusteen viides osa, jonka mukaan vuotuisen perusrahoitusosuuden mukauttamista riskiprofiiliin ei ole perusteltu riittävästi

- 358 Toisen kanneperusteen viides osa sisältää lähinnä kolme väitettä.

1) Ensimmäinen väite, jonka mukaan on mahdotonta tarkistaa, mukautettiin kaikki asianomaisten laitosten rahoitusosuutta riskiprofiilin perusteella

- 359 Kantajan mukaan on mahdotonta tarkistaa, onko kaikkiin laitoksiin sovellettu tosiasiallisesti riskikorjausta, koska kriisinratkaisuneuvoston verkkosivustolla julkaistuihin tilastoihin sisältyvien laitosten määrä poikkeaa tiedotteeseen sisältyvien laitosten määrästä.
- 360 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää tämän väitteen.
- 361 Aluksi on todettava, että delegoidun asetuksen 2015/63 9 artiklan 1 kohdan mukaan kriisinratkaisuneuvoston on vahvistettava korjauskerroin kaikille laitoksille lukuun ottamatta laitoksia, joilla on kyseisen delegoidun asetuksen 10 artiklan nojalla oikeus suorittaa kiinteämääräinen maksu, ja kyseisen delegoidun asetuksen 11 artiklassa mainittuja laitoksia, yhdistämällä delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklassa mainitut riski-indikaattorit kyseisen delegoidun asetuksen liitteessä I vahvistettujen menettelyjen ja matemaattisen kaavan mukaisesti.
- 362 Siltä osin kuin kantajan väite olisi ymmärrettävä siten, että se moittii kriisinratkaisuneuvostoa siitä, ettei tämä maininnut riidanalaisessa päätöksessä nimeltä kaikkia yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin osallistuvia laitoksia, joiden ennakkollista vakaumaksua oli mukautettu niiden riskiprofiiliin, on seuraavaksi todettava, ettei kantaja ole esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle todisteita, joiden perusteella voitaisiin päätellä, että tämä tieto oli edellä 268 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaisesti merkityksellinen, jotta voitiin ymmärtää, millä tavoin sen yksilöllinen tilanne oli otettu huomioon sen ennakkollisen vakaumaksun laskennassa kaikkien muiden asianomaisten laitosten tilanteeseen nähden.
- 363 Siltä osin kuin kantajan väite on ymmärrettävä siten, että se vaatii kriisinratkaisuneuvostoa ilmoittamaan ainoastaan niiden laitosten lukumäärän, joiden ennakkollista vakaumaksua oli mukautettu niiden riskiprofiiliin vakaumaksukaudella 2021, on lopuksi todettava, että tällaisten laitosten lukumäärä voidaan selvittää riidanalaisen päätöksen liitteen II perusteella. Kansallisen laitokannan perusteella lasketussa ennakkollisten vakaumaksujen osassa tämä lukumäärä voidaan nimittäin tarkistaa kunkin jäsenvaltion osalta riidanalaisen päätöksen liitteen II sivuilla 6–131 olevasta otsakkeesta ”N”. Sama pätee unionin laitokannan perusteella laskettuun ennakkollisten vakaumaksujen osaan, jota koskevat tilastot esitetään kyseisen päätöksen liitteen II sivuilla 132–137. Näistä tilastoista ilmenee, että vakaumaksukaudella 2021 kaikkiaan 1 627 laitokseen sovellettiin niiden riskiprofiiliin mukautettua ennakkollista vakaumaksua.
- 364 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen viidennen osan ensimmäinen väite on hylättävä.

2) Toinen väite, joka koskee riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” huomioon ottamista

- 365 Kantaja väittää, ettei kriisinratkaisuneuvosto ole perustellut riittävästi riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” määrittämistä, koska se ei ole esittänyt etenkään analyysiaan delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa mainituista seikoista, jotka johtivat laitosten riskiprofiilin nousuun. Kantajan mukaan kriisinratkaisuneuvosto esitti tällaisen analyysin kuitenkin delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa määritetyistä seikoista, jotka johtivat laitosten riskiprofiilin madaltumiseen.
- 366 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.

367 Ensinnäkin on todettava, että kriisinratkaisuneuvosto määrittää riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” alaindikaattorit delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 6 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti.

368 Toiseksi kriisinratkaisuneuvosto selitti riidanalaisen päätöksen 98–100 perustelukappaleessa, miten se oli määrittänyt riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” alaindikaattorit. Kriisinratkaisuneuvosto erityisesti luetteli kyseisissä perustelukappaleissa nämä alaindikaattorit määritelmien ja selitti yhtäältä, mistä konkreettisista tiedoista nämä alaindikaattorit muodostuivat, ja toisaalta, miten se oli painottanut kyseisiä alaindikaattoreita tämän riskipilarin laskennassa.

369 Tällaisten perustelujen perusteella kantaja voi ymmärtää, miten kriisinratkaisuneuvosto sovelsi riski-indikaattoria ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet”, joten ne täyttävät edellä 268, 271 ja 272 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä asetetut vaatimukset.

370 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen viidennen osan toinen väite on hylättävä.

3) Kolmas väite, joka koskee vuotuista perusrahoitusosuutta kantajan riskiprofiiliin mukautettaessa toteutettavien vaiheiden 1–6 perusteluja

371 Kantaja väittää, ettei yksilöllisessä tietolomakkeessa kuvailtuja vuotuista perusrahoitusosuutta sen riskiprofiiliin mukautettaessa toteutettuja vaiheita 1–6 ole perusteltu riittävästi.

372 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.

373 Jotta voidaan arvioida käsiteltävänä olevaa väitettä, on tutkittava, oliko kantajalla käytettävissään kriisinratkaisuneuvoston soveltama laskentamenetelmä ja riittävät tiedot, jotta se saattoi olennaisilta osin ymmärtää, millä tavoin sen yksilöllinen tilanne oli otettu huomioon kaikkien muiden asianomaisten laitosten tilanteeseen nähden laskettaessa sen ennakkollista vakaumaksua delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I määritetyissä eri laskuvaiheissa.

i) Vaihe 1

374 Vaiheessa 1 kriisinratkaisuneuvoston on laskettava kullekin riski-indikaattorille ja alariski-indikaattorille ”alustava indikaattori”. Kolmessa ensimmäisessä riskipilarissa alustava indikaattori lasketaan delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevaan vaiheeseen 1 sisältyvässä taulukossa esitettyjen määritelmien ja laskutoimitusten perusteella. Neljännessä riskipilarissa alustava indikaattori lasketaan riidanalaisen päätöksen 98–101 perustelukappaleessa esitettyjen määritelmien ja laskutoimitusten perusteella. Kaikkien alustavien indikaattoreiden laskennassa otetaan huomioon kunkin laitoksen toimittamat tiedot. Nämä alustavat indikaattorit, joiden perusteella kriisinratkaisuneuvosto laski kunkin laitoksen ennakkollisen vakaumaksun, esitettiin tämän jälkeen yksilöllisessä tietolomakkeessa.

375 Koska yksilöllinen tietolomake annettiin kantajalle tiedoksi, sillä oli käytettävissään riittävät tiedot, joiden perusteella se pystyi tarkistamaan olennaisilta osin sitä koskevien alustavien indikaattoreiden laskelman.

- 376 Tätä päätelmää ei voida kyseenalaistaa kantajan väitteellä, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvosto ei ilmoittanut riskipilarissa ”laitoksen merkitys rahoitusjärjestelmälle tai talouden vakaudelle” delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 1 rivillä 7 mainittua nimittäjää ”pankkien välisten lainojen ja talletusten osuus EU:ssa” -indikaattorin laskentaa varten.
- 377 Kantaja ei ole tältä osin esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle mitään seikkaa, joka selittäisi, millä tavoin tämän nimittäjän tunteminen olisi mahdollistanut sen, että kantaja voi ymmärtää olennaisilta osin, miten sen yksilöllinen tilanne oli otettu huomioon sen ennakollisen vakaumaksun laskennassa kaikkien muiden asianomaisten laitosten tilanteeseen nähden. Kantaja voi nimittäin tämän riski-indikaattorin osalta tarkistaa asemansa suhteessa muihin laitoksiin käyttämällä perustana omaa pankkien välisten lainojen ja talletusten osuuttaan, joka ilmoitetaan yksilöllisen tietolomakkeen sivulla 3 otsakkeissa 4C6 ja 4C7 otsikon ”Muut laskennassa käytetyt ilmoitettavat tiedot” alla. Se voi tämän jälkeen vertailla tätä arvoa nipun, johon se sijoitettiin tässä riski-indikaattorissa, raja-arvoihin, jotka saatettiin sen tietoon riidanalaisen päätöksen liitteen II sivulla 31 (kansallisen laitostakan perusteella suoritettun laskelman osalta) ja sivulla 133 (unionin laitostakan perusteella suoritettun laskelman osalta).
- 378 Lisäksi kantajalla oli joka tapauksessa mahdollisuus saada selville nimittäjän määrä kaavasta, jolla kriisinratkaisuneuvosto oli laskenut kyseisen riski-indikaattorin, nimittäin laitoksilla kussakin jäsenvaltiossa tai pankkiunionissa olevien, pankkien välisten yhteenlaskettujen lainojen ja talletusten summa kertomalla laitosten kokomaismäärä (N) kyseisen indikaattorin keskiarvolla [$Moy. (\bar{x})$]. Tähän kertolaskuun tarvittavat tiedot esitetään myös riidanalaisen päätöksen liitteen II sivuilla 31 ja 133.

ii) Vaihe 2

- 379 Vaiheessa 2 kriisinratkaisuneuvoston on suoritettava kullekin vaiheessa 1 kunkin riski-indikaattorin ja alariski-indikaattorin osalta lasketulle alustavalle indikaattorille, lukuun ottamatta indikaattoria ”aiemman poikkeuksellisen julkisen rahoitustuen suuruus”, seuraavat laskutoimitukset. Sen on ensimmäiseksi laskettava nippujen lukumäärä, jotta laitosten alustavia indikaattoreita voidaan vertailla. Toiseksi kriisinratkaisuneuvoston on sijoitettava jokaiseen nippuun yhtä monta laitosta siten, että ensimmäiseen nippuun sijoitetaan laitokset, joilla on pienimmät alustavan indikaattorin arvot. Tällä tavoin kussakin nipussa on raja-arvoja, jotka määritetään pienimmän ja suurimman alustavan indikaattorin avulla. Kolmanneksi kriisinratkaisuneuvoston on osoitettava kaikille tiettyyn nippuun kuuluville laitoksille nipun ”diskretoitu indikaattori”, jota kuvataan kaavalla $I_{ij,n}$, joka esittää kyseisen nipun numeroa vastaavaa arvoa siten, että ne lasketaan vasemmalta oikealle, jolloin diskretoitu indikaattori määritellään seuraavasti: 1, 2, 3 viimeisen nipun lukuun saakka.
- 380 Ensinnäkin on todettava, että nippujen lukumäärä lasketaan delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 2 2 kohdassa säädetyllä matemaattisella kaavalla. Tämä kaava koostuu seuraavista kolmesta osatekijästä:
- yhteiseen kriisinratkaisurahastoon osallistuvien laitosten lukumäärä (N)
 - arvo σ_g , joka lasketaan laitosten lukumäärän (N) perusteella
 - arvo g_{ij} , joka lasketaan laitosten lukumäärän (N), kyseisten alustavien indikaattoreiden keskiarvon \bar{x} , ja kunkin laitoksen alustavien indikaattoreiden x_{ij} perusteella.

- 381 Kuten edellä 363 kohdasta ilmenee, kantajilla oli mahdollisuus saada tietoonsa yhteiseen kriisinratkaisurahastoon osallistuvien laitosten lukumäärä N .
- 382 Kriisinratkaisuneuvosto ilmoitti lisäksi riidanalaisen päätöksen liitteen II sivuilla 30–34 ja 132–136 arvot g_{ij} ja σ_g sekä alustavien indikaattoreiden keskiarvon \bar{x} kunkin riski-indikaattorin ja alariski-indikaattorin osalta.
- 383 Lopuksi edellä 292–302 kohdassa esitetystä toteamuksesta ilmenee, ettei kriisinratkaisuneuvosto ollut velvollinen ilmoittamaan laitoksille kaikkien muiden asianomaisten laitosten alustavia indikaattoreita.
- 384 Nippujen lukumäärän laskennasta voidaan todeta, että kriisinratkaisuneuvosto tarjosi siten laitoksille niiden liikesalaisuuksien kunnioittamista koskevan veloitteensa rajoissa mahdollisimman laajan avoimuuden, joten kantajalla oli käytettävissään riittävät tiedot voidakseen ymmärtää olennaisilta osin, miten kriisinratkaisuneuvosto oli suorittanut tämän laskelman.
- 385 Toiseksi kantaja sai yhtäältä jokaisen riski-indikaattorin tai alariski-indikaattorin osalta tietoonsa kunkin nipun pienimmät ja suurimmat arvot, koska ne ilmoitettiin riidanalaisen päätöksen liitteen II sivuilla 30–34 ja 132–136. Toisaalta se tunsu alustavat indikaattorit, joiden perusteella kriisinratkaisuneuvosto oli laskenut sen ennakkollisen vakausmaksun, koska ne esitettiin sen yksilöllisessä tietolomakkeessa. Kantaja pystyi siten tarkistamaan, olivatko sille osoitetut alustavat indikaattorit nippujen, joihin se oli sijoitettu, pienimpien ja suurimpien arvojen välillä.
- 386 Kolmanneksi laitokset voivat tarkistaa yksilöllisestä tietolomakkeesta niille tietyn riski-indikaattorin tai alariski-indikaattorin osalta osoitetun diskretoidun indikaattorin.
- 387 Kantajalla oli näin ollen riittävät tiedot voidakseen ymmärtää olennaisilta osin vaiheessa 2 suoritettut laskutoimitukset.
- 388 Kantajan argumentit eivät horjuta tätä päätelmää.
- 389 Kantaja väittää aluksi, että delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 2 3 kohdan soveltamisen yhteydessä on mahdotonta tarkistaa, onko laitokset, joilla on sama alustava indikaattori, sijoitettu tosiasiallisesti samaan nippuun. Kantajan mukaan kriisinratkaisuneuvoston olisi täytynyt esittää luettelo kaikkien laitosten sijoittumisesta, jotta se voisi tarkistaa, onko se sijoitettu oikein yksittäisiin luokkiin. Koska riidanalaiseen päätökseen ei sisälly vaiheen 2 kolmatta vaihetta, nimittäin diskretoidun indikaattorin osoittamista laitoksille, koskevia yksityiskohtaisia tietoja, kantaja ei pystynyt myöskään tarkistamaan sille eri riski-indikaattoreissa osoitettua diskretoitua indikaattoria.
- 390 Tästä on muistutettava, että edellä 265 kohdassa mainitun oikeuskäytännön mukaan perusteluvelvollisuus ei edellytä sitä, että kantajalla on oikeus tutustua kaikkiin tietoihin, joiden perusteella se voi tarkistaa ennakkollisen vakausmaksunsa laskelman oikeellisuuden.
- 391 Kuten edellä 270 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, kriisinratkaisuneuvosto ei ole velvollinen etenkin toimittamaan kantajalle kunkin asianomaisen laitoksen taloudellisesta tilanteesta tietoja, jotka kuuluvat liikesalaisuuden piiriin.

392 Kriisintarkkaisuineuvosto saattoi kuitenkin oikeutetusti katsoa, että laitokselle osoitettu diskretoitu indikaattori kuuluu liikesalaisuuden piiriin. Kriisintarkkaisuineuvosto saattoi nimittäin olettaa, että tämän tiedon mahdollinen luovuttaminen voi paljastaa tällaisen laitoksen taloudellisen tilanteen ja erityisesti sille tietyissä rahoitusalan toiminnoissa aiheutuvan riskitason, koska se mahdollistaa tämän riskitason suoran vertailun muiden laitosten riskitasoon.

iii) Vaihe 3

393 Vaiheessa 3 kriisintarkkaisuineuvoston on skaalattava kunkin riski-indikaattorin ja alariski-indikaattorin osalta vaiheesta 2 saadut diskretoidut indikaattorit uudelleen asteikolla 1–1 000, jotta se saa ”uudelleen skaalatun indikaattorin” $RI_{ij,n}$.

394 Kriisintarkkaisuineuvoston on laskettava tämä uudelleen skaalattu indikaattori kaavalla, joka perustuu seuraaviin kolmeen tekijään:

- asianomaiselle laitokselle vaiheessa 2 osoitettu diskretoitu indikaattori
- maksimifunktion argumentti, jonka arvo vastaa kyseisen riski-indikaattorin ja alariski-indikaattorin osalta viimeisen nipun lukua
- minimifunktion argumentti, jonka arvo vastaa kyseisen riski-indikaattorin ja alariski-indikaattorin osalta ensimmäisen nipun lukua.

395 Kantajalla oli mahdollisuus tutustua näihin tekijöihin. Yhtäältä diskretoitu indikaattori on edellä 379 kohdassa kuvaillun vaiheessa 2 suoritettujen laskutoimitusten tulos. Toisaalta edellä 394 kohdassa mainitut maksimi- ja minimifunktion argumenttien arvot ilmoitetaan riidanalaisen päätöksen liitteen II sivuilla 30–34 ja 132–136 riveillä ”Nippu min.” ja ”Nippu max.”.

396 Kantajalla oli näin ollen käytettävissään riittävät tiedot, jotta se saattoi ymmärtää vaiheessa 3 suoritettujen laskutoimitusten ja saada näin selville uudelleen skaalatun indikaattorin.

iv) Vaihe 4

397 Vaiheessa 4 kriisintarkkaisuineuvoston on laskettava kunkin riski-indikaattorin ja alariski-indikaattorin osalta ”muunnettu uudelleen skaalattu indikaattori” $TRI_{ij,n}$.

398 Tässä yhteydessä delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 4 1 kohdassa kullekin riski-indikaattorille osoitetaan positiivinen tai negatiivinen merkki. Riski-indikaattoreilla, joilla on positiivinen merkki, suuremmat arvot vastaavat laitoksen suurempaa riskialttiutta. Riski-indikaattoreilla, joilla on negatiivinen merkki, suuremmat arvot vastaavat laitoksen pienempää riskialttiutta.

399 Kun merkki on osoitettu, kriisintarkkaisuineuvoston on laskettava muunnettujen uudelleen skaalatun indikaattorin delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 4 2 kohdassa tätä varten säädetyn kaavan mukaisesti.

- 400 Muunnetun uudelleen skaalatun indikaattorin laskennassa käytetään vaiheessa 3 saatua uudelleen skaalattua indikaattoria. Jos kyseiselle riski-indikaattorille osoitettu merkki on negatiivinen, muunnetulla uudelleen skaalatulla indikaattorilla on sama arvo kuin uudelleen skaalatulla indikaattorilla. Jos kyseiselle riski-indikaattorille osoitettu merkki on sen sijaan positiivinen, uudelleen skaalattu indikaattori on vähennettävä luvusta 1 001 kaavan $1\ 001 - RI_{ij,n}$ mukaisesti.
- 401 Aluksi on todettava, että koska edellä 400 kohdassa mainitut laskutoimitukset eivät luonteensa vuoksi joko edellytä laskentaa tai niissä suoritetaan vain yksinkertaisia laskelmia käyttämättä lisätietoja, kantaja ei voi väittää, ettei sillä ollut riittäviä tietoja voidakseen tarkistaa kriisinvetoineuvoston suorittamat kyseiset laskutoimitukset.
- 402 Seuraavaksi on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan kriisinvetoineuvosto ei selittänyt vaiheessa 4, miksi se osoitti neljännen riskipilarin riski-indikaattoreille järjestelmällisesti positiivisen merkin.
- 403 Kriisinvetoineuvosto totesi tästä riidanalaisen päätöksen 112 perustelukappaleessa, että se, osoitetaanko negatiivinen vai positiivinen merkki, riippuu riski-indikaattorin luonteesta. Seuraavaksi se muistutti, että indikaattoreilla, joilla on positiivinen merkki, suuremmat arvot vastaavat laitoksen suurempaa riskialttiutta. Kriisinvetoineuvosto osoitti siten kaikille neljännen riskipilarin riski-indikaattoreille laitosten suojajärjestelmää koskevaa riski-indikaattoria lukuun ottamatta positiivisen merkin, koska näiden indikaattoreiden suuremmat arvot vastaavat laitoksen suurempaa riskialttiutta.
- 404 Kantaja väittää lisäksi virheellisesti, ettei se voinut tarkistaa vaiheessa 4 suoritettuja laskutoimituksia, koska ne perustuivat vaiheesta 3 saatuihin arvoihin, jotka eivät olleet sen tiedossa.
- 405 Kuten edellä 393–395 kohdassa todettiin, kantaja voi nimittäin itse laskea siihen sovelletut uudelleen skaalatut indikaattorit, joten se voi myös tarkistaa, onko niille vaiheessa 4 tehdyn muuntamisen tulos – joka esitetään sen yksilöllisen tietolomakkeen sarakkeessa ”Nipun arvosana (TRI)” – oikea.
- 406 Lopuksi kantaja katsoo, ettei kriisinvetoineuvosto perustellut vaiheen 4 yhteydessä päätöstään laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painon osalta. Kriisinvetoineuvosto ei etenäkään täsmentänyt, millä tavoin se otti delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti huomioon riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” suhteellisen painon laitosten suojajärjestelmää koskevaa riski-indikaattoria soveltaessaan. Kantajan mukaan kriisinvetoineuvosto ei myöskään perustellut laitosten jakamista kolmeen nippuun, mukautuskertoimien 7/9 ja 5/9 osoittamista kahdelle näistä nipuista eikä kriteerejä, joiden perusteella laitokset oli sijoitettu kyseisiin nippuihin, eikä selittänyt, miksi kantaja oli sijoitettu yhteen näistä nipuista.
- 407 Tästä on yhtäältä todettava, että kriisinvetoineuvosto selitti riidanalaisen päätöksen 114 perustelukappaleessa, että se on delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan nojalla tosin velvollinen painottamaan laitosten suojajärjestelmää koskevaa riski-indikaattoria siinä mainittujen riski-indikaattoreiden mukaisesti, mutta sen on varmistettava, että myös laitokset, joilla on kaikkein korkein riskiprofiili, voivat ennakkollisia vakausmaksuja laskettaessa vielä hyötyä kuulumisestaan laitosten suojajärjestelmään. Tätä silmällä pitäen kriisinvetoineuvosto totesi riidanalaisen päätöksen 114–

- 116 perustelukappaleessa ja liitteessä III olevassa 131 kohdassa, että tämän tavoitteen saavuttamiseksi se muodosti kolme nippua painottaakseen laitosten suojajärjestelmää koskevaa riski-indikaattoria ja sijoitti laitokset, joilla oli alhaisin riskiprofiili, kolmanteen nippuun, jossa ei edellytetä tämän indikaattorin mukauttamista. Näistä selityksistä ilmenee lisäksi, että kriisinratkaisuneuvosto sijoitti saman logiikan mukaisesti laitokset, joilla oli keskisuuri riskiprofiili, toiseen nippuun ja laitokset, joilla oli suurin riskiprofiili, ensimmäiseen nippuun ja sovelsi niihin kyseisen riski-indikaattorin osalta mukautuskertoimia 7/9 ja 5/9.
- 408 Viimeksi mainitusta seikasta kriisinratkaisuneuvosto huomautti riidanalaisen päätöksen liitteessä III olevassa 131 kohdassa lisäksi, että soveltamalla edellä 407 kohdassa mainittuja mukautuskertoimia myös laitokset, joilla on kaikkein korkein riskiprofiili, voivat vielä saada yli 50 prosenttia siitä maksimaalisesta hyödystä, jonka ne voivat saada laitosten suojajärjestelmään kuulumisensa vuoksi ennakkollisten vakaumaksujen laskennassa.
- 409 Tällaisten selitysten ansiosta kantaja pystyy ymmärtämään, mitä perusteita kriisinratkaisuneuvostolla oli laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painottamisessa, ja unionin yleinen tuomioistuin voi harjoittaa tuomioistuINVALVONTAANSA.
- 410 Syistä, joiden vuoksi kantaja sijoitettiin laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin osalta tiettyyn nippuun, on toisaalta riittävää todeta, että riidanalaisen päätöksen 115 perustelukappaleessa kriisinratkaisuneuvosto selitti jaotelleensa asianomaiset laitokset käyttämällä perustana neljänteen riskipilariin sisältyvien yhdeksän alariski-indikaattorin muunnettujen uudelleen skaalattujen indikaattoreiden tasapuolisesti painotettua aritmeettista keskiarvoa.
- 411 Tällaiset perustelut ovat riittävät, joten kantajan väitteet eivät voi menestyä.
- v) Vaihe 5*
- 412 Vaiheessa 5 kriisinratkaisuneuvoston on suoritettava seuraavat laskutoimitukset
- 413 Ensimmäiseksi kriisinratkaisuneuvoston on yhdistettävä kunkin riskipilarin j riski-indikaattorit i laskemalla painotettu aritmeettinen keskiarvo delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 5 1 kohdassa tätä varten säädetyllä kaavalla.
- 414 Tämä kaava ratkaistaan yhtäältä asianomaisella riski-indikaattorilla tietyssä riskipilarissa olevan painon w_{ij} ja toisaalta muunnetun uudelleen skaalatun indikaattorin perusteella. Tällaisia painoja ilmoitetaan paitsi delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 2–4 kohdassa myös kantajan yksilöllisessä tietolomakkeessa ja riidanalaisen päätöksen liitteen II sivulla 5. Lisäksi muunnettu uudelleen skaalattu indikaattori saatiin vaiheessa 4.
- 415 Kantaja ei voi tässä tilanteessa väittää, ettei sillä ollut mahdollisuutta tutustua kyseisen kaavan ratkaisemiseen tarvittaviin tietoihin.
- 416 Toiseksi kriisinratkaisuneuvoston on yhdistettävä riskipilarit j saadakseen ”yhdistelmäindikaattorin” CI_n laskemalla painotettu geometrinen keskiarvo delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 5 2 kohdassa tätä varten säädetyllä kaavalla.

- 417 Tämä kaava ratkaistaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 1 kohdassa säädetyn riskipilariden painon W_j perusteella ja niiden arvojen perusteella, jotka on saatu yhdistämällä kunkin riskipilarin indikaattorit edellä 413 ja 414 kohdassa kuvaillussa laskutoimituksessa. Viimeksi mainitut arvot ilmoitetaan kantajalle sen yksilöllisessä tietolomakkeessa.
- 418 Kolmanneksi kriisinratkaisuneuvoston on mukautettava yhdistelmäindikaattoria CI_n delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 5 3 kohdassa tätä varten säädetyllä kaavalla, joka on $1\ 000 - CI_n$, jolloin se saa ”lopullisen yhdistelmäindikaattorin” FCI_n . Näin ollen laitokset, joilla on korkeampi riskiprofiili, saavat korkeamman lopullisen yhdistelmäindikaattorin.
- 419 Tässä yhteydessä kantaja väittää, että kriisinratkaisuneuvoston olisi täytynyt vaiheessa 5 selittää yhtäältä kunkin pilarin riski-indikaattoreiden yhdistämismenetelmä, ottaa tässä yhteydessä huomioon erityisesti delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklassa säädetty indikaattoreiden suhteelliset painot ja selventää, miten se oli päätyntä kyseisten indikaattoreiden yhdistämiseen, sekä selittää toisaalta, miten yhdistelmäindikaattori oli saatu. Näin on etenkin, kun kriisinratkaisuneuvosto jätti joitakin näistä indikaattoreista soveltamatta vakaussmaksukaudella 2021, minkä vuoksi niiden paino täytyi jakaa.
- 420 Tästä on aluksi todettava, että kuten edellä 412–418 kohdasta ilmenee, riski-indikaattoreiden yhdistämismenetelmä perustuu delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 5 1–3 kohdassa säädettyihin kaavoihin.
- 421 Seuraavaksi samoista kohdista ilmenee, että kantajalla oli kaikki kyseisten kaavojen ratkaisemiseen tarvittavat tiedot.
- 422 Lopuksi kriisinratkaisuneuvosto selitti riidanalaisen päätöksen 94 perustelukappaleessa, että koska tiettyjä riski-indikaattoreita ei ollut sovellettu vakaussmaksukaudella 2021, käytettävissä olleiden riski-indikaattoreiden painot skaalattiin uudelleen suhteessa siten, että niiden painojen summa vastaa sataa prosenttia. Tällaisesta uudelleenskaalauksesta säädettiin delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdassa.
- 423 Edellä esitetyn perusteella kantajalla oli riittävät tiedot voidakseen ymmärtää kriisinratkaisuneuvoston toteuttamat vaiheessa 5 säädetty laskutoimitukset.

vi) Vaihe 6

- 424 Vaiheessa 6 kriisinratkaisuneuvoston on suoritettava seuraavat laskutoimitukset.
- 425 Ensimmäiseksi kriisinratkaisuneuvoston on laskettava mukautuskerroin nimeltä \bar{R}_n skaalaamalla vaiheessa 5 saatu lopullinen yhdistelmäindikaattori uudelleen asteikolla 0,8–1,5 delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 6 1 kohdassa säädetyllä kaavalla.
- 426 Kriisinratkaisuneuvosto käyttää tämän kaavan ratkaisemiseen kolmen tyyppisiä tietoja, nimittäin
- asianomaisen laitoksen lopullista yhdistelmäindikaattoria
 - lopullisen yhdistelmäindikaattorin minimifunktion argumenttia $\min FCI_n$, joka vastaa kaikkien niiden yhteiseen kriisinratkaisurahastoon osallistuvien laitosten kyseisen indikaattorin vähimmäisarvoa, joille tällainen indikaattori lasketaan

- lopullisen yhdistelmäindikaattorin maksimifunktion argumenttia $\max FCI_n$, joka vastaa kyseisten laitosten saman indikaattorin enimmäisarvoa.
- 427 Asianomaisen laitoksen lopullinen yhdistelmäindikaattori saatiin vaiheessa 5. Lisäksi edellä 426 kohdassa mainitut minimi- ja maksimifunktiot ovat tietoja, jotka ovat samoja kaikilla laitoksilla, joiden vuotuista vakaussmaksua mukautetaan niiden riskiprofiilin perusteella. Nämä tiedot esitetään kunkin laitoksen yksilöllisessä tietolomakkeessa ja riidanalaisen päätöksen liitteen II sivulla 4 olevan taulukon neljännessä ja viidennessä sarakkeessa ”k” ja ”l”. Kantajalla oli siten mahdollisuus tutustua delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 6 1 kohdassa säädetyn kaavan ratkaisemiseen tarvittaviin tietoihin.
- 428 Toiseksi kriisinratkaisuneuvoston on laskettava asianomaisen laitoksen lopullinen rahoitusosuus c_n delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 6 2 kohdassa säädetyllä kaavalla.
- 429 Tämä laskelma on suoritettava seuraavien viiden tiedon perusteella:
- delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 6 2 kohdan mukaisesti mukautettu vuotuinen tavoitetaso ”Target”
 - delegoidun asetuksen 2015/63 5 artiklan mukaisesti mukautetut asianomaisen laitoksen nettovelat, jotka muodostavat vuotuisen perusrahoitusosuuden osoittajan B_n
 - kaikkien asianomaisten laitosten riskiprofiiliin mukautettujen perusrahoitusosuuksien summa $\sum_{p=1}^N (B_p * \tilde{R}_p)$
 - kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten yhteenlasketut nettovelat, jotka muodostavat vuotuisen perusrahoitusosuuden nimittäjän $\sum_{q=1}^N B_q$
 - asianomaisen laitoksen mukautuskerroin.
- 430 Delegoidun asetuksen 2015/63 5 artiklan mukaisesti mukautetut kantajan nettovelat ja mukautuskerroin sekä kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden alueella toimiluvan saaneiden kaikkien laitosten yhteenlasketut nettovelat ilmoitettiin kantajalle sen yksilöllisessä tietolomakkeessa. Lisäksi riidanalaisen päätöksen liitteen II sivulla 4 ilmoitettiin mukautettu vuotuinen tavoitetaso taulukon ensimmäisessä sarakkeessa ”h” ja kaikkien asianomaisten laitosten riskiprofiiliin mukautettujen perusrahoitusosuuksien summa kolmannessa sarakkeessa ”j”.
- 431 Lopuksi kriisinratkaisuneuvosto antoi vaihetta 6 koskevia lisäselityksiä riidanalaisen päätöksen 118–121 perustelukappaleessa.
- 432 Kantajalla oli näin ollen riittävät tiedot voidakseen ymmärtää vaiheessa 6 suoritettua laskelmaa.
- 433 Kantajan väitteet eivät horjuta tätä päätelmää.

- 434 Edellä 425 ja 426 kohdassa mainitusta vaiheessa 6 suoritetusta mukautuskertoimen laskennasta kantaja väittää virheellisesti, että koska kaikkien laitosten lopullisia yhdistelmäindikaattoreita ei ole ilmoitettu, se ei voi tietää, ovatko edellä 426 kohdassa mainitut lopullisten yhdistelmäindikaattoreiden minimi- ja maksimifunktion argumentit mahdollisesti poikkeuksia, jotka vääristävät mukautuskertoimia.
- 435 Edellä 263 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee tältä osin, että perusteluvelvollisuus ei edellytä sitä, että kantajalla on oikeus tutustua kaikkiin tietoihin, joiden perusteella se voi tarkistaa ennakkollisen vakaumaksunsa laskelman oikeellisuuden. Myös kaikkien laitosten lopulliset yhdistelmäindikaattorit ovat sellaisia tietoja, joita kriisinratkaisuneuvosto ei täten ole velvollinen ilmoittamaan kantajalle. Niiden arvot voivat nimittäin olla tietoja, jotka koskevat asianomaisten laitosten taloudellista tilannetta, erityisesti niille markkinoilla aiheutuvaa riskitasoa, koska laitokset, joilla on korkeampi riskiprofiili, saavat korkeamman lopullisen yhdistelmäindikaattorin. Tässä tilanteessa kriisinratkaisuneuvosto saattoi oikeutetusti katsoa, että se laiminlöisi asianomaisten laitosten liikesalaisuuden suojaamista koskevaa velvollisuuttaan, jos se luovuttaisi kaikkien laitosten lopulliset yhdistelmäindikaattorit. Edellä 265 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella kriisinratkaisuneuvoston riidanalaisen päätöksen 118 perustelukappaleessa antamia selityksiä sekä yksilöllisessä tietolomakkeessa ja kyseisen päätöksen liitteen II sivulla 4 ilmoittamia tietoja voidaan siten pitää riittävinä.
- 436 Kantaja ei voi myöskään väittää edellä 428 ja 429 kohdassa mainitusta vaiheessa 6 suoritetusta lopullisen rahoitusosuuden laskennasta, että vaikka kriisinratkaisuneuvosto esittää riidanalaisessa päätöksessä tämän laskelman kaavan ja selittää sen yksittäisiä osatekijöitä, se ei selitä, miten se päätyi kantajan kohdalla yksilöllisessä tietolomakkeessa ilmoitettuun laskutulokseen.
- 437 Kuten riidanalaisen päätöksen 119–121 perustelukappaleesta ilmenee, kantajan lopullinen rahoitusosuus laskettiin yhtäältä delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 6 2 kohdassa esitetyllä kaavalla. Kuten edellä 430 kohdassa todettiin, kantajalla oli toisaalta mahdollisuus saada tämän kaavan ratkaisemiseen tarvittavat tiedot yksilöllisestä tietolomakkeestaan sekä riidanalaisen päätöksen liitteen II sivulla 4 olevan taulukon h ja j sarakkeista.
- 438 Edellä esitetyn perusteella kantaja voi yhtäältä delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I säädettyjen kaavojen ja toisaalta riidanalaisen päätöksen liitteisiin I ja II sisältyvien tietojen avulla tosiasiallisesti tarkistaa kriisinratkaisuneuvoston suorittaman kantajan ennakkollisen vakaumaksun laskennan vaihe vaiheelta.
- 439 Toisen kanneperusteen viidennen osan kolmas väite on siten hylättävä.

h) Seitsemäs osa, joka koskee julkaisemattomien väliratkaisujen olemassaoloa

- 440 Kantaja väittää, ettei riidanalaisesta päätöstä ole perusteltu riittävästi, koska kriisinratkaisuneuvosto on antanut väliratkaisuja, joita ei ole julkaistu eikä annettu sille tiedoksi.
- 441 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää tämän väitteen.
- 442 Oikeuskäytännöstä ilmenee, että ennakkollisten vakaumaksujen vahvistamista koskevaan päätökseen sisältyviä perusteluja on pidettävä riittämättöminä, jos ne perustuvat tiettyjen tekijöiden, joita kriisinratkaisuneuvoston on perusteltava, osalta yksinomaan muihin säädöksiin, kuten väliratkaisuihin, jotka kriisinratkaisuneuvosto on antanut täsmentääkseen ja tietyissä

tapauksissa täydentääkseen kyseisten maksujen vahvistamisen tiettyjä näkökohtia mutta joita se ei ole julkaissut eikä antanut laitoksille muulla tavoin tiedoksi (ks. tuomio 28.11.2019, Hypo Vorarlberg Bank v. SRB, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, 194 ja 199 kohta ja tuomio 28.11.2019, Portigon v. SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, 171 ja 176 kohta).

- 443 Käsiteltävässä asiassa kriisinratkaisuneuvosto esitti vastauksena unionin yleisen tuomioistuimen 9.11.2022 toteuttamaan selvittämistoimeen väliratkaisut, jotka olivat merkityksellisiä vakaussmaksukautta 2021 koskevien ennakkollisten vakaussmaksujen laskennan kannalta. Kyseiset päätökset, joiden ei-luottamukselliset versiot toimitettiin kantajalle, sisältävät muun muassa sisäisiä kantoja, jotka oli suunnattu kriisinratkaisuneuvoston henkilöstölle sen ohjaamiseksi ennakkollisten vakaussmaksujen laskentamenetelmässä.
- 444 Kuten edellä 5–18 kohdassa esitetystä riidanalaisen päätöksen tiivistelmästä ilmenee, kyseisessä päätöksessä kuitenkin perustellaan ennakkollisten vakaussmaksujen vahvistamista vakaussmaksukaudelle 2021.
- 445 Kantaja ei ole myöskään maininnut mitään väliratkaisuihin sisältyvää tietoa, jota ei esitetä itse riidanalaisessa päätöksessä mutta joka otettiin huomioon vahvistettaessa ennakkolliset vakaussmaksut vakaussmaksukaudelle 2021.
- 446 Mikään ei siis viittaa siihen, että väliratkaisujen olemassaolo olisi jollain tavoin vaikuttanut niiden tietojen laajuuteen, jotka kantajalla oli käytettävissään voidakseen tarkistaa ennakkollisen vakaussmaksunsa laillisuuden ja vahvistamisen sekä riitauttaa sen unionin tuomioistuimissa. Kuten toisen kanneperusteen ensimmäisen, toisen, kolmannen, neljännen, viidennen ja kuudennen osan tarkastelusta ilmenee, kantaja pystyi etenkin pelkästään riidanalaisen päätöksen perusteella ymmärtämään kaikki ennakkollisen vakaussmaksun laskelman osatekijät, lukuun ottamatta vuotuisen tavoitetaso määrittämistä.
- 447 Riidanalainen päätös eroaa näin ollen ennakkollisten vakaussmaksujen vahvistamista koskevasta kriisinratkaisuneuvoston päätöksestä, joka oli 28.11.2019 annettuun tuomioon Hypo Vorarlberg Bank v. SRB (T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823) ja 28.11.2019 annettuun tuomioon Portigon v. SRB (T-365/16, EU:T:2019:824) johtaneiden asioiden kohteena. Viimeksi mainittuun päätökseen ei nimittäin sisältynyt etenkään tietoja kriisinratkaisuneuvoston suorittamasta neljännen riskipilarin määrittämisestä, vaan tällaisia tietoja sisältyi ainoastaan edellä mainituissa asioissa kyseessä olleisiin väliratkaisuihin (tuomio 28.11.2019, Hypo Vorarlberg Bank v. SRB, T-377/16, T-645/16 ja T-809/16, EU:T:2019:823, 195 kohta ja tuomio 28.11.2019, Portigon v. SRB, T-365/16, EU:T:2019:824, 172 kohta).
- 448 Lopuksi on todettava, ettei kantaja ole selittänyt sitä, miten se olisi – edellä 444–446 kohdassa esitetyt toteamukset huomioon ottaen – voinut väliratkaisujen julkaisemisen ansiosta käyttää oikeuksiaan unionin tuomioistuimissa paremmin edellytyksin, eikä sitä, miten unionin tuomioistuimet olisivat tämän julkaisemisen ansiosta voineet harjoittaa valvontaansa tehokkaammin.
- 449 Tässä tilanteessa pelkästään se, ettei väliratkaisuja ollut julkaistu tai annettu tiedoksi, ei voi sellaisenaan tarkoittaa sitä, että riidanalaisen päätöksen perustelut olivat puutteelliset.
- 450 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen seitsemäs osa on hylättävä.

i) Toista kanneperustetta koskeva päätelmä

451 Edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen kolmas osa on hyväksyttävä. Kyseisen kanneperusteen muut osat on hylättävä.

3. Kolmas kanneperuste, joka koskee tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista sillä perusteella, ettei riidanalaista päätöstä voitu tarkistaa

452 Kantaja väittää, että kriisinratkaisuneuvosto on loukannut tehokkaan oikeussuojan periaatetta, koska riidanalaisen päätöksen tuomioistuINVALVONTA on käytännössä mahdotonta. Yhtäältä unionin yleisellä tuomioistuimella eikä kantajalla ei ollut käytettävissään muita laitoksia kuin kantajaa koskevia tietoja, vaikka nämä tiedot ovat välttämättömiä, jotta kantajan maksaman ennakkollisen vakaumaksun laskelma voidaan tarkistaa. Vaikka unionin yleisellä tuomioistuimella oli mahdollisuus tutustua kyseisiin tietoihin, se ei toisaalta pystynyt käyttämään niitä delegoidun asetuksen 2015/63 liitteen I mukaisten eri laskuvaiheiden seurantaan, koska sillä ei ollut kriisinratkaisuneuvoston ennakkollisten vakaumaksujen laskennassa käyttämää ohjelmistoa.

453 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.

454 Kuten edellä 43 kohdassa todettiin, ottaessaan käyttöön ennakkollisten vakaumaksujen laskentajärjestelmän delegoidulla asetuksella 2015/63 ja täytäntöönpanoasetuksella 2015/81 neuvoston ja komission oli sovittava liikesalaisuuden kunnioittaminen yhteen tehokkaan oikeussuojan periaatteen kanssa, joten kyseisen salaisuuden piiriin kuuluvia tietoja ei voida ilmoittaa asianosaisille eikä etenkään sisällyttää ennakkollisten vakaumaksujen määrän vahvistamista koskevien päätösten perusteluihin.

455 Kriisinratkaisuneuvosto oli lisäksi SEUT 339 artiklan ja asetuksen N:o 806/2014 88 artiklan nojalla velvollinen huolehtimaan riidanalaisen päätöksen tiedoksi antamisessa siitä, ettei se luovuta liikesalaisuuden piiriin kuuluvia tietoja laitoksille.

456 Kuten edellä 48 kohdassa todettiin, unionin tuomioistuinten asiana on kuitenkin tarkistaa, ovatko syyt, joihin kriisinratkaisuneuvosto vetoaa kyseisten maksujen laskennassa käytettyjen tietojen toimittamista vastustaakseen, perusteltuja.

457 Käsiteltävässä asiassa edellä 292–302 kohdassa tehdystä tarkastelusta ilmenee, että kriisinratkaisuneuvostolla oli oikeus vastustaa muiden laitosten yksilöllisten tietojen toimittamista kantajalle.

458 Edellä 54 kohdassa esitetystä syistä on hylättävä myös argumentti, jonka mukaan se, että kriisinratkaisuneuvosto käyttää ennakkollisten vakaumaksujen laskennassa ohjelmistoa, estää myöhemmän tuomioistuINVALVONNAN.

459 Kolmas kanneperuste on siten hylättävä.

4. Kuudes kanneperuste, jonka mukaan soveltamalla laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin kerrointa kantajaan rikottiin useita unionin primaarioikeuden määräyksiä ja johdetun oikeuden säännöksiä

460 Kuudes kanneperuste jakautuu neljään osaan.

a) Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan ja direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdan rikkomista

- 461 Kantaja muistuttaa, että siihen sovellettiin riidanalaisessa päätöksessä laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin osalta mukautuskerrointa [*luottamuksellinen*]. Kantajan mukaan tällaisen kertoimen soveltaminen ei täytä asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan eikä direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdassa säädettyjä edellytyksiä. Laitosten suojajärjestelmällä, johon kantaja kuuluu, suojataan nimittäin kaikkia sen jäsenenä olevia laitoksia samalla tavoin, joten eron tekeminen näiden laitosten välillä laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin osalta on kyseisten säännösten sanamuodon ja hengen vastaista.
- 462 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 463 Kuten edellä 132 ja 139 kohdasta ilmenee, direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan tai asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan sanamuoto ei yhtäältä estä komissiota säätämästä delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa, että kriisinratkaisuneuvoston on laitosten suojajärjestelmää koskevaa riski-indikaattoria soveltaessaan otettava huomioon riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” suhteellinen paino.
- 464 Riidanalaisen päätöksen 114–116 perustelukappaleesta ja liitteessä III olevasta 131 kohdasta käy toisaalta ilmi, että kriisinratkaisuneuvosto noudatti delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdasta – jota ei ole todettu lainvastaiseksi – johtuvia velvoitteitaan.
- 465 Kuudennen kanneperusteen ensimmäinen osa on siten hylättävä.

b) Kanneperusteen toinen osa, joka koskee perusoikeuskirjan 16 artiklan rikkomista ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista

- 466 Kantaja väittää laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin osalta, että sen sijoittaminen [*luottamuksellinen*] ja sille siksi osoitettu mukautuskerroin [*luottamuksellinen*] – joka johti siihen, että [*luottamuksellinen*] – ovat suhteettomia ja että niillä loukataan perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistettua kantajan elinkeinovapautta ja sen 52 artiklan 1 kohdassa vahvistettua suhteellisuusperiaatetta.
- 467 Tällaisen laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin mukautuskertoimen osoittaminen on kantajan mielestä selvästi perusteetonta ja mielivaltaista, koska kantaja on hyvin pääomitettu ja sillä on positiivinen riskiprofiili, joten sen joutuminen kriisinratkaisuun on epätodennäköistä. Tämä kävi ilmi erityisesti kantajan oman riski-indikaattoreita koskevan analyysin tuloksista ja EKP:n tilastoista, jotka perustuivat vuonna 2019 käytettävissä olleisiin tietoihin.
- 468 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 469 Aluksi on todettava, että kantaja vetoaa ainoastaan perusoikeuskirjan 16 artiklassa vahvistetun elinkeinovapauden ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, mutta ei esitä näitä periaatteita koskevia kohdennettuja argumentteja.
- 470 Edellä 217 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella kantajan väitteet on siksi hylättävä siltä osin kuin ne koskevat näiden periaatteiden loukkaamista.

- 471 Sikäli kuin kantajan argumentointi on ymmärrettävä siten, että se väittää tosiasiallisesti kriisinratkaisuneuvoston tehneen ilmeisen arviointivirheen, kun se osoitti sille laitosten suojajärjestelmää koskevassa riski-indikaattorissa [*luottamuksellinen*], on todettava lisäksi seuraavaa.
- 472 Kriisinratkaisuneuvosto ja komissio totesivat laitosten suojajärjestelmää koskevasta riski-indikaattorista, että laitosten suojajärjestelmän varat voisivat kulua loppuun, jos kantajan kaltainen laitos, jolla on laaja ja monimutkainen tase, olisi kykenemätön jatkamaan toimintaansa, toisin kuin siinä tapauksessa, että laitos, jolla on suppeampi ja yksinkertaisempi tase, olisi tällaisessa tilanteessa. Näin ollen kantajan kuuluminen laitosten suojajärjestelmään ei välttämättä kata sitä riskiä, että se joutuu turvautumaan yhteiseen kriisinratkaisurahastoon. Kantaja ei ole esittänyt mitään seikkoja kiistääkseen tämän väitteen.
- 473 Kantaja ei voi myöskään tukeutua omaan riski-indikaattoreita koskevaan analyysiinsä tai EKP:n tilastoihin kiistääkseen kriisinratkaisuneuvoston tekemän laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin arvioinnin.
- 474 Yhtäältä tämä analyysi ja nämä tilastot eivät koske kaikkia laitoksia, joiden tiedot otettiin huomioon kantajalle osoitettavan laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin laskennassa. Kantaja nimittäin vertailee itseään omassa analyysissään ainoastaan kuuteen muuhun saksalaiseen laitokseen. Kuten riidanalaisen päätöksen liitteestä II ilmenee, kriisinratkaisuneuvosto otti sitä vastoin huomioon 1 627 laitoksen tiedot muodostaessaan laitosten suojajärjestelmää koskevaan riski-indikaattoriin liittyvät niput unionin laitostokannan perusteella ja 776 laitoksen tiedot muodostaessaan laitosten suojajärjestelmää koskevaan riski-indikaattoriin liittyvät niput kansallisen laitostokannan perusteella.
- 475 Sama pätee EKP:n tilastoihin. Ne koskevat ainoastaan 113:a laitosta eli vain murto-osaa laitoksista, joiden tiedot kriisinratkaisuneuvosto otti huomioon laitosten suojajärjestelmää koskevaan riski-indikaattoriin liittyviä nippuja muodostaessaan.
- 476 Toisaalta kantajan oma analyysi ja EKP:n tilastot koskevat tekijöitä, joilla ei ole merkitystä laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painotuksessa.
- 477 Delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan mukaan kriisinratkaisuneuvoston on nimittäin otettava laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painotuksessa huomioon kyseisen delegoidun asetuksen 6 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettu asianomaiseen laitokseen sovellettava riski-indikaattori ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet”.
- 478 Delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdassa ja 6 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ei mainita kantajan omaan riski-indikaattorianalyysiin sisältyviä eri tekijöitä, nimittäin ydinpääoman (CET1) osuutta, kokonaisomavaraisuusastetta, Tier 1 -pääomasuhdetta, järjestämättömien lainojen suhdetta (non-performing loan quote, NPL), suojausastetta, lainanhoitojouston (forbearance) astetta ja järjestämättömien vastuuden (non-performing exposures, NPE) astetta, eikä EKP:n tilastoihin sisältyviä tekijöitä, nimittäin omien varojen yhteismäärän suhdetta, ydinpääoman osuutta ja vähimmäisomavaraisuusastetta.
- 479 Kuudennen kanneperusteen toinen osa on siten hylättävä.

c) Kanneperusteen kolmas osa, joka koskee perusoikeuskirjan 20 artiklan rikkomista ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista

- 480 Kantaja väittää, että mukautuskertoimen [luottamuksellinen] soveltaminen siihen laitosten suojajärjestelmää koskevassa riski-indikaattorissa johtaa perusteettomaan erilaiseen kohteluun verrattuna laitoksiin, jotka saavat [luottamuksellinen] kyseisessä riski-indikaattorissa, joten riidanalaisessa päätöksessä rikotaan perusoikeuskirjan 20 artiklaa ja loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.
- 481 Kantajan mukaan etenkin laitosten suojajärjestelmään kuulumisen on seikka, jonka perusteella kaikki asianomaiset laitokset voidaan rinnastaa toisiinsa, eikä ole objektiivista kriteeriä, joka voisi oikeuttaa erilaisen kohtelun laitosten suojajärjestelmään kuuluvien eri laitosten välillä. Kantaja ei pidä riski-indikaattoria ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” asianmukaisena kriteerinä, kuten viidennen kanneperusteen yhteydessä todettiin.
- 482 Lisäksi mukautuskertoimen [luottamuksellinen] osoittaminen kantajalle on ilmeisen epäasianmukaista erottelua, kun otetaan huomioon sen kaatumisen, kriisinratkaisuun joutumisen ja yhteiseen kriisinratkaisurahastoon turvautumisen todennäköisyys.
- 483 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 484 Kuten edellä 160–163 kohdassa todettiin, kantaja ei voi yhtäältä väittää, että kaikki laitosten suojajärjestelmään kuuluvat laitokset ovat toisiinsa rinnastettavassa tilanteessa.
- 485 Kuten edellä 165 kohdassa todettiin, toisaalta riski-indikaattoriin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” liittyvät tekijät, joita käytetään laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painottamiseen laitosten suojajärjestelmään kuuluvien eri laitosten välillä, ovat objektiivisia kriteerejä, jotka ovat sopusoinnussa myös yhteisen kriisinratkaisumekanismen sen tavoitteen kanssa, että laitoksille pyritään tarjoamaan kannustimia toimia pienemmällä riskillä.
- 486 Edellä 159 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella kuudennen kanneperusteen kolmas osa on siten hylättävä.

d) Kanneperusteen neljäs osa, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista

- 487 Neljäs kanneperuste sisältää kaksi väitettä.

1) Ensimmäinen väite, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvosto ei ole perustellut riidanalaisista päätöistä asianmukaisesti

- 488 Kantaja väittää, ettei kriisinratkaisuneuvosto selitä riidanalaisessa päätöksessä oikeudellisesti riittävällä tavalla yhtäältä sitä, miksi laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painottamiseen on asianmukaista muodostaa kolme eikä esimerkiksi kaksi tai viisi nippua, ja toisaalta sitä, miksi ensimmäisen nipun mukautuskertoimen on oltava 5/9 ja toisen nipun 7/9, jotta ”[laitosten suojajärjestelmään] kuulumisen vaikutuksia voidaan monipuolistaa laitosten riskiasteeseen liittyvien lisätekiöiden perusteella”.

489 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää tämän väitteen.

490 On todettava, että kantaja toistaa lähinnä osan argumenteistaan, jotka se esitti toisen kanneperusteen viidennen osan kolmannen väitteen tueksi vaiheen 4 yhteydessä.

491 Edellä 407–409 kohdassa esitetyistä syistä kuudennen kanneperusteen neljännen osan ensimmäinen väite on siten hylättävä.

2) Toinen väite, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvosto laiminlöi tutkintavelvollisuutensa

492 Kantaja väittää, ettei kriisinratkaisuneuvosto ottanut kaikkia merkityksellisiä tosiseikkoja huomioon kattavasti, tarkasti ja puolueettomasti, kun se osoitti kantajan laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin osalta [*luottamuksellinen*] nippuun. Kantajan mukaan kriisinratkaisuneuvosto ei nimittäin tutkinut, miten laitosten suojajärjestelmän, johon kantaja kuuluu, antama suoja hyödyttää sen jäseniä. Se ei ole myöskään selvittänyt, voiko nipun muodostaminen ja riskiin perustuva erottelu suhteessa laitosten suojajärjestelmän, johon kantaja kuuluu, muihin jäseniin olla oikeutettua delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan nojalla, ja jos voi, niin missä määrin. Sama pätee kantajan mukaan sen tarkasteluun, oikeuttavatko kantajan riskiprofiili ja käsiteltävän asian muut olosuhteet sille suotuisamman sijoittelun, ja jos oikeuttavat, niin missä määrin.

493 Kantaja väittää, että kriisinratkaisuneuvosto teki tässä yhteydessä myös arviointivirheitä. Nippuihin sijoittamista koskeva prosessi johtaa nimittäin virheellisiin tuloksiin etenkin kahden laitosten suojajärjestelmään kuuluvan laitoksen sulautuessa. Tällaisessa tapauksessa muut laitokset sijoitetaan nippuihin eri tavalla, koska eri nippuihin sijoitettavia laitoksia on vähemmän, vaikka delegoidun asetuksen 2015/63 6 artiklan 7 kohdassa mainitut laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin tunnustamisen kannalta ratkaisevat kriteerit pysyvät ennallaan.

494 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.

495 Perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistetussa hyvän hallinnon periaatteessa unionin toimielimet ja elimet veloitetaan tutkimaan huolellisesti ja puolueettomasti kaikki niiden käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat (ks. vastaavasti tuomio 21.11.1991, Technische Universität München, C-269/90, EU:C:1991:438, 14 kohta ja tuomio 23.9.2009, Viro v. komissio, T-263/07, EU:T:2009:351, 99 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

496 Käsiteltävässä asiassa on todettava ensinnäkin, että kriisinratkaisuneuvosto voi ottaa laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painotuksessa huomioon ainoastaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdassa mainitut tekijät, nimittäin kyseisen delegoidun asetuksen 6 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettun riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet”.

497 Toiseksi kriisinratkaisuneuvosto on velvollinen laskemaan laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin laitosten delegoidun asetuksen 2015/63 14 artiklan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella.

498 Kriisinratkaisuneuvostoa ei näin ollen voida moittia siitä, ettei tämä ottanut kantajan ennakkollisen vakausmaksun laskennassa huomioon sen esiin tuomia edellä 492 kohdassa mainittuja seikkoja, joista ei säädetä delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdassa eikä 14 artiklassa.

- 499 Kolmanneksi on hylättävä väite, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvosto teki ilmeisen arviointivirheen muodostaessaan nippuja laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painotusta varten.
- 500 Edellä 159–165 kohdasta ilmenee aluksi, että kriisinratkaisuneuvosto voi vapaasti tehdä eron laitosten suojajärjestelmän jäsenten välillä arvioidessaan eri laitosten riskiprofiilia niiden ennakkollisen vakaussmaksun laskentaa varten.
- 501 Seuraavaksi on todettava, että kuten edellä olevasta viidennen kanneperusteen tarkastelusta ilmenee, kriisinratkaisuneuvosto saattoi tehdä nämä erottelut delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdassa mainitun kriteerin perusteella; kyseisen kohdan mukaan sen on painotettava laitosten suojajärjestelmää koskevaa riski-indikaattoria riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” perusteella.
- 502 Lopuksi kantaja ei ole esittänyt unionin yleiselle tuomioistuimelle mitään konkreettista seikkaa riitauttaakseen kyseisen kriteerin soveltamisen.
- 503 Neljänneksi, kuten kriisinratkaisuneuvosto olennaisilta osin selitti kantajan tätä kiistämättä, jos kaksi laitosten suojajärjestelmään kuuluvaa laitosta sulautuu, laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin painotusta varten muodostettaviin nippuihin sijoitettavia laitoksia on vähemmän, mikä otetaan automaattisesti huomioon tämän riski-indikaattorin lopullisessa laskennassa, jos tämä sulautuminen on tapahtunut ennen delegoidun asetuksen 2015/63 14 artiklassa mainitun viitevuoden päättymistä.
- 504 Kuudennen kanneperusteen neljäs osa on siten hylättävä.

e) Kuudetta kanneperustetta koskeva päätelmä

- 505 Edellä esitetyn perusteella kuudes kanneperuste on hylättävä.

5. Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 16 ja 52 artiklaa on rikottu mukautuskertoimen epäasianmukaisuuden vuoksi

- 506 Kantaja väittää, että siihen sovelletut mukautuskertoimet – nimittäin sen ennakkollista vakaussmaksua unionin laitokannan perusteella laskettaessa sovellettu kerroin ja tätä maksua kansallisen laitokannan perusteella laskettaessa sovellettu kerroin – ovat ristiriidassa kantajan riskiprofiilin kanssa, joten riidanalaisessa päätöksessä rikotaan perusoikeuskirjan 16 artiklaa ja loukataan sen 52 artiklan 1 kohdassa vahvistettua suhteellisuusperiaatetta.
- 507 Kantaja väittää erityisesti, että se on hyvin pääomitettu ja että sillä on positiivinen riskiprofiili. Tästä syystä on melko epätodennäköistä, että se joutuu kriisinratkaisuun. Tämä kävi ilmi erityisesti sen oman analyysin tuloksista ja EKP:n tilastoista, jotka perustuivat vuonna 2019 käytettävissä olleisiin tietoihin.
- 508 Kriisinratkaisuneuvosto ei ole myöskään ilmoittanut kantajalle laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin osalta mitään objektiivista syytä perustellakseen sen sijoittamista [*luottamuksellinen*] nippuun, vaikka laitosten suojajärjestelmä, johon kantaja kuuluu, antaa sille

täyden suojan. Kantajan mukaan tämä johtaa ennakkolliseen vakausmaksuun [*luottamuksellinen*], joten riidanalaisessa päätöksessä rikotaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklaa sekä loukataan suhteellisuusperiaatetta.

- 509 Kriisinratkaisuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 510 Aluksi on todettava, että kantaja vetoaa ainoastaan perusoikeuskirjan 16 ja 20 artiklassa vahvistettujen periaatteiden sekä suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, mutta ei esitä mitään näitä periaatteita koskevaa kohdennettua argumenttia.
- 511 Edellä 217 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella kantajan väitteet on siksi hylättävä siltä osin kuin ne koskevat näiden periaatteiden loukkaamista.
- 512 Siltä osin kuin tämä argumentointi on ymmärrettävä siten, että kantaja väittää tosiasiallisesti kriisinratkaisuneuvoston tehneen ilmeisen arviointivirheen sen mukautuskertoimien laskennassa, on todettava lisäksi seuraavaa.
- 513 Ensinnäkin väite, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvosto sijoitti kantajan laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin osalta väärään nippuun, on hylättävä edellä 500–502 kohdassa esitetyistä syistä.
- 514 Toiseksi kantaja ei voi tukeutua omaan riski-indikaattoreita koskevaan analyysiinsä riitauttaakseen mukautuskertoimiensa laskennan. Riidanalaisen päätöksen 112 perustelukappaleesta ilmenee yhtäältä, että kriisinratkaisuneuvosto otti ennakkollisten vakausmaksujen laskennassa huomioon 16 riski-indikaattoria. Kantajan analyysi koskee kuitenkin ainoastaan yhtä näistä 16 indikaattorista, nimittäin ydinpääoman (CET1) osuutta. Toisaalta kantaja vertailee tässä analyysissä itseään kuuteen muuhun saksalaiseen laitokseen. Kuten riidanalaisen päätöksen liitteestä II ilmenee, kriisinratkaisuneuvosto otti sitä vastoin huomioon 1 627 laitoksen tiedot laskiessaan sen ennakkollisen vakausmaksun unionin laitostkannan perusteella ja 776 laitoksen tiedot laskiessaan tämän maksun kansallisen laitostkannan perusteella.
- 515 Kantaja ei voi myöskään tukeutua EKP:n tilastoihin riitauttaakseen mukautuskertoimiensa laskennan. Nämä tilastot koskevat yhtäältä ainoastaan kahta niistä 16 riski-indikaattorista, jotka kriisinratkaisuneuvosto otti huomioon ennakkollisten vakausmaksujen laskennassa, nimittäin ydinpääoman (CET1) osuutta ja vähimmäisomavaraisuusastetta. Toisaalta kyseiset tilastot koskevat ainoastaan 113:a laitosta eli vain murto-osaa laitoksista, joiden tiedot kriisinratkaisuneuvosto otti huomioon tässä laskennassa.
- 516 Edellä esitetyn perusteella kahdeksas kanneperuste on hylättävä.

6. Yhdeksäs kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 16, 20, 41 ja 52 artiklaa on rikottu ilmeisten arviointivirheiden vuoksi

- 517 Kantaja väittää, että kriisinratkaisuneuvosto käytti harkintavaltaansa väärin ja rikkoi siksi perusoikeuskirjan 16, 20 ja 41 artiklaa sekä loukkasi sen 52 artiklassa vahvistettua suhteellisuusperiaatetta, koska se teki useita ilmeisiä arviointivirheitä kantajan ennakkollisen vakausmaksun laskennassa.
- 518 Ensinnäkään kriisinratkaisuneuvosto ei ottanut asianmukaisesti huomioon eikä määrittänyt

- vakaussmaksujen myötäsyklisyyden mahdollista vaikutusta laitosten rahoitusasemaan asetuksen N:o 806/2014 69 artiklan 2 kohdassa säädettyä vuotuista tavoitetasoa määritettäessä
 - riski-indikaattoria ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet”
 - laitosten suojajärjestelmää koskevaa riski-indikaattoria
 - riski-indikaattoreiden painojen uudelleenskaalausta riskipilarissa, jos tiettyjä riski-indikaattoreita ei sovelleta.
- 519 Toiseksi delegoidun asetuksen 2015/63 mukaiset riski-indikaattorit ja painot mahdollistavat kantajan mielestä sellaisen nippujen muodostamisen ja niihin sijoittelun, josta aiheutuu kantajalle objektiivisesti selvästi perusteeton, kohtuuton ja syrjivä rasite. Kuten seitsemännen kanneperusteen yhteydessä todettiin, kyseisen delegoidun asetuksen liite I johtaa tilanteeseen, jossa ensimmäisen ja viimeisen nipun enimmäis- ja vähimmäisarvojen vaihteluväli on suhteettoman suuri, useampi nippu on tyhjä ja joissakin nipuissa on selvästi liikaa laitoksia. Kantajan mukaan kriisintarkkailuneuvosto käytti tältä osin harkintavaltaansa väärin eikä tehnyt ennakkollisiin vakaussmaksuihin yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen edellyttämiä mukautuksia.
- 520 Kriisintarkkailuneuvosto kiistää nämä väitteet.
- 521 Aluksi on todettava, että kantaja vetoaa ainoastaan perusoikeuskirjan 16, 20 ja 41 artiklassa vahvistettujen periaatteiden ja sen 52 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen loukkaamiseen, mutta ei esitä mitään näitä periaatteita koskevaa itsenäistä ja kohdennettua argumenttia.
- 522 Edellä 217 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella kantajan väitteet on siksi hylättävä siltä osin kuin ne koskevat näiden periaatteiden loukkaamista.
- 523 Seuraavaksi on todettava, että siltä osin kuin kantaja väittää, että kriisintarkkailuneuvosto teki ilmeisiä arviointivirheitä muodostaessaan nippuja ja sijoittaessaan laitoksia niihin, tämän väitteen tueksi ei ole esitetty erityisiä argumentteja. Kantaja ei etenkään täsmennä, miten kriisintarkkailuneuvostolle myönnetty harkintavalta liittyy edellä 518 kohdassa mainittuihin tekijöihin ja miten kriisintarkkailuneuvoston olisi täytynyt ottaa nämä tekijät konkreettisesti huomioon.
- 524 Vaikka kantaja moittii kriisintarkkailuneuvostoa siitä, ettei tämä tehnyt delegoidun asetuksen 2015/63 liitteessä I olevan vaiheen 2 2 kohdassa esitetyn matemaattisen kaavan soveltamisen tuloksille yhdenvertaisen kohtelun periaatteen ja suhteellisuusperiaatteen edellyttämiä ”välttämättömiä yksilöllisiä mukautuksia”, se ei tarkenna myöskään sitä, minkä luonteisia tällaisen mukautusten olisi pitänyt olla.
- 525 Lopuksi on huomautettava, että jaottelumenetelmää koskevat kantajan toteamukset ovat epäselviä. Viittaamalla seitsemännen kanneperusteen yhteydessä esittämiinsä argumentteihin kantaja moittii kriisintarkkailuneuvostoa yhtäältä siitä, ettei tämä myöntänyt, että vaiheen 2 soveltaminen johtaa ensimmäisen ja viimeisen nipun arvojen kohtuuttoman suureen vaihteluväliin, että useampi nippu on tyhjä ja että ensimmäisissä nipuissa on selvästi liikaa laitoksia. Kantaja antaa siten ymmärtää väitteellään, ettei se pidä jaottelumenetelmää

ylemmäntasoisten oikeussääntöjen mukaisina, mutta ei kuitenkaan esitä tämän kanneperusteen yhteydessä lainvastaisuusväitettä. Tällainen väite on kuitenkin esitettävä selvästi, jotta toimen laatija voi puolustaa sen laillisuutta (ks. vastaavasti määräys 20.1.2009, Sack v. komissio, C-38/08 P, EU:C:2009:21, 21 ja 22 kohta). Kantaja moittii kriisinratkaisuneuvostoa toisaalta siitä, että tämä rikkoi samoista syistä delegoidun asetuksen 2015/63 liitteen I säännöksiä. Tässä tilanteessa unionin yleinen tuomioistuin ei voi määrittää tarkasti kantajan tätä koskevien argumenttien ulottuvuutta eikä arvioida sen perusteltavuutta.

526 Edellä esitetyn perusteella yhdeksäs kanneperuste on siten hylättävä.

7. Yhdestoista kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohtaa on rikottu ja kyseisen asetuksen 69 ja 70 artikla ovat ristiriidassa ylemmäntasoisten oikeussääntöjen kanssa

527 On kiistatonta, että kantaja vetosi yhdenteentoista kanneperusteeseen ensimmäisen kerran vastauksessa. Tämä kanneperuste täyttää sen mielestä siitä huolimatta tutkittavaksi ottamisen edellytykset, koska se perustuu tuomioistuimenettelyn aikana ilmenneisiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin. Kantajan mukaan tieto, joka on välttämätön sen ymmärtämiseksi, ylittääkö vuotuinen tavoitetaso asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohdassa säädetyn ylärajan, joka on 12,5 prosenttia lopullisesta tavoitetasosta, saatettiin nimittäin sen tietoon yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuonna 2022 suoritettavista ennakollisten vakaussmaksujen laskennasta 11.4.2022 tehdyllä kriisinratkaisuneuvoston päätöksellä SRB/ES/2022/18.

528 Kriisinratkaisuneuvosto vaatii yhtäältä, että tämä kanneperuste jätetään tutkimatta, koska se esitettiin myöhässä, ja toisaalta, että se hylätään perusteettomana.

529 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 84 artiklan 1 kohdan mukaan asian käsittelyn kuluessa ei saa vedota uuteen perusteeseen, ellei se perustu asian käsittelyn aikana ilmenneisiin oikeudellisiin seikkoihin ja tosiseikkoihin tai ellei sillä laajenneta aikaisemmin – nimenomaisesti tai implisiittisesti – kannekirjelmässä esitettyä perustetta, jolla on läheinen yhteys tähän perusteeseen (ks. vastaavasti tuomio 5.10.2020, HeidelbergCement ja Schwenk Zement v. komissio, T-380/17, EU:T:2020:471, 87 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

530 Yhtäältä on kuitenkin kiistatonta, että kriisinratkaisuneuvosto ilmoitti edellä 326 kohdassa mainitussa tiedotteessa ennustamansa lopullisen tavoitetason määräksi 70–75 miljardia euroa vakaussmaksukautena 2021 maksettavien ennakollisten vakaussmaksujen vahvistamista varten. Toisaalta kannekirjelmästä ilmenee, että kantaja sai tietää tästä tiedotteesta ennen kanteensa nostamista, koska se viittasi siihen toisen kanneperusteensa tueksi esittämässään väitteessä.

531 Kantaja ei näin ollen voi väittää, etteivät tosiseikat, joihin se vetoaa yhdenteentoista kanneperusteen tueksi ja jotka kantajan mukaan oikeuttavat tämän kanneperusteen esittämisen vastausvaiheessa, olleet sen tiedossa jo kanteen nostamisajankohtana.

532 Kantaja ei ole myöskään väittänyt, että tällä kanneperusteella laajennetaan aiemmin esitettyä perustetta.

533 Yhdestoista kanneperuste on siten jätettävä tutkimatta.

534 Vaikka se täyttäisi tutkittavaksi ottamisen edellytykset, unionin yleinen tuomioistuin ei voisi arvioida sen perusteltavuutta. Kuten edellä 308–340 kohdasta ilmenee, riidanalaisessa päätöksessä ei nimittäin ole perusteltu vuotuisen tavoitetason määrittämistä vakaumaksukaudelle 2021, minkä vuoksi se on kumottava. Tällainen perustelujen puuttuminen estää unionin yleistä tuomioistuinta tutkimasta yhdennentoista kanneperusteen perusteltavuuden.

C Ratkaisuehdotus

535 Kaiken edellä esitetyn perusteella toisen kanneperusteen kolmas osa on perusteltu, ja kyseisen kanneperusteet muut osat sekä kaikki muut kanneperusteet on hylättävä. Koska toisen kanneperusteen kolmas osa on sellaisenaan riittävä peruste kumota riidanalainen päätös, se on kumottava kantajaa koskevilta osin.

V Tuomion ajallisten vaikutusten rajoittaminen

536 Jos riidanalainen päätös kumotaan, kriisiratkaisuneuvosto vaatii, että kyseisen päätöksen vaikutukset pysytetään voimassa sen korvaamiseen asti tai vähintään kuuden kuukauden ajan ajankohdasta, jona tuomiosta tulee lainvoimainen.

537 Kantaja totesi istunnossa lähinnä, ettei se vastusta tätä vaatimusta sikäli kuin riidanalainen päätös kumotaan olennaisen menettelymääräyksen rikkomisen vuoksi.

538 On muistutettava, että SEUT 264 artiklan toisen kohdan mukaan unionin tuomioistuimet voivat tarpeellisiksi katsomissaan tapauksissa todeta, miltä osin kumotun toimen vaikutuksia on pidettävä pysyvinä.

539 Tältä osin oikeuskäytännöstä ilmenee, että oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä tällaisen toimen vaikutukset voidaan pysyttää erityisesti silloin, kun sen kumoamisen välittömät vaikutukset aiheuttaisivat vakavia kielteisiä seurauksia ja kun riidanalaisen toimen lainmukaisuutta ei riitauteta sen tarkoituksen tai sisällön perusteella vaan olennaisten menettelymääräysten rikkomiseen liittyvistä syistä (ks. tuomio 15.7.2021, komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 175 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

540 Käsiteltävässä asiassa riidanalaisista päätöistä tehtäessä rikottiin olennaisia menettelymääräyksiä. Unionin yleinen tuomioistuin ei sen sijaan ole todennut tässä menettelyssä mitään kyseisen päätöksen aineelliseen lainmukaisuuteen vaikuttavaa virhettä.

541 Lisäksi on yhdyttävä unionin tuomioistuimen 15.7.2021 antamassaan tuomiossa komissio v. Landesbank Baden-Württemberg ja SRB (C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, 177 kohta) esittämään toteamukseen siitä, että jos riidanalainen päätös kumottaisiin määräämättä sen vaikutusten voimassa pysyttämistä siihen asti, kunnes se on korvattu uudella toimella, vaarannettaisiin euroalueen vakautta edistävän pankkiunionin olennaisen osan muodostavien direktiivin 2014/59, asetuksen N:o 806/2014 ja delegoidun asetuksen 2015/63 täytäntöönpano.

542 Näissä olosuhteissa riidanalaisen päätöksen vaikutukset on pysyttävä voimassa kantajaa koskevilta osin, kunnes kohtuullisessa ajassa, joka ei saa ylittää kuutta kuukautta tämän tuomion julistamispäivästä, on tullut voimaan kriisinratkaisuneuvoston uusi päätös ennakkollisesta vakaumaksusta, joka kantajan on suoritettava yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vakaumaksukaudella 2021.

VI Oikeudenkäyntikulut

543 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kriisinratkaisuneuvosto on hävinnyt asian, se on veloitettava vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut sen vaatimusten mukaisesti.

544 Kyseisen työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (laajennettu kahdeksas jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) Yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vuodelta 2021 suoritettavien ennakkollisten vakaumaksujen laskennasta 14.4.2021 tehty yhteisen kriisinratkaisuneuvoston (SRB) päätös (SRB/ES/2021/22) kumotaan Landesbank Baden-Württembergiä koskevilta osin.**
- 2) Päätöksen SRB/ES/2021/22 vaikutukset pysytetään voimassa Landesbank Baden-Württembergiä koskevilta osin, kunnes kohtuullisessa ajassa, joka ei saa ylittää kuutta kuukautta tämän tuomion julistamispäivästä, on tullut voimaan kriisinratkaisuneuvoston uusi päätös kyseisen laitoksen yhteiseen kriisinratkaisurahastoon vakaumaksukaudelta 2021 suorittaman ennakkollisen vakaumaksun vahvistamisesta.**
- 3) Kriisinratkaisuneuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Landesbank Baden-Württembergin oikeudenkäyntikulut.**
- 4) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Julistettiin Luxemburgissa 20 päivänä joulukuuta 2023.

Allekirjoitukset

Sisällys

I	Asian tausta	2
II	Riidanalainen päätös	2
III	Asianosaisten vaatimukset	4
IV	Oikeudellinen arviointi	5
A	Delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklan ja 20 artiklan sekä liitteen I lainvastaisuutta koskevat väitteet	6
1.	Neljäs kanneperuste, jossa esitetään delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artiklan ja liitteen I lainvastaisuutta koskeva väite tehokkaan oikeussuojan ja oikeusvarmuuden periaatteiden loukkaamisen vuoksi	6
a)	Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee tehokkaan oikeussuojan periaatteen väitettyä loukkaamista	7
b)	Kanneperusteen toinen osa, joka koskee oikeusvarmuuden periaatteen väitettyä loukkaamista	11
1)	Ensimmäinen väite, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 4–9 artikla ja liite I eivät mahdollista sitä, että laitokset voivat laskea ennakkolliset vakaumaksunsa etukäteen	11
2)	Toinen väite, jonka mukaan komissio olisi voinut vahvistaa muun ennakkollisten vakaumaksujen laskentamenetelmän	17
3)	Kolmas väite, joka koskee asetuksen 2016/1011 12 artiklan rikkomista	18
c)	Neljättä kanneperustetta koskeva päätelmä	19
2.	Viides kanneperuste, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta on lainvastainen, koska siinä rikotaan useita ylemmäntasoisia normeja	19
a)	Kanneperusteen ensimmäinen osa, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toinen alakohta on ristiriidassa direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdan ja asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan kanssa	19
b)	Kanneperusteen toinen osa, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna ja loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta	21
1)	Ensimmäinen väite, jonka mukaan velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna on laiminlyöty	21
2)	Toinen väite, joka koskee yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista	23

c)	Kanneperusteen kolmas osa, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa loukataan oikeusvarmuuden periaatetta	24
d)	Kanneperusteen neljäs osa, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 7 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa laiminlyödään velvollisuutta ottaa tosiseikat huomioon täysimääräisesti	25
e)	Viidettä kanneperustetta koskeva päätelmä	26
3.	Seitsemäs kanneperuste, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 6, 7 ja 9 artikla sekä liite I ovat lainvastaisia, koska niissä rikotaan useita ylemmäntasoisia normeja	26
4.	Kymmenes kanneperuste, jonka mukaan delegoidun asetuksen 2015/63 20 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen virke ovat lainvastaisia, koska niissä rikotaan direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohtaa ja laiminlyödään velvoitetta laskea maksut riskiin suhteutettuna	30
B	Riidanalaisen päätöksen laillisuutta koskevat kanneperusteet	33
1.	Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 806/2014 81 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä asetuksen N:o 1 3 artiklan kanssa, on rikottu	33
2.	Toinen kanneperuste, joka koskee perustelujen puutteellisuutta	35
a)	Alustavat huomautukset	35
b)	Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee riidanalaisen päätöksen todistusvoimaisen version kieltä	37
c)	Kanneperusteen toinen osa, joka koskee ennakkollisen vakausmaksun laskennan perustelujen monitahoisuutta	37
d)	Kanneperusteen kuudes osa, joka koskee muiden laitosten tietojen salassapitoa	38
e)	Kanneperusteen kolmas osa, joka koskee vuotuisen tavoitetason perusteluja	40
f)	Kanneperusteen neljäs osa, joka koskee vuotuisen perusrahoitusosuuden riittämättömiä perusteluja	45
g)	Kanneperusteen viides osa, jonka mukaan vuotuisen perusrahoitusosuuden mukauttamista riskiprofiiliin ei ole perusteltu riittävästi	46
1)	Ensimmäinen väite, jonka mukaan on mahdotonta tarkistaa, mukautettiin kaikki asianomaisten laitosten rahoitusosuutta riskiprofiiliin perusteella	47
2)	Toinen väite, joka koskee riski-indikaattorin ”kaupankäynti, taseen ulkopuoliset vastuut, johdannaiset, monitahoisuus ja purkamismahdollisuudet” huomioon ottamista	47
3)	Kolmas väite, joka koskee vuotuista perusrahoitusosuutta kantajan riskiprofiiliin mukautettaessa toteutettavien vaiheiden 1–6 perusteluja	48
i)	Vaihe 1	48

ii) Vaihe 2	49
iii) Vaihe 3	51
iv) Vaihe 4	51
v) Vaihe 5	53
vi) Vaihe 6	54
h) Seitsemäs osa, joka koskee julkaisemattomien väliratkaisujen olemassaoloa	56
i) Toista kanneperustetta koskeva päätelmä	58
3. Kolmas kanneperuste, joka koskee tehokasta oikeussuojaa koskevan oikeuden loukkaamista sillä perusteella, ettei riidanalaista päätöstä voitu tarkistaa	58
4. Kuudes kanneperuste, jonka mukaan soveltamalla laitosten suojajärjestelmää koskevan riski-indikaattorin kerrointa kantajaan rikottiin useita unionin primaarioikeuden määräyksiä ja johdetun oikeuden säännöksiä	58
a) Kanneperusteen ensimmäinen osa, joka koskee asetuksen N:o 575/2013 113 artiklan 7 kohdan ja direktiivin 2014/59 103 artiklan 7 kohdan h alakohdan rikkomista	59
b) Kanneperusteen toinen osa, joka koskee perusoikeuskirjan 16 artiklan rikkomista ja suhteellisuusperiaatteen loukkaamista	59
c) Kanneperusteen kolmas osa, joka koskee perusoikeuskirjan 20 artiklan rikkomista ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen loukkaamista	61
d) Kanneperusteen neljäs osa, joka koskee hyvän hallinnon periaatteen loukkaamista	61
1) Ensimmäinen väite, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvosto ei ole perustellut riidanalaista päätöstä asianmukaisesti	61
2) Toinen väite, jonka mukaan kriisinratkaisuneuvosto laiminlöi tutkintavelvollisuutensa	62
e) Kuudetta kanneperustetta koskeva päätelmä	63
5. Kahdeksas kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 16 ja 52 artiklaa on rikottu mukautuskertoimen epäasianmukaisuuden vuoksi	63
6. Yhdeksäs kanneperuste, jonka mukaan perusoikeuskirjan 16, 20, 41 ja 52 artiklaa on rikottu ilmeisten arviointivirheiden vuoksi	64
7. Yhdestoista kanneperuste, jonka mukaan asetuksen N:o 806/2014 70 artiklan 2 kohtaa on rikottu ja kyseisen asetuksen 69 ja 70 artikla ovat ristiriidassa ylemmäntasoisien oikeussääntöjen kanssa	66
C Ratkaisuehdotus	67

V	Tuomion ajallisten vaikutusten rajoittaminen	67
VI	Oikeudenkäyntikulut	68